

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ
Sectorul Instrumentelor și Investițiilor Financiare

EDIȚIE SPECIALĂ A BULETINULUI ASF

Pag.

Norma nr. 36 / 01.11.2023 pentru aplicarea prevederilor Ghidului privind procedurile și metodologiile comune pentru procesul de supraveghere și evaluare (SREP) în temeiul Directivei (UE) 2019/2034

2

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

Normă pentru aplicarea prevederilor Ghidului privind procedurile și metodologiile comune pentru procesul de supraveghere și evaluare (SREP) în temeiul Directivei (UE) 2019/2034

În temeiul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. a), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (2) și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

Având în vedere prevederile art. 2, art. 4 alin. (1), art. 10 alin. (4), art. 44, art. 45, art. 49, art. 50-54 și art. 80 din Legea nr. 236/2022 privind supravegherea prudențială a societăților de servicii de investiții financiare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

Potrivit deliberărilor din ședința Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din data de 10.10.2023,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă:

Art. 1. – Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare *A.S.F.*, aplică, în activitatea de supraveghere a societăților de servicii de investiții financiare, denumite în continuare *S.S.I.F.*, prevederile Ghidului privind procedurile și metodologiile comune pentru procesul de supraveghere și evaluare (SREP) în temeiul Directivei (UE) 2019/2034 (EBA/GL/2022/09//ESMA 35-42-1470), prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta normă.

Art. 2. – Pentru desfășurarea procesului de supraveghere stabilit prin ghidul prevăzut la art. 1, S.S.I.F. transmit A.S.F. orice informații necesare și/sau orice documente solicitate în acest sens.

Art. 3. – Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Nicu MARCU

București, 01.11.2023

Nr. 36

**Ghid privind procedurile și metodologiile comune pentru procesul de supraveghere și evaluare (SREP)
în temeiul Directivei (UE) 2019/2034**

Titlul 1 Dispoziții generale

1.1 Conformitate și obligații de raportare

Statutul prezentului ghid

1. Prezentul document conține orientări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010¹ și al Regulamentului (UE) nr. 1095/2010². În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, autoritățile competente și firmele de investiții trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta orientările.
2. Ghidul prezintă punctul de vedere al ABE și ESMA cu privire la practicile adecvate în materie de supraveghere din cadrul Sistemului european al supraveghetorilor financiari sau privind la modul în care trebuie aplicat dreptul Uniunii Europene într-un anumit domeniu. Autoritățile competente cărora li se aplică ghidul, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, trebuie să se conformeze și să îl integreze în practicile lor, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului legislativ sau a procedurilor de supraveghere ale acestora), inclusiv în cazurile în care orientările sunt adresate în primul rând firmelor de investiții.

Cerințe de raportare

3. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente trebuie să notifice ABE dacă se conformează sau intenționează să se conformeze prezentului ghid sau, în caz contrar, să prezinte motivele neconformării, până la 19.06.2023. În absența unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autoritățile competente nu s-au conformat. Notificările se trimit prin intermediul formularului disponibil pe site-ul ABE, cu mențiunea „EBA/GL/2022/09 – ESMA35-42-1470”. Notificările trebuie transmise de persoane care au autoritatea de a raporta cu privire la respectarea ghidului în numele autorităților competente din care fac parte. Orice schimbare cu privire la situația conformării trebuie adusă, de asemenea, la cunoștința ABE.

¹ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

² Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84-119).

4. Notificările vor fi publicate pe site-ul ABE, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3).

1.2 Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Obiectul

5. Acest ghid specifică procedurile și metodologiile comune pentru funcționarea procesului de supraveghere și evaluare (SREP) menționat la articolele 36 și 45 din Directiva (UE) 2019/2034³, precum și procesele și acțiunile întreprinse în temeiul articolelor 39, 40, 41 și 42 din directiva respectivă.

Domeniul de aplicare

6. Prezentul ghid se aplică în legătură cu procesul de supraveghere și evaluare (SREP) al firmelor de investiții, astfel cum este definit la articolele 36-45 din Directiva (UE) 2019/2034.
7. Autoritățile competente trebuie să aplice prezentul ghid la cel mai înalt nivel de consolidare, în conformitate cu nivelul de aplicare a cerințelor din partea întâi, titlul II din Regulamentul (UE) 2019/2033. Pentru întreprinderile-mamă și filialele incluse în consolidare, autoritățile competente trebuie să ajusteze profunzimea și nivelul de granularitate al evaluărilor lor pentru a corespunde nivelului de aplicare.
8. În cazul în care o firmă de investiții are o filială în același stat membru, se poate aplica o abordare proporțională pentru evaluarea adecvării capitalului și a lichidității, axându-se pe evaluarea alocării capitalului și a lichidităților între entități și pe potențialele obstacole în calea transferabilității capitalului sau a lichidităților în cadrul grupului.
9. Pentru grupurile de firme de investiții, inclusiv grupurile cu întreprinderi stabilite în țări terțe, cerințele procedurale trebuie aplicate în mod coordonat în cadrul colegiilor de supraveghetori instituite în temeiul articolului 48 din Directiva (UE) 2019/2034. Titlul 11 explică în detaliu modul în care prezentul ghid se aplică grupurilor transfrontaliere și entităților acestora.

Destinatari

10. Prezentul ghid se adresează autorităților competente, așa cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) punctul (viii) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Definiții

³ Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p. 64).

11. Cu excepția cazului în care se specifică altfel, termenii utilizați și definiții în Regulamentul (UE) 2019/2033⁴, în Directiva (UE) 2019/2034 sau în Directiva 2014/59/UE⁵ au același înțeles în ghid. În sensul prezentului ghid, se aplică următoarele definiții:

„Autoritate de supraveghere a combaterii spălării banilor și finanțării terorismului” înseamnă o autoritate competentă responsabilă cu supravegherea respectării de către firmele de investiții a dispozițiilor Directivei (UE) 2015/849.

„Risc de conduită” înseamnă riscul actual sau potențial de pierderi pentru o firmă de investiții care rezultă din cazuri de abatere intenționată sau din neglijență, inclusiv furnizarea necorespunzătoare de servicii financiare.

„Proces de evaluare a adecvării capitalului intern și proces intern de evaluare a riscurilor (ICARAP)” înseamnă mecanismele, strategiile și procesele menționate la articolul 24 din Directiva (UE) 2019/2034, care pot fi împărțite în:

„Proces de evaluare a adecvării capitalului intern (ICAAP)” înseamnă mecanisme, strategii și procese de evaluare și menținere permanentă a sumelor, tipurilor și distribuției capitalului intern pe care firmele de investiții le consideră adecvate pentru a acoperi natura și nivelul riscurilor pe care le pot prezenta pentru alții și la care firmele de investiții însele sunt sau pot fi expuse; și

„Proces de evaluare a adecvării lichidității interne (ILAAP)” înseamnă mecanisme, strategii și procese de evaluare și menținere permanentă a sumelor, tipurilor și distribuției activelor lichide pe care firmele de investiții le consideră adecvate pentru a acoperi natura și nivelul riscurilor pe care le pot prezenta pentru alții și la care firmele de investiții însele sunt sau pot fi expuse.

„Risc de rată a dobânzii” (RIR) înseamnă riscul actual sau potențial pentru veniturile și fondurile proprii ale firmei de investiții care rezultă din variațiile nefavorabile ale ratelor dobânzii.

„Lichiditate intrazilnică” înseamnă fondurile care pot fi accesate în cursul zilei lucrătoare pentru a permite firmei de investiții să efectueze plăți în timp real.

„Risc de lichiditate intrazilnică” înseamnă riscul actual sau potențial ca firma de investiții să nu-și gestioneze în mod eficace nevoile de lichidități pe parcursul zilei.

„Risc legat de tehnologia informației și comunicațiilor (TIC)” înseamnă riscul de pierdere din cauza încălcării confidențialității, a deteriorării integrității sistemelor și a datelor, a caracterului inadecvat sau indisponibil al

⁴ Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314 5.12.2019, p. 1).

⁵ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2004/25/CE, 2002/47/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173 12.6.2014, p. 190).

sistemelor și datelor sau a incapacității de a schimba tehnologia informației într-un interval de timp și costuri rezonabile când se modifică cerințele de mediu sau de afaceri (adică agilitatea).

„Cerință macroprudențială” sau „măsură” înseamnă o cerință sau o măsură impusă de o autoritate competentă sau desemnată pentru a aborda riscul macroprudențial sau sistemic.

„Autoritate de supraveghere a pieței” înseamnă o autoritate competentă responsabilă cu supravegherea respectării de către firmele de investiții a dispozițiilor Directivei 2014/65/UE⁶.

„Risc de spălare a banilor și de finanțare a terorismului” înseamnă riscul astfel cum este definit în Ghidul ABE privind factorii de risc de spălare a banilor/finanțare a terorismului⁷.

„Evaluare generală SREP” înseamnă evaluarea actualizată a viabilității generale a unei firme de investiții pe baza evaluării elementelor SREP.

„Punctajul general SREP” înseamnă indicatorul numeric al riscului general pentru viabilitatea firmei de investiții, bazat pe evaluarea generală SREP.

„Recomandări privind pilonul 2 (P2G)” înseamnă nivelul și calitatea fondurilor proprii pe care firma de investiții trebuie să le dețină în plus față de cerințele sale de fonduri proprii, determinate în conformitate cu articolul 41 din Directiva (UE) 2019/2034.

„Cerința privind pilonul 2 (P2R)” sau „cerința de fonduri proprii suplimentare” înseamnă cerința de fonduri proprii suplimentare impusă în conformitate cu articolul 40 din Directiva (UE) 2019/2034.

„Risc reputațional” înseamnă riscul actual sau potențial pentru veniturile, fondurile proprii sau lichiditățile firmei de investiții care rezultă din deteriorarea reputației firmei de investiții.

„Apetitul pentru risc” înseamnă nivelul agregat și tipurile de risc pe care firma de investiții este dispusă să și le asume în limita capacității sale de risc, în conformitate cu modelul său de afaceri, pentru a-și atinge obiectivele strategice.

„Punctaj de risc” înseamnă expresia numerică care rezumă evaluarea de supraveghere a unui risc individual pentru capital, lichiditate și finanțare, reprezentând probabilitatea ca un risc să aibă un impact prudențial semnificativ asupra firmei de investiții după luarea în considerare a gestionării riscurilor și a controalelor și înainte de luarea în considerare a capacității firmei de investiții de a atenua riscul prin capitalul disponibil sau resursele de lichidități.

⁶ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173 12.6.2014, p. 349).

⁷ Ghidul ABE privind precauția referitoare la clientela și factorii pe care instituțiile de credit și financiare trebuie să îi ia în considerare când evaluează riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociat relațiilor de afaceri individuale și tranzacțiilor ocazionale („Ghidul privind factorii de risc de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului”) în temeiul articolului 17 și articolului 18 alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/849 (EBA/GL/2021/02)

„Riscuri pentru capital” înseamnă riscuri distincte care, în cazul în care se materializează, vor avea un impact prudential semnificativ asupra fondurilor proprii ale firmei de investiții în următoarele 12 luni. Acestea includ, dar nu se limitează la riscurile acoperite de articolele 29 și 36 din Directiva (UE) 2019/2034.

„Riscuri pentru lichiditate și finanțare” înseamnă riscuri distincte care, în cazul în care se materializează, vor avea un impact prudential semnificativ asupra lichidității firmei de investiții în diferite orizonturi de timp.

„Element SREP” înseamnă unul dintre următoarele elemente: analiza modelului de afaceri, evaluarea guvernantei interne și a controalelor riscurilor la nivelul întregii firme, evaluarea riscurilor pentru capital, evaluarea capitalului SREP, evaluarea riscurilor pentru lichiditate și finanțare sau evaluarea lichidității SREP.

„Indici de referință în scopuri de supraveghere” înseamnă instrumente cantitative specifice riscurilor elaborate de autoritatea competentă pentru a furniza o estimare a fondurilor proprii necesare pentru acoperirea riscurilor sau a elementelor de risc care nu sunt acoperite de Regulamentul (UE) 2019/2033.

„Punctaj de viabilitate” înseamnă expresia numerică care rezumă evaluarea de supraveghere a unui element SREP și care reprezintă o indicație a riscului pentru viabilitatea firmei de investiții care decurge din elementul SREP evaluat.

1.3 Implementare

Data aplicării

12. Prezentul ghid se aplică de la 19.06.2023.
13. Prezentul ghid se aplică imediat exercițiilor SREP inițiate în 2023.

Titlul 2 SREP comun

2.1 Prezentare generală a cadrului SREP comun

14. Autoritățile competente trebuie să se asigure că SREP al unei firme de investiții acoperă următoarele componente:
 - a. clasificarea firmei de investiții și revizuirea periodică a acestei clasificări;
 - b. monitorizarea indicatorilor-cheie;
 - c. analiza modelului de afaceri (BMA);

- d. evaluarea guvernancei interne și a controalelor la nivelul întregii firme;
- e. evaluarea riscurilor pentru capital;
- f. evaluarea riscurilor pentru lichiditate;
- g. evaluarea caracterului adecvat al fondurilor proprii ale firmei de investiții;
- h. evaluarea caracterului adecvat al resurselor de lichidități ale firmei de investiții;
- i. evaluarea generală SREP;
- j. măsuri de supraveghere (și măsuri de intervenție timpurie, dacă este necesar).

2.1.1 Clasificarea firmelor de investiții

15. Autoritățile competente trebuie să clasifice fiecare firmă de investiții pentru care analiza de supraveghere și evaluare menționate la articolul 36 din Directiva (UE) 2019/2034 trebuie efectuate într-una din următoarele categorii:

- Categoria 1 – firme de investiții care îndeplinesc cel puțin unul dintre următoarele criterii:
 - i. valoarea activelor totale și a expunerilor extrabilanțiere este mai mare sau egală cu 1 miliard EUR;
 - ii. valoarea activelor totale și a expunerilor extrabilanțiere este mai mare sau egală cu 250 de milioane EUR și desfășoară activitățile menționate la punctul (3) sau (6) din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE⁸; sau
 - iii. acestea sunt considerate semnificative pe baza raționamentului autorității competente în materie de supraveghere.
- Categoria 2 – firme de investiții a căror valoare a activelor totale și a expunerilor extrabilanțiere este mai mică de 1 miliard EUR și este mai mare sau egală cu 250 de milioane EUR și care nu desfășoară niciuna din activitățile menționate la punctul (3) sau (6) din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE.
- Categoria 3 – firme de investiții a căror valoare a activelor totale și a expunerilor extrabilanțiere este mai mică de 250 de milioane EUR și care nu îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033.
- Firme de investiții mici și neinterconectate, astfel cum se prevede la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033.

16. Clasificarea trebuie utilizată de autoritățile competente ca bază pentru aplicarea principiului proporționalității, așa cum se specifică în secțiunea 2.4, și nu ca mijloc de a reflecta calitatea unei firme de investiții.

⁸ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173 12.6.2014, p. 349).

17. Dintre categoriile 1-3, autoritățile competente pot clasifica o firmă de investiții, de la caz la caz, într-o categorie cu o treaptă superioară sau inferioară pe listă decât în conformitate cu criteriile enumerate la punctul 15. În acest scop, autoritățile competente trebuie să ia în considerare aspecte precum amploarea și complexitatea operațiunilor, amploarea activităților de tranzacționare, valoarea fondurilor clienților deținute, profilul de risc al firmei de investiții, precum și orice alte aspecte relevante. În cazul în care se efectuează o astfel de reclasificare, autoritățile competente trebuie să urmărească asigurarea unei omogenități și comparabilități suficiente între firmele de investiții din aceeași categorie.
18. Autoritățile competente trebuie să-și bazeze clasificarea pe datele de raportare în scopuri de supraveghere și pe informațiile derivate din analiza preliminară a modelului de afaceri (vezi secțiunea 4.2). Clasificarea trebuie revizuită anual sau în caz de schimbare semnificativă a activităților. În caz de schimbare a categoriei pentru o firmă de investiții, ultimul an al unui ciclu SREP complet finalizat trebuie luat în considerare la stabilirea calendarului pentru următoarea evaluare a elementelor SREP.

2.1.2 Evaluarea continuă a riscurilor

19. Autoritățile competente trebuie să evalueze în permanență riscurile la care firma de investiții este sau poate fi expusă prin următoarele activități:
 - a. monitorizarea indicatorilor-cheie, astfel cum se specifică în titlul 3;
 - b. analiza modelului de afaceri, astfel cum se specifică în titlul 4;
 - c. evaluarea guvernancei interne și a controalelor la nivelul întregii firme, astfel cum se specifică în titlul 5;
 - d. evaluarea riscurilor pentru capital, astfel cum se specifică în titlul 6;
 - e. evaluarea riscurilor pentru lichiditate, astfel cum se specifică în titlul 8.
20. Evaluările trebuie efectuate în conformitate cu criteriile de proporționalitate specificate în secțiunea 2.4. Evaluările trebuie revizuite ținând cont de noile informații.
21. Autoritățile competente trebuie să se asigure că rezultatele evaluărilor prezentate mai sus:
 - a. sunt documentate în mod clar într-un rezumat al constatărilor;
 - b. se reflectă într-un punctaj atribuit conform indicațiilor specifice prevăzute la titlul specific elementelor din prezentul ghid;
 - c. sprijină evaluările altor elemente sau conduc la o investigație aprofundată cu privire la neconcordanțele dintre evaluările acestor elemente;
 - d. contribuie la evaluarea generală și punctajul SREP; și
 - e. duc la măsuri de supraveghere, după caz, și fundamentează deciziile luate cu privire la aceste măsuri.

2.1.3 Evaluarea periodică a adecvării capitalului și lichidității

22. Autoritățile competente trebuie să revizuiască periodic gradul de adecvare a fondurilor proprii și a lichidităților firmei de investiții pentru a asigura o acoperire solidă a riscurilor la care firma de investiții este sau poate fi expusă, prin următoarele evaluări:
 - a. Evaluarea capitalului SREP, astfel cum se specifică în titlul 7; și
 - b. Evaluarea lichidității SREP, astfel cum se specifică în titlul 9.
23. Autoritățile competente trebuie să efectueze evaluări periodice ținând cont de criteriile minime de implicare și proporționalitate specificate în secțiunea 2.4. Autoritățile competente pot efectua evaluări mai frecvente. Autoritățile competente trebuie să revizuiască evaluarea ținând cont de noile constatări semnificative rezultate în urma evaluării riscurilor, în cazul în care autoritățile competente stabilesc că respectivele constatări pot avea un impact semnificativ asupra fondurilor proprii și/sau a resurselor de lichidități ale firmei de investiții.
24. Autoritățile competente trebuie să se asigure că rezultatele evaluărilor:
 - a. sunt documentate în mod clar într-un rezumat;
 - b. se reflectă în punctajul atribuit adecvării capitalului și adecvării lichidității firmei de investiții, în conformitate cu orientările furnizate în titlul specific elementelor;
 - c. contribuie la evaluarea generală și punctajul SREP; și
 - d. iau în considerare și fundamentează cerința de supraveghere impusă firmei de investiții de a deține fonduri proprii și/sau resurse de lichidități care depășesc cerințele minime specificate în Regulamentul (UE) 2019/2033, după caz.

2.1.4 Evaluarea generală SREP

25. Autoritățile competente trebuie să evalueze în permanență profilul de risc al firmei de investiții și viabilitatea acesteia prin evaluarea generală SREP, astfel cum se specifică în titlul 10. Prin evaluarea generală SREP, autoritățile competente trebuie să determine potențialul ca riscurile să provoace falimentul firmei de investiții, având în vedere caracterul adecvat al fondurilor proprii și al resurselor de lichidități ale acesteia, guvernanta internă, mecanismele de control și/sau modelul sau strategia de afaceri și, pe această bază, necesitatea de a lua măsuri de intervenție timpurie, după caz, și/sau de a stabili dacă firma de investiții poate fi considerată ca fiind în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate.
26. Evaluarea trebuie să fie revizuită în mod continuu în funcție de constatările evaluărilor riscurilor sau de rezultatele evaluărilor capitalului SREP și ale lichidității SREP.
27. Autoritățile competente trebuie să se asigure că rezultatele evaluării:
 - a. se reflectă în punctajul atribuit viabilității generale a firmei de investiții, în conformitate cu orientările prevăzute la titlul 10;

- b. sunt documentate în mod clar într-un rezumat al evaluării generale SREP care include punctajele SREP atribuite (per ansamblu și pentru elemente individuale) și orice constatări în materie de supraveghere efectuate de la ultima evaluare; și
- c. constituie baza pentru stabilirea de către autoritățile de supraveghere dacă firma de investiții poate fi considerată ca fiind „în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate”; pentru firmele de investiții care fac obiectul Directivei 2014/59/UE, această determinare trebuie efectuată în conformitate cu articolul 32 din directiva respectivă, având în vedere, de asemenea, Ghidul ABE privind „intrarea sau susceptibilitatea de a intra în dificultate”⁹.

2.1.5 Dialogul cu firmele de investiții, aplicarea măsurilor de supraveghere și comunicarea constatărilor

- 28. Conform modelului de implicare minimă, astfel cum se specifică în secțiunea 2.4, autoritățile competente trebuie să se angajeze într-un dialog cu firmele de investiții pentru a evalua elementele individuale ale SREP, astfel cum se prevede în titlurile specifice elementelor.
- 29. Pe baza evaluării generale a SREP și pe baza evaluărilor elementelor individuale ale SREP, autoritățile competente trebuie să ia măsurile de supraveghere prevăzute la titlul 10.
- 30. În cazul în care constatările rezultate în urma monitorizării indicatorilor-cheie, a evaluării elementelor SREP sau a oricărei alte activități de supraveghere necesită aplicarea unor măsuri de supraveghere pentru a răspunde preocupărilor imediate, autoritățile competente nu trebuie să aștepte finalizarea evaluării tuturor elementelor SREP și actualizarea evaluării generale SREP, ci să decidă cu privire la măsurile necesare pentru remedierea situației evaluate și apoi să procedeze la actualizarea evaluării generale SREP.
- 31. După cum se subliniază în secțiunea 2.4, autoritățile competente trebuie, de asemenea, să se angajeze într-un dialog bazat pe rezultatele evaluării generale SREP, împreună cu măsurile de supraveghere asociate, și să informeze firma de investiții la sfârșitul procesului cu privire la cerințele de capital și de lichiditate, precum și cu privire la măsurile de supraveghere pe care este obligată să le respecte.

2.2 Punctajul în SREP

- 32. Autoritățile competente trebuie să atribuie punctaje de risc și de viabilitate pentru a rezuma rezultatele evaluării diferitelor categorii și elemente de risc din cadrul SREP.
- 33. Pe parcursul evaluării categoriilor de risc individuale și a elementelor SREP, autoritățile competente trebuie să utilizeze o gamă de punctaje – 1 (risc scăzut), 2 (risc mediu-scăzut), 3 (risc mediu-ridicat) și 4 (risc ridicat) – reflectând opinia autorităților de supraveghere bazată pe tabelele de punctaj relevante din fiecare titlu specific fiecărui element. Autoritățile competente trebuie să utilizeze „considerațiile” însoțitoare prevăzute în aceste tabele pentru orientări în sprijinul raționamentului în materie de supraveghere (adică nu este necesar ca firma de investiții să îndeplinească toate „considerațiile” legate de un punctaj „1” pentru a obține un punctaj de „1”) și/sau să le

⁹ Ghidul ABE privind interpretarea diferitelor circumstanțe în care o instituție este considerată ca fiind în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate în temeiul articolului 32 alineatul (6) din Directiva 2014/59/UE (EBA/GL/2015/07)

dezvolte în continuare sau să adauge considerații suplimentare. Autoritățile competente trebuie să atribuie un punctaj de „4” pentru a reflecta cea mai nefavorabilă evaluare posibilă (și anume, chiar dacă poziția firmei de investiții este mai slabă decât cea avută în vedere de „considerațiile” pentru un punctaj de „4”, trebuie să se atribuie în continuare un punctaj „4”).

34. La punerea în aplicare a ghidului, autoritățile competente pot introduce un punctaj mai detaliat pentru scopurile lor interne, cum ar fi planificarea resurselor, cu condiția respectării cadrului general de punctare stabilit în prezentul ghid.
35. Autoritățile competente trebuie să se asigure că toate punctajele sunt revizuite periodic, cel puțin cu frecvența definită în secțiunea 2.4 și fără întârzieri nejustificate, pe baza unor constatări sau evoluții semnificative noi.

2.2.1 Punctaje de risc

36. Autoritățile competente trebuie să atribuie punctaje de risc riscurilor individuale pentru capital în conformitate cu criteriile specificate în titlul 6 și punctaje la riscuri pentru lichiditate și finanțare în conformitate cu criteriile specificate în titlul 8. Aceste punctaje reprezintă probabilitatea ca un risc să aibă un impact prudențial semnificativ asupra firmei de investiții, după luarea în considerare a calității controalelor riscurilor pentru a atenua acest impact (și anume, riscul rezidual), dar înainte de a lua în considerare capacitatea firmei de investiții de a atenua riscul prin capitalul disponibil sau resursele de lichidități.
37. Autoritățile competente trebuie să determine punctajul de risc în principal printr-o evaluare a riscului inerent, dar trebuie să reflecte și considerațiile referitoare la gestionarea riscurilor și la controale. În special, caracterul adecvat al gestionării și al controalelor poate reduce sau – în unele cazuri – mări riscul unui impact prudențial semnificativ (și anume, considerentele legate de riscul inerent pot subestima sau supraestima nivelul de risc în funcție de caracterul adecvat al gestionării și al controalelor).
38. La punerea în aplicare a prezentului ghid, autoritățile competente pot evalua nivelurile de risc inerent și calitatea gestionării riscurilor și a controalelor în mod separat (având ca rezultat punctaje intermediare și nete) sau cumulat (având ca rezultat doar punctaje nete de risc). Autoritățile competente pot introduce, de asemenea, metodologii de cumulare pentru cumularea riscurilor individuale pentru capital și lichiditate și punctajele de finanțare.

2.2.2 Punctaje de viabilitate

39. Autoritățile competente trebuie să atribuie separat punctaje pentru a rezuma nivelul de risc la adresa viabilității firmei de investiții pe baza rezultatelor evaluării celor patru elemente SREP:
 - a. modelul de afaceri și strategia, în conformitate cu criteriile specificate în titlul 4;
 - b. guvernanta internă și controalele la nivel de firmă, conform criteriilor specificate în titlul 5;
 - c. adecvarea capitalului, în conformitate cu criteriile specificate în titlul 7;
 - d. adecvarea lichidității, în conformitate cu criteriile specificate în titlul 9.
40. În ceea ce privește adecvarea capitalului și adecvarea lichidității, aceste punctaje reprezintă perspectiva de supraveghere a capacității capitalului și resurselor de lichidități ale firmei de investiții de a atenua/acoperi riscurile individuale pentru capital și lichidități, astfel cum se prevede în titlurile 6 și 8.

41. Autoritățile competente trebuie, de asemenea, să atribuie un punctaj general SREP conform criteriilor specificate în titlul 10. Acest punctaj trebuie atribuit pe baza raționamentului autorităților de supraveghere și trebuie să reprezinte perspectiva de supraveghere a viabilității generale a firmei de investiții.
42. Autoritățile competente trebuie să se asigure că la atribuirea unui punctaj pentru modelul de afaceri, governanța și controalele interne, pentru adecvarea capitalului, adecvarea lichidității și pentru atribuirea punctajului general SREP se ating următoarele obiective:
 - a. de a indica probabilitatea necesității de a lua măsuri de supraveghere pentru abordarea problemelor conform criteriilor specificate în titlul 10;
 - b. de a constitui un factor declanșator pentru decizia de a aplica, după caz, măsuri de intervenție timpurie în conformitate cu Ghidul ABE privind factorii declanșatori pentru utilizarea măsurilor de intervenție timpurie; și
 - c. de a ajuta la prioritizarea și la planificarea resurselor de supraveghere, precum și la stabilirea priorităților.
43. Autoritățile competente trebuie să se asigure că punctajul general SREP, atribuit pe baza imaginii cumulate a amenințărilor generate de elementele SREP, oferă o indicație privind viabilitatea generală a firmei de investiții, inclusiv dacă firma de investiții este „în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate”;
44. Atunci când rezultatul evaluării generale SREP sugerează că o firmă de investiții poate fi considerată „în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate”, autoritățile competente trebuie să acorde calificativul „F” și, după caz, să urmeze procesul de colaborare cu autoritățile de rezoluție, astfel cum se prevede la articolul 32 din Directiva 2014/59/UE.

2.3 Modalități de organizare

45. Autoritățile competente trebuie să se asigure că, pentru desfășurarea SREP, modalitățile lor de organizare includ cel puțin următoarele:
 - a. o descriere a rolurilor și responsabilităților personalului lor de supraveghere în ceea ce privește efectuarea SREP, precum și liniile de raportare relevante, atât în situații normale, cât și în situații de urgență;
 - b. modalități de colaborare cu alți supraveghetori relevanți pentru a solicita opiniile și contribuțiile relevante ale acestora cu privire la aspecte specifice care ar putea avea un impact asupra constatărilor sau punctajelor SREP, pentru a evita suprapunerea activităților și pentru a asigura coerența evaluării și a măsurilor de supraveghere conexe;
 - c. proceduri de documentare și înregistrare a constatărilor și a hotărârilor în materie de supraveghere;
 - d. modalitățile de aprobare a constatărilor și a punctajelor, precum și procedurile de escaladare în cazul în care există opinii divergente în cadrul autorității competente, atât în situații normale, cât și în situații de urgență;

- e. modalitățile de organizare a dialogului cu firma de investiții, după modelul angajamentului minim prevăzut în secțiunea 2.4 pentru evaluarea elementelor individuale ale SREP;
 - f. modalități de consultare cu o firmă de investiții și de comunicare a rezultatelor SREP firmei de investiții.
46. Atunci când definesc modalitățile de dialog cu firmele de investiții, autoritățile competente trebuie să ia în considerare implicațiile potențiale ale acordării punctajelor firmelor de investiții în ceea ce privește obligațiile de informare care le revin în temeiul cerințelor Regulamentului (UE) nr. 596/2014¹⁰ și ale Directivelor 2014/57/UE¹¹ și 2004/109/CE¹².

2.4 Proportionalitatea și angajamentul în materie de supraveghere

47. Autoritățile competente trebuie să aplice principiul proporționalității în ceea ce privește domeniul de aplicare, frecvența și intensitatea angajamentului în materie de supraveghere și ale dialogului cu o firmă de investiții, precum și așteptările în materie de supraveghere ale standardelor pe care firma de investiții trebuie să le respecte, în conformitate cu categoria firmei de investiții, după cum este prezentată în tabelul 2 de mai jos.
48. În ceea ce privește frecvența aspectului proporționalității privind implicarea în supraveghere, atunci când planifică activitățile SREP, autoritățile competente trebuie să aplice un model cu un nivel minim de implicare, după cum urmează în subcapitolele următoare și în tabelul 2.
49. În cazul în care autoritățile competente stabilesc că firmele de investiții au profiluri de risc similare, acestea pot efectua evaluări tematice SREP cu privire la mai multe firme de investiții sub forma unei singure evaluări (în special BMA poate fi efectuată pentru toate firmele de investiții mici care primesc și transmit ordine pentru câteva clase de active, având în vedere că este probabil să se identifice aceleași probleme de viabilitate a activității pentru toate aceste firme de investiții). Autoritățile competente pot utiliza, de asemenea, metodologii adaptate pentru aplicarea SREP pentru firmele de investiții cu profiluri de risc similare.
50. Pentru firmele de investiții cu un punctaj general SREP 4 și, dacă este necesar, pentru firmele de investiții cu un punctaj general SREP 3, pe baza constatărilor din evaluările anterioare ale elementelor SREP, autoritățile competente trebuie să stabilească un nivel suplimentar de implicare, prin care să fie necesare resurse de supraveghere mai extinse și o frecvență mai mare de evaluare (cel puțin temporar), indiferent de categoria firmei de investiții. Având în vedere frecvența minimă a evaluării tuturor elementelor SREP specificate în subcapitolele următoare și în tabelul 2, evaluările mai frecvente pot acoperi elemente specifice SREP în cazul cărora este necesară o atenție deosebită din cauza riscului mai ridicat sau evaluarea completă a SREP.

¹⁰ Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei (JO L 173, 12.6.2014, p. 1).

¹¹ Directiva 2014/57/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind sancțiunile penale pentru abuzul de piață (directiva privind abuzul de piață) (JO L 173, 12.6.2014, p. 179).

¹² Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 390, 31.12.2004, p. 38).

51. Indiferent de perioada scursă de la ultima SREP, autoritățile competente trebuie să efectueze o nouă evaluare dacă a survenit cel puțin una dintre următoarele situații:
- în procesul de monitorizare a indicatorilor-cheie se observă o schimbare semnificativă în comparație cu data de referință a ultimei evaluări a tuturor elementelor SREP;
 - există informații publice negative cu privire la firma de investiții care indică un risc potențial semnificativ (în contextul riscului reputațional, al riscului de conduită, al securității informatice);
 - autoritățile competente au alte motive să creadă că modelul de afaceri sau profilul de risc al firmei de investiții s-a schimbat semnificativ de la data de referință a ultimei evaluări a tuturor elementelor SREP.
52. Atunci când planifică activitățile SREP, autoritățile competente trebuie să acorde o atenție deosebită coordonării activităților cu alte părți implicate direct sau indirect în evaluare, în special atunci când se solicită contribuții din partea firmei de investiții și/sau a altor autorități competente implicate în supravegherea grupurilor transfrontaliere, astfel cum se specifică în titlul 11.
53. În ceea ce privește domeniul de aplicare a principiului proporționalității, atunci când efectuează SREP prin aplicarea prezentului ghid, autoritățile competente trebuie să recunoască faptul că diferitele elemente, aspecte metodologice și componente de evaluare, astfel cum se prevede în titlurile 4, 5, 6 și 8, nu prezintă aceeași relevanță pentru toate firmele de investiții. Autoritățile competente trebuie, după caz, să aplice diferite grade de granularitate evaluării, în funcție de categoria căreia îi este atribuită firma de investiții și în măsura în care acest lucru este adecvat pentru dimensiunea și modelul de afaceri al firmei de investiții, precum și în funcție de natura, amploarea și complexitatea activităților sale.
54. La sfârșitul fiecărei evaluări a tuturor elementelor SREP, autoritățile competente pot informa firma de investiții cu privire la rezultatul evaluării generale SREP și trebuie să furnizeze:
- o declarație privind cantitatea și structura fondurilor proprii pe care firma de investiții trebuie să le dețină în plus față de cerințele specificate în părțile a doua, a treia și a patra din Regulamentul (UE) 2019/2033, în conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2034;
 - o declarație privind cantitatea și structura fondurilor proprii pe care firma de investiții este invitată să le dețină în conformitate cu articolul 41 din Directiva (UE) 2019/2034;
 - o declarație privind lichiditatea deținută și orice cerințe specifice de lichiditate stabilite de autoritățile competente în conformitate cu articolul 42 din Directiva (UE) 2019/2034;
 - o declarație privind alte măsuri de supraveghere pe care autoritatea competentă intenționează să le adopte.

2.4.1 Firme de investiții din categoria 1

55. Pentru a asigura o frecvență adecvată a activităților de supraveghere legate de SREP pentru firmele de investiții din categoria 1, autoritățile competente trebuie:
- să monitorizeze indicatorii-cheie în regim trimestrial;

- b. să actualizeze evaluările tuturor elementelor individuale ale SREP cel puțin o dată la 2 ani;
- c. să colaboreze și să poarte un dialog permanent cu organul de conducere și cu conducerea superioară ale firmei de investiții.

2.4.2 Firme de investiții din categoria 2

56. Pentru a asigura o frecvență adecvată a activităților de supraveghere legate de SREP pentru firmele de investiții din categoria 2, autoritățile competente trebuie:
- a. să monitorizeze indicatorii-cheie în regim trimestrial;
 - b. să actualizeze evaluările tuturor elementelor individuale ale SREP cel puțin o dată la 3 ani;
 - c. să colaboreze cu organul de conducere și cu conducerea superioară a firmei de investiții cel puțin cu aceeași frecvență ca evaluarea tuturor elementelor SREP.

2.4.3 Firme de investiții din categoria 3

57. Pentru a asigura o frecvență adecvată a activităților de supraveghere legate de SREP pentru firmele de investiții din categoria 3, autoritățile competente trebuie:
- a. să monitorizeze indicatorii-cheie în regim trimestrial;
 - b. să efectueze evaluarea tuturor elementelor SREP ținând cont de noile informații semnificative care apar cu privire la riscul prezentat, cu domeniul de aplicare și de profunzimea revizuirii adaptate profilului de risc specific al firmei de investiții;
 - c. să colaboreze cu organul de conducere și cu conducerea superioară a firmei de investiții cel puțin cu aceeași frecvență ca evaluarea tuturor elementelor SREP.

Atunci când consideră că acest lucru este necesar, autoritățile competente pot defini frecvențe minime periodice pentru evaluarea tuturor elementelor SREP pentru toate firmele de investiții din categoria 3 sau pentru un subset al acestora.

2.4.4 Firmele de investiții mici și neinterconectate

58. Pentru firmele de investiții mici și neinterconectate care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033, autoritățile competente trebuie:
- a. să monitorizeze indicatorii-cheie cel puțin o dată pe an;
 - b. să efectueze evaluarea tuturor elementelor SREP ținând cont de noile informații semnificative care apar cu privire la riscul prezentat, cu domeniul de aplicare și de profunzimea revizuirii adaptate profilului de risc specific al firmei de investiții;

- c. să colaboreze și să poarte un dialog cu organul de conducere și cu conducerea superioară ale firmei de investiții atunci când se consideră necesar și, în special, în contextul evaluării elementelor SREP, în cazul în care acestea au fost efectuate.

Tabelul 2. Aplicarea SREP la diferite categorii de firme de investiții

Categorie	Monitorizare a indicatorilor-cheie	Evaluarea tuturor elementelor SREP	Nivelul minim de implicare/dialog
1	Trimestrială	2 ani	Dialog permanent cu organul de conducere și cu conducerea superioară.
2	Trimestrială	3 ani	Colaborarea bazată pe evenimente cu organul de conducere și cu conducerea superioară, cu o frecvență cel puțin similară cu cea a evaluării SREP.
3	Trimestrială	În funcție de eveniment (cu domeniul de aplicare și profunzimea revizuirii adaptate profilului de risc specific al firmei de investiții)	Colaborarea bazată pe evenimente cu organul de conducere și cu conducerea superioară, cu o frecvență cel puțin similară cu cea a evaluării SREP.
Firme de investiții mici și neinterconectate, astfel cum se prevede la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033	Anuală	În funcție de eveniment (cu domeniul de aplicare și profunzimea revizuirii adaptate profilului de risc specific al firmei de investiții)	Colaborarea bazată pe evenimente cu organul de conducere și cu conducerea superioară, cu o frecvență cel puțin similară cu cea a evaluării SREP.

Titlul 3 Monitorizarea indicatorilor-cheie

59. Autoritățile competente trebuie să se implice în monitorizarea periodică a principalilor indicatori financiari și nefinanciari pentru a monitoriza modificările condițiilor financiare și profilurile de risc ale firmelor de investiții.

Autoritățile competente trebuie, de asemenea, să utilizeze această monitorizare pentru a identifica necesitatea unor actualizări ale evaluării elementelor SREP ținând cont de noile informații semnificative în afara activităților de supraveghere planificate. În cazul în care monitorizarea relevă o schimbare semnificativă a profilului de risc al firmei de investiții sau orice anomalii ale indicatorilor, autoritățile competente trebuie să investigheze cauzele și, după caz, să revizuiască evaluarea elementului SREP relevant ținând cont de noile informații.

60. Autoritățile competente trebuie să monitorizeze principalii indicatori financiari în conformitate cu frecvența raportării pentru firma de investiții. Monitorizarea indicatorilor nefinanciari trebuie adaptată la natura și volatilitatea indicatorului nefinanciar specific, dar trebuie efectuată cel puțin o dată pe an.
61. Autoritățile competente trebuie să instituie sisteme și modele de monitorizare care să permită identificarea schimbărilor semnificative și a anomaliilor în comportamentul indicatorilor și să stabilească praguri, după caz. Autoritățile competente trebuie, de asemenea, să se asigure că, pentru toți indicatorii relevanți (sau combinații de indicatori) acoperiți de monitorizare, sunt investigate orice anomalii și schimbări semnificative. Prin urmare, autoritățile competente trebuie să determine cauza și să evalueze importanța impactului prudencial potențial asupra firmei de investiții și posibilele consecințe pentru clasificarea firmei.
62. Autoritățile competente trebuie să adapteze setul de indicatori și pragurile acestora la caracteristicile specifice ale firmelor de investiții individuale sau ale grupurilor de firme de investiții cu caracteristici similare (grupuri comparabile). Cadrul de indicatori, modele de monitorizare și praguri trebuie să reflecte dimensiunea, complexitatea, modelul de afaceri și profilul de risc al firmei de investiții și trebuie să acopere zonele geografice, sectoarele și piețele în care firma de investiții își desfășoară activitatea.
63. Autoritățile competente trebuie să identifice indicatorii care urmează să fie monitorizați prin monitorizare periodică, în principal prin raportarea periodică în scopuri de supraveghere și utilizând definiții din standarde de raportare comune.
64. Cadrul indicatorilor stabiliți și rezultatele monitorizării indicatorilor-cheie trebuie, de asemenea, să fie utilizate ca bază pentru evaluarea riscurilor pentru capital și a riscurilor pentru lichidități și a finanțării în cadrul elementelor SREP respective.
65. Indicatorii utilizați pentru monitorizare trebuie să includă cel puțin următorii indicatori specifici întreprinderii:
 - a. indicatori financiari și nefinanciari care abordează categoriile de risc reglementate de prezentul ghid, aplicabile categoriei specifice de firme de investiții (vezi titlurile 6 și 8);
 - b. toate ratele derivate din aplicarea Regulamentului (UE) 2019/2033 și din legislația națională de punere în aplicare a Directivei (UE) 2019/2034;
 - c. după caz, cerințele minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile (MREL), astfel cum sunt specificate în Directiva 2014/59/UE;
 - d. dacă sunt disponibili, indicatorii de redresare utilizați în planurile de redresare ale firmei.
66. Autoritățile competente trebuie să includă indicatori nefinanciari, cum ar fi, de exemplu, domeniul de aplicare al autorizării, numărul de angajați, numărul de plângeri sau alți indicatori nefinanciari relevanți, și pot defini indicatori suplimentari, după caz.

67. Autoritățile competente trebuie să însoțească indicatorii specifici fiecărei firme cu indicatori macroeconomici relevanți, dacă sunt disponibili, în zonele geografice, sectoarele și piețele în care firma de investiții își desfășoară activitatea.
68. Autoritățile competente trebuie, de asemenea, să aibă în vedere suplimentarea monitorizării periodice a principalilor indicatori financiari și nefinanciari cu o analiză a pieței independente, în cazul în care aceasta este disponibilă.

Titlul 4 Analiza modelului de afaceri

4.1 Considerații generale

69. Acest titlu precizează criteriile de evaluare a modelului de afaceri și a strategiei firmei de investiții. Autoritățile competente trebuie să aplice această evaluare unei firme de investiții la același nivel cu evaluarea generală SREP, dar o pot aplica și pentru o anumită activitate, la nivel de linie de activitate sau pe o bază tematică.
70. Fără a submina responsabilitatea organului de conducere al firmei de investiții în ceea ce privește desfășurarea și organizarea activității sau fără a indica preferințele pentru anumite modele de afaceri, autoritățile competente trebuie să efectueze o analiză a modelelor de afaceri (BMA) pentru a evalua riscurile comerciale și strategice și pentru a stabili:
 - a. viabilitatea modelului de afaceri actual al firmei de investiții pe baza capacității sale de a genera randamente acceptabile în următoarele 12 luni; și
 - b. sustenabilitatea strategiei firmei de investiții pe o perioadă prospectivă de cel puțin 3 ani.
71. Autoritățile competente trebuie să utilizeze rezultatul BMA pentru a sprijini evaluarea tuturor celorlalte elemente SREP. Autoritățile competente pot evalua aspecte specifice ale BMA, în special evaluarea cantitativă a modelului de afaceri, ca parte a evaluării altor elemente SREP.
72. Autoritățile competente trebuie, de asemenea, să utilizeze BMA pentru a sprijini identificarea principalelor vulnerabilități ale firmei de investiții, care prezintă cel mai ridicat nivel de susceptibilitate de a genera un impact semnificativ asupra firmei de investiții sau de a duce la intrarea în dificultate a acesteia în viitor.
73. În plus, autoritățile competente trebuie să utilizeze BMA pentru a evalua implicațiile prudențiale ale riscurilor de spălare de bani sau de finanțare a terorismului cunoscute de acestea, asociate modelului de afaceri al firmei de investiții. În acest sens, autoritățile competente trebuie să utilizeze informațiile primite de la autoritățile de supraveghere a combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, în special evaluările lor cu privire la riscurile de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului și orice constatări referitoare la deficiențe semnificative în ceea ce privește controalele unei firme de investiții în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, pentru a-și completa constatările rezultate în urma supravegherii continue și pentru a evalua dacă acestea dau naștere unor preocupări prudențiale legate de riscurile de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. În cazul în care evaluarea indică faptul că modelul de afaceri al firmei de investiții generează preocupări prudențiale legate de riscurile de spălare de bani sau de finanțare a terorismului, autoritățile

competente trebuie să comunice rezultatele evaluării prudențiale a modelului de afaceri autorităților de supraveghere a combaterii spălării banilor și finanțării terorismului.

74. Autoritățile competente trebuie să ia următoarele măsuri în cadrul BMA în mod proporțional, și anume ajustarea nivelului de detaliu al analizei la situația specifică a firmei de investiții, la riscul perceput, precum și la amploarea și complexitatea activităților sale:
- a. evaluarea preliminară;
 - b. identificarea domeniilor de interes;
 - c. evaluarea mediului de afaceri;
 - d. analiza cantitativă a modelului de afaceri actual;
 - e. analiza calitativă a modelului de afaceri actual;
 - f. analiza strategiei prospective (inclusiv schimbări planificate ale modelului de afaceri);
 - g. evaluarea viabilității modelului de afaceri în următoarele 12 luni;
 - h. evaluarea sustenabilității strategiei;
 - i. identificarea principalelor vulnerabilități la care firma de investiții este expusă sau poate fi expusă de modelul de afaceri și strategia acesteia;
 - j. sinteza constatărilor și punctajul.
75. Pentru firmele de investiții din categoria 3, în cazul cărora amploarea și complexitatea activităților unei firme de investiții sunt mai mici, autoritățile competente pot efectua BMA și pot atribui punctajul relevant într-un mod simplificat. În aceste cazuri, acestea trebuie să evalueze cel puțin viabilitatea modelului de afaceri și sustenabilitatea strategiei firmelor de investiții, luând în considerare mediul său de afaceri, și trebuie să identifice principalele vulnerabilități. Pentru firmele de investiții din clasa 3, autoritățile competente trebuie să decidă de la caz la caz dacă și în ce formă să efectueze BMA, formând cel puțin o imagine cuprinzătoare asupra modului în care respectivele firme de investiții generează randamente și identificând vulnerabilitățile la care sunt expuse și care le pot afecta capacitatea de a genera astfel de randamente.
76. Pentru a efectua BMA, autoritățile competente pot utiliza următoarele surse de informații cantitative și calitative, dacă sunt disponibile:
- a. în cazul în care prezintă o fiabilitate suficientă, planul (planurile) strategic (e) al (e) firmei de investiții, cu previziuni pentru anul curent și previziuni prospective, precum și ipoteze economice subiacente;
 - b. raportarea financiară [inclusiv profitul și pierderea (P & L), prezentarea de informații privind bilanțul];
 - c. raportarea în scopuri de reglementare;

- d. raportarea internă (informații privind gestionarea, planificarea capitalului, raportarea lichidităților, rapoarte interne privind riscurile);
- e. dacă este cazul, planurile de redresare și de rezoluție;
- f. rapoarte ale terților, inclusiv rapoarte de audit, rapoarte ale analiștilor de capital/de credit;
- g. alte studii/sondaje relevante, inclusiv din partea Fondului Monetar Internațional (FMI), a autorităților și instituțiilor macroprudențiale și a instituțiilor europene.

4.2 Evaluare preliminară

77. Autoritățile competente trebuie să analizeze principalele activități, zone geografice și poziții de piață ale firmei de investiții pentru a identifica, la cel mai înalt nivel de consolidare din jurisdicție, următoarele:
- a. principalele zone geografice;
 - b. principalele filiale/sucursale;
 - c. activitățile principale și, după caz, liniile de activitate sau liniile de produse.
78. În acest scop, autoritățile competente trebuie să ia în considerare o serie de indicatori relevanți la momentul evaluării și modificărilor acestora în timp. Acești indicatori trebuie să includă:
- a. contribuția la veniturile/costurile totale;
 - b. ponderea activelor;
 - c. contribuția la cerințele de fonduri proprii;
 - d. poziția pe piață.
79. Autoritățile competente trebuie să utilizeze această evaluare preliminară pentru:
- a. determinarea importanței semnificative a activităților comerciale: autoritățile competente trebuie să stabilească zonele geografice, filialele/sucursalele, activitățile și cazurile în care liniile de activitate sau liniile de produse relevante prezintă nivelul maxim de importanță pe baza contribuției la profit (în special pe baza P & L), a riscului (inclusiv a factorilor K sau a altor măsuri de risc) și/sau a priorităților organizaționale. Autoritățile competente trebuie să utilizeze aceste informații ca bază pentru a identifica aspectele asupra cărora trebuie să se concentreze BMA (astfel cum se detaliază în secțiunea 4.3);
 - b. identificarea grupului de entități comparabile: autoritățile competente pot stabili (i) grupul de entități comparabile relevant pentru firma de investiții pe baza structurii și a activităților sale; (II) pentru efectuarea unei BMA, grupul de entități comparabile, pe baza produsului/liniilor de activitate concurente care vizează aceeași sursă de profituri/clienti;

- c. sprijinirea aplicării principiului proporționalității: autoritățile competente pot utiliza rezultatele evaluării preliminare pentru a contribui la determinarea granularității adecvate a evaluării.

4.3 Identificarea domeniilor de interes pentru BMA

80. Autoritățile competente trebuie să stabilească punctul central al BMA. Acestea trebuie să se concentreze asupra liniilor de activitate care prezintă cea mai mare importanță din punctul de vedere al viabilității sau al sustenabilității viitoare a modelului de afaceri actual și/sau care prezintă cea mai mare probabilitate de a îmbunătăți expunerea firmei de investiții la vulnerabilitățile existente sau noi. Autoritățile competente pot lua în considerare:

- a. importanța semnificativă a activităților comerciale – dacă anumite activități comerciale sunt mai importante din punctul de vedere al generării de profituri (sau pierderi) sau de fluxuri de numerar;
- b. constatările anterioare în materie de supraveghere – dacă constatările pentru alte elemente ale SREP pot furniza indicatori privind liniile de activitate care necesită investigații suplimentare, inclusiv constatările autorităților de supraveghere în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;
- c. constatările și observațiile din rapoartele de audit intern sau extern – dacă funcția de audit a identificat probleme specifice în ceea ce privește sustenabilitatea sau viabilitatea anumitor linii de activitate;
- d. importanța pentru planurile strategice – dacă există linii de activitate pentru care firma de investiții dorește să crească substanțial sau să scadă;
- e. schimbările observate ale modelului de afaceri – dacă sunt observate modificări de facto ale modelului de afaceri, care au avut loc fără ca firma de investiții să declare schimbările planificate sau să publice noi planuri strategice și dacă schimbările din modelul de afaceri pot expune firma de investiții la riscuri mărite de spălare de bani sau de finanțare a terorismului; și
- f. comparații inter pares – dacă o linie de activitate a avut performanțe în mod atipic (a fost o valoare excepțională) în comparație cu omologii.

4.4 Evaluarea mediului de afaceri

81. Pentru a-și forma o opinie cu privire la plauzibilitatea ipotezelor strategice ale unei firme de investiții, autoritățile competente trebuie să efectueze o analiză a mediului de afaceri. Aceasta ia în considerare condițiile comerciale actuale și viitoare în care o firmă de investiții își desfășoară activitatea sau este probabil să funcționeze pe baza expunerilor sale geografice și comerciale principale sau semnificative. Respectiva analiză trebuie să se bazeze pe principalele variabile macroeconomice, pe tendințele de reglementare și ale pieței, precum și pe peisajul concurențial.

4.5 Analiza modelului de afaceri actual

82. Pentru a înțelege mijloacele și metodele utilizate de o firmă de investiții pentru a funcționa și a genera profit, autoritățile competente trebuie să efectueze analize cantitative și calitative.

4.5.1 Analiză cantitativă

83. Autoritățile competente trebuie să efectueze atât o analiză statică, cât și o analiză a tendințelor cu privire la principalele caracteristici cantitative ale modelului de afaceri actual al firmei de investiții, pentru a înțelege performanța sa financiară și măsura în care acest lucru este determinat de apetitul său pentru risc mai mare sau mai mic decât omologii.

84. Domeniile care trebuie analizate de autoritățile competente pot include:

- a. profit și pierdere: autoritățile competente pot evalua profitabilitatea subiacentă a firmei de investiții (după elementele de excepție și măsurile cu caracter excepțional), defalcarea fluxurilor de venituri, defalcarea costurilor, provizioanele pentru depreciere și indicatorii-cheie (inclusiv marja de profit net cost/venit, fluxul net de numerar);
- b. bilanțul: autoritățile competente pot evalua combinația de active și pasive, structura de finanțare, modificarea fondurilor proprii și a cerințelor de fonduri proprii, precum și indicatorii-cheie (inclusiv rentabilitatea capitalurilor proprii, fondurile proprii de nivel 1 de bază, deficitul de finanțare);
- c. concentrări: autoritățile competente pot evalua concentrările din P & L și bilanțul legate de clienți, sectoare și zone geografice; și
- d. apetitul pentru risc: autoritățile competente pot evalua limitele formale instituite de firma de investiții (în special limitele de tranzacționare) și respectarea acestora pentru a înțelege riscurile pe care firma de investiții este dispusă să și le asume pentru a-și stimula performanța financiară.

4.5.2 Analiză calitativă

85. Autoritățile competente trebuie să efectueze o analiză a caracteristicilor calitative ale modelului de afaceri actual al firmei de investiții pentru a înțelege factorii de succes și principalele dependențe ale acesteia.

86. Domeniile care trebuie analizate de autoritățile competente pot include:

- a. principalele dependențe externe: autoritățile competente pot stabili principalii factori exogeni care influențează succesul modelului de afaceri; printre acestea se pot număra furnizori terți, intermediari și factori de reglementare specifici;
- b. principalele dependențe interne: autoritățile competente pot determina principalii factori endogeni care influențează succesul modelului de afaceri; printre acestea se pot număra calitatea platformelor informatice și capacitatea operațională și de resurse; și chiar persoanele-cheie;
- c. franciză: autoritățile competente pot stabili soliditatea relațiilor cu clienții, furnizorii și partenerii; printre acestea se pot număra dependența firmei de investiții de reputația sa, de eficacitatea sucursalelor, de loialitatea clienților și de eficacitatea parteneriatelor; și
- d. domenii în care există un avantaj concurențial: autoritățile competente pot stabili, de asemenea, domeniile în care firma de investiții are un avantaj concurențial față de întreprinderile similare; acestea pot include oricare dintre cele de mai sus, cum ar fi calitatea platformelor informatice ale firmei de investiții sau alți factori, cum ar fi rețeaua globală a firmei de investiții, amploarea activității sale sau propunerea sa de produs.

- e. Riscuri de spălare a banilor/finanțare a terorismului: în cadrul analizei, autoritățile competente trebuie să ia în considerare orice indiciu că modelul de afaceri și activitățile generează riscuri sporite de spălare de bani sau de finanțare a terorismului, inclusiv tranzacții în numerar sau stabilirea sau utilizarea de entități juridice în țări terțe cu grad înalt de risc, astfel cum sunt identificate în conformitate cu articolul 9 din Directiva (UE) 2015/849. În cazul în care există, aceste indicații trebuie să fie completate de o analiză cantitativă, după caz, punând accentul în special pe importanța semnificativă a veniturilor și a veniturilor din operațiuni desfășurate în astfel de țări terțe cu grad ridicat de risc, precum și pe concentrările de expuneri față de clienți pentru care firmele de investiții aplică măsuri sporite de precauție privind clientela, astfel cum se prevede în capitolul II secțiunea 3 din Directiva 2015/849.

4.6 Analiza strategiei

87. Autoritățile competente trebuie să efectueze o analiză prospectivă cantitativă și calitativă a proiecțiilor financiare și a planului strategic al firmei de investiții pentru a înțelege ipotezele, plauzibilitatea și gradul de risc al strategiei sale de afaceri.

88. Domeniile care trebuie analizate de autoritățile competente pot include:

- a. strategia generală: autoritățile competente pot lua în considerare principalele obiective de gestionare cantitativă și calitativă;
- b. performanța financiară preconizată: autoritățile competente pot lua în considerare performanța financiară preconizată, care acoperă aceiași indicatori sau indicatori similari cu cei cuprinși în analiza cantitativă a modelului de afaceri actual;
- c. vectori de succes ai strategiei: autoritățile competente pot stabili principalele schimbări propuse pentru modelul de afaceri actual în vederea îndeplinirii obiectivelor;
- d. ipoteze: autoritățile competente pot stabili plauzibilitatea și coerența ipotezelor formulate de firma de investiții care stau la baza strategiei și previziunilor sale; acestea pot include ipoteze în domenii precum indicatorii macroeconomici, dinamica pieței, creșterea volumului și a marjelor în ceea ce privește produsele-cheie, segmentele și geografia; și
- e. capacități de execuție: autoritățile competente pot stabili capacitățile de execuție ale firmei de investiții pe baza rezultatelor obținute de conducere în ceea ce privește aderarea la strategiile și previziunile anterioare, precum și a complexității și a ambiției strategiei stabilite în comparație cu modelul de afaceri actual.

4.7 Evaluarea viabilității modelului de afaceri

89. După efectuarea analizelor prevăzute în secțiunile 4.4 și 4.5, autoritățile competente trebuie să-și formeze sau să-și actualizeze opinia cu privire la viabilitatea modelului de afaceri actual al firmei de investiții pe baza capacității sale de a genera randamente acceptabile în următoarele 12 luni, având în vedere performanța sa cantitativă, principalii factori de succes și dependențele, precum și mediul de afaceri.

90. Autoritățile competente pot evalua nivelul randamentelor pe baza următoarelor criterii:

- a. rentabilitatea capitalurilor proprii (ROE) în raport cu costul capitalurilor proprii (COE) sau o măsură echivalentă: autoritățile competente pot analiza dacă modelul de afaceri generează un randament mai mare decât costul (excluzând măsurile cu caracter excepțional) pe baza ROE în raport cu COE; alți indicatori, cum ar fi rentabilitatea activelor sau rentabilitatea ajustată la riscul capitalului, precum și luarea în considerare a modificărilor acestor măsuri de-a lungul ciclului pot, de asemenea, sprijini evaluarea;
- b. structura fluxurilor de numerar: autoritățile competente pot analiza dacă combinația de fluxuri de numerar este adecvată pentru modelul de afaceri și pentru strategie; volatilitatea sau neconcordanțele în generarea fluxurilor de numerar pot însemna că un model de afaceri sau o strategie, chiar și una care generează profituri mai mari decât costurile, ar putea să nu fie viabilă sau sustenabilă, având în vedere mediul de afaceri actual sau viitor; și
- c. apetitul pentru risc: autoritățile competente pot analiza dacă modelul de afaceri sau strategia firmei de investiții se bazează pe un apetit pentru risc, pentru riscuri individuale sau, la un nivel mai general, care este considerat ridicat sau reprezintă o valoare excepțională în rândul grupului de entități comparabile, dacă este disponibil.

4.8 Evaluarea sustenabilității strategiei firmei de investiții

91. După efectuarea analizelor prevăzute în secțiunile 4.4-4.6, autoritățile competente trebuie să-și formeze sau să-și actualizeze opinia cu privire la sustenabilitatea strategiei firmei de investiții pe o perioadă de perspectivă, ținând cont de planurile strategice și de previziunile financiare ale acesteia, precum și de evaluarea prudențială a mediului de afaceri. Respectiva perioadă prospectivă trebuie să acopere cel puțin 3 ani, dar ar putea fi prelungită pentru a corespunde următoarei evaluări SREP complete preconizate, în conformitate cu modelul de angajament minim specificat la titlul 2.
92. În special, autoritățile competente pot evalua sustenabilitatea strategiei firmei de investiții pe baza:
 - a. plauzibilității ipotezelor și a performanței financiare preconizate ale firmei de investiții în comparație cu perspectiva în materie de supraveghere a mediului de afaceri actual și viitor;
 - b. impactului asupra performanței financiare preconizate al perspectivei de supraveghere a mediului de afaceri (dacă aceasta diferă de ipotezele firmei de investiții); și
 - c. nivelului de risc al strategiei (și anume complexitatea și ambiția strategiei în comparație cu modelul de afaceri actual) și probabilitatea ulterioară de succes pe baza capacităților probabile de executare ale firmei de investiții (măsurate prin succesul firmei de investiții în aplicarea strategiilor anterioare de angajare similară sau prin performanța până în prezent față de planul strategic).
93. În cazul firmelor de investiții ne complexe și în cazul în care proiecțiile financiare nu sunt disponibile sau nu sunt fiabile, autoritățile competente pot evalua sustenabilitatea strategiei firmei de investiții în mod calitativ, punând accentul pe:
 - a. creșterea generală planificată pentru fiecare activitate economică semnificativă și impactul potențial al mediului de afaceri asupra capacității de realizare a strategiei;

- b. posibila neconcordanță între stimulentele de profit pe termen lung al firmei de investiții și interesele consumatorilor și ale piețelor financiare;
- c. coerența strategiei firmei de investiții cu apetitul său pentru risc.

4.9 Identificarea principalelor vulnerabilități

94. După efectuarea BMA, autoritățile competente trebuie să evalueze principalele vulnerabilități la care este expusă sau poate fi expusă firma de investiții prin modelul de afaceri și strategia acesteia, luând în considerare oricare dintre următoarele:

- a. performanțe financiare preconizate slabe;
- b. recurgerea la o strategie nerealistă;
- c. concentrările excesive sau volatilitatea (inclusiv câștigurile, veniturile și clienții care fac obiectul măsurilor sporite de precauție privind clientela prevăzute în capitolul II secțiunea 3 din Directiva (UE) 2015/849, țările terțe cu grad ridicat de risc în conformitate cu articolul 9 din directiva respectivă);
- d. asumarea unor riscuri excesive;
- e. preocupări legate de fluxurile de numerar și de structura de finanțare;
- f. aspecte externe semnificative (inclusiv amenințări în materie de reglementare, cum ar fi mandatarea „rezervării” unităților operaționale);
- g. riscurile ESG și impactul lor asupra viabilității și sustenabilității modelului de afaceri și asupra rezilienței pe termen lung a firmei de investiții.

95. În urma evaluării de mai sus, autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie cu privire la viabilitatea modelului de afaceri al firmei de investiții și la sustenabilitatea strategiei sale, precum și cu privire la orice măsuri necesare pentru a aborda problemele și preocupările.

4.10 Sinteza constatărilor și atribuirea punctajului

96. Pe baza evaluării viabilității și durabilității modelului de afaceri, autoritățile competente trebuie să-și formeze o imagine de ansamblu asupra viabilității modelului de afaceri și asupra durabilității strategiei, precum și asupra oricăror riscuri potențiale pentru viabilitatea unei firme de investiții care decurg din această evaluare. Acest punct de vedere trebuie să se reflecte într-un rezumat al constatărilor, însoțit de un punctaj de viabilitate bazat pe considerațiile specificate în tabelul de mai jos.

Tabelul 3. Considerații de supraveghere pentru atribuirea unui punctaj pentru analiza modelului de afaceri

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
1	Modelul de afaceri și strategia prezintă un nivel scăzut de risc pentru viabilitatea firmei de investiții.	<ul style="list-style-type: none"> • Firma de investiții generează randamente solide și stabile, care sunt acceptabile având în vedere apetitul său pentru risc și structura sa de finanțare. • Nu există concentrări semnificative de active sau surse concentrate de venit nesustenabile. • Firma de investiții deține o poziție concurențială puternică pe piețele pe care le-a ales și o strategie care ar putea consolida această poziție. • Firma de investiții dispune de previziuni financiare elaborate pe baza unor ipoteze plauzibile cu privire la viitorul mediu de afaceri. • Planurile strategice sunt adecvate, având în vedere modelul de afaceri actual și capacitățile de execuție managerială.
2	Modelul de afaceri și strategia prezintă un nivel de risc mediu-scăzut pentru viabilitatea firmei de investiții.	<ul style="list-style-type: none"> • Firma de investiții generează randamente medii în comparație cu omologii și/sau performanțe istorice care sunt în general acceptabile, având în vedere apetitul său pentru risc și structura de finanțare. • Există unele concentrări de active sau surse concentrate de venit. • Firma de investiții se confruntă cu o presiune concurențială asupra produselor/serviciilor sale pe una sau mai multe piețe-cheie. Unele îndoieli cu privire la strategia sa de abordare a situației. • Firma de investiții dispune de previziuni financiare elaborate pe baza unor ipoteze optimiste cu privire la viitorul mediu de afaceri. • Planurile strategice sunt rezonabile având în vedere modelul de afaceri actual și capacitățile de execuție managerială, dar nu sunt lipsite de riscuri.
3	Modelul de afaceri și strategia prezintă un nivel mediu-ridicat de risc pentru viabilitatea firmei de investiții.	<ul style="list-style-type: none"> • Firma de investiții generează randamente care sunt adesea slabe sau instabile sau se bazează pe un apetit pentru risc sau pe o structură de finanțare pentru a genera randamente adecvate care generează preocupări în materie de supraveghere. • Există concentrări semnificative de active sau surse concentrate de venit. • Firma de investiții are o poziție concurențială slabă pentru produsele/serviciile sale pe piețele alese și poate avea puține linii de activitate cu perspective bune. Cota de piață a firmei de investiții poate scădea semnificativ.

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
		<p>Există îndoieli cu privire la strategia sa de abordare a situației.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Firma de investiții dispune de previziuni financiare elaborate pe baza unor ipoteze excesiv de optimiste cu privire la viitorul mediu de afaceri. • Este posibil ca planurile strategice să nu fie plauzibile, având în vedere modelul de afaceri actual și capacitățile de execuție managerială.
4	Modelul de afaceri și strategia prezintă un nivel ridicat de risc pentru viabilitatea firmei de investiții.	<ul style="list-style-type: none"> • Firma de investiții generează randamente foarte slabe și foarte instabile sau se bazează pe un apetit pentru risc inacceptabil sau pe o structură de finanțare inacceptabilă pentru a genera randamente adecvate. • Firma de investiții are concentrări extreme de active sau surse de venit concentrate nesustenabile. • Firma de investiții are o poziție concurențială foarte slabă pentru produsele/serviciile sale pe piețele alese și participă la linii de activitate cu perspective foarte slabe. Este foarte puțin probabil ca planurile strategice să abordeze situația. • Firma de investiții dispune de previziuni financiare elaborate pe baza unor ipoteze foarte nerealiste cu privire la viitorul mediu de afaceri. • Planurile strategice nu sunt plauzibile, având în vedere modelul de afaceri actual și capacitățile de execuție managerială.

Titlul 5 Evaluarea guvernancei interne și a controalelor la nivelul întregii firme de investiții

5.1 Considerații generale

97. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă mecanismele de guvernare internă ale unei firme de investiții sunt sau nu adecvate și proporționale cu profilul de risc, modelul de afaceri, natura, dimensiunea și complexitatea firmei de investiții. Acestea trebuie să identifice măsura în care firma de investiții respectă cerințele UE și naționale aplicabile în ceea ce privește mecanismele solide de guvernare internă și să identifice eventualele deficiențe. Autoritățile competente trebuie să evalueze în special dacă mecanismele de guvernare internă asigură sau nu buna gestionare a riscurilor și includ controale interne și supraveghere adecvate. Autoritățile competente trebuie să stabilească dacă există riscuri semnificative pe care le prezintă mecanismele de guvernare internă deficitare și efectul potențial al acestora asupra sustenabilității profilului de risc al firmei de investiții.
98. În ceea ce privește SREP, evaluarea guvernancei și a controalelor interne ale firmei de investiții trebuie să includă, având în vedere aplicarea principiului proporționalității, evaluarea următoarelor domenii:

- a. cadrul general de guvernare internă, care trebuie să includă o structură organizatorică clară și o cultură adecvată a riscului corporativ;
 - b. componența, organizarea și funcționarea organului de conducere și a comitetelor acestuia, în cazul în care au fost înființate;
 - c. politicile și practicile de remunerare;
 - d. cadrul de control intern, care trebuie să includă o funcție de conformitate independentă și, după caz, funcții interne de gestionare a riscurilor și de audit intern;
 - e. cadrul de gestionare a riscurilor, inclusiv ICARAP;
 - f. tehnologia informației și comunicațiilor; și
 - g. planificarea continuității activității.
99. Evaluarea guvernării interne trebuie să stea la baza evaluării specifice a gestionării riscurilor și a controalelor, astfel cum se specifică la titlurile 6 și 8, precum și a evaluării capitalului SREP de la titlul 7 și a evaluării lichidității SREP de la titlul 9. În mod similar, o analiză în funcție de categoria de risc a adecvării capitalului intern și a procesului de evaluare internă a riscurilor reexaminată în temeiul titlului 7, precum și orice deficiențe identificate în cadrul acestuia, trebuie să stea la baza evaluării cadrului general de gestionare a riscurilor evaluat în temeiul prezentului titlu.
100. Conform Ghidului ABE privind guvernarea internă¹³, evaluarea cadrului de guvernare internă trebuie să includă verificarea existenței unor facilități și mecanisme de guvernare pentru a se asigura că firma de investiții respectă cerințele aplicabile în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și că ia în considerare orice informații suplimentare primite de la autoritățile de supraveghere a combaterii spălării banilor și finanțării terorismului cu privire la evaluarea acestor facilități și mecanisme.
101. Pentru a asigura o protecție consecventă a investitorilor în cadrul serviciilor financiare, autoritățile competente trebuie să se coordoneze cu autoritățile de piață și să țină cont de informațiile relevante primite de la aceste autorități pentru evaluarea mecanismelor de guvernare și a controalelor la nivelul întregii firme.

Principul proporționalității

102. Autoritățile competente trebuie să țină cont de principiul proporționalității pentru a se asigura că mecanismele de guvernare internă instituite de firmele de investiții, inclusiv în contextul grupurilor de firme de investiții, sunt coerente cu profilul de risc individual al firmei și al grupului, proporțional cu mărimea și organizarea lor internă, relevante pentru modelul de afaceri, adecvate naturii, amplitudinii și complexității activităților și suficiente pentru a atinge în mod eficace obiectivele cerințelor relevante de reglementare.
103. În sensul alineatului de mai sus și având în vedere varietatea diferitelor modele de afaceri în cadrul cărora operează firmele de investiții și grupurile de firme de investiții, trebuie evaluat dacă firmele de investiții cu organizare mai complexă sau cu o dimensiune mai mare trebuie să dispună de mecanisme de guvernare mai

¹³ Ghidul ABE privind guvernarea internă în temeiul Directivei (UE) 2019/2034 (EBA/GL/2021/14).

sofisticate, în timp ce firmele de investiții cu organizare mai simplă sau cu activități la scară mai mică sau activități mai puțin complexe pot pune în aplicare mecanisme de guvernanta mai simple.

104. Pentru evaluarea guvernantei interne, conform Ghidului ABE privind guvernanta internă, trebuie avute în vedere criteriile care trebuie luate în considerare pentru aplicarea principiului proporționalității, cum ar fi următoarele:

- a. dimensiunea bilanțului firmei de investiții și al filialelor sale care intră în sfera consolidării prudentiale;
- b. activele administrate;
- c. dacă firma de investiții este autorizată să dețină bani sau active ale clienților;
- d. activele protejate și administrate;
- e. volumul ordinelor tratate ale clienților;
- f. volumul fluxului zilnic de tranzacționare;
- g. prezența geografică a firmelor de investiții și dimensiunea operațiunilor acestora în fiecare jurisdicție, inclusiv în jurisdicțiile țărilor terțe;
- h. forma juridică a firmei de investiții, inclusiv dacă firma de investiții face parte dintr-un grup și, în caz afirmativ, evaluarea proporționalității în cadrul grupului;
- i. dacă firma de investiții este autorizată să utilizeze modele interne pentru măsurarea cerințelor de capital, astfel cum se menționează la articolul 22 din Regulamentul (UE) 2019/2033;
- j. tipul de activități autorizate, serviciile prestate de firma de investiții, astfel cum sunt definite în secțiunile A și B din anexa I la Directiva 2014/65/UE și alte servicii prestate de firma de investiții;
- k. modelul de afaceri și strategia de bază; natura și complexitatea activităților comerciale și structura organizatorică a firmei de investiții;
- l. strategia de risc, apetitul pentru risc și profilul de risc real al firmei de investiții, ținând cont și de rezultatul evaluărilor privind capitalul SREP și lichiditatea SREP;
- m. structura acționariatului și de finanțare a firmei de investiții;
- n. tipul de clienți;
- o. complexitatea instrumentelor financiare sau a contractelor;
- p. funcțiile externalizate și canalele de distribuție;
- q. sistemele și tehnologia informației și comunicațiilor (TIC) existente, inclusiv sistemele de continuitate și funcțiile de externalizare în acest domeniu.

105. Pentru aplicarea corespunzătoare a SREP în cazul firmelor de investiții clasificate, în conformitate cu titlul 2, la categoria 3, cerințele minime ajustate sunt prevăzute în secțiunile corespunzătoare din prezentul titlu.

106. Pentru firmele de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 (firme de clasa 3),

autoritățile competente trebuie să-și revizuiască măsurile organizatorice după cum consideră necesar, ținând cont de cerințele de reglementare aplicabile.

5.2 Cadrul general de guvernare internă

107. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă firma de investiții instituie un cadru și mecanisme solide de guvernare internă, în conformitate cu dispozițiile articolului 26 din Directiva (UE) 2019/2034, cu Ghidul ABE privind guvernarea internă, cu Ghidul ABE privind politicile solide de remunerare¹⁴, cu Regulamentul delegat (UE) 2017/565 al Comisiei¹⁵, cu Ghidul ESMA privind cerințele de guvernare a produselor din MiFID II¹⁶ și cu Ghidul comun al ESMA și ABE privind evaluarea caracterului adecvat al membrilor organului de conducere și al deținătorilor de funcții-cheie¹⁷. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă firma de investiții demonstrează cel puțin că:

- a. organul de conducere a stabilit, a aprobat și supraveghează un cadru de guvernare internă și de control intern adecvat și eficace, care include o structură organizațională și operațională adecvată și transparentă și un cadru de control intern funcțional, inclusiv proceduri administrative și contabile solide, precum și o funcție permanentă și eficace de asigurare a conformității și, dacă este cazul și proporțional, funcții interne de gestionare a riscurilor și de audit intern care să aibă suficientă autoritate, statut și resurse pentru a-și îndeplini funcțiile în mod independent. În cazul în care firmele de investiții nu instituie și nu mențin o funcție de administrare a riscurilor și o funcție de audit intern, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă politicile și procedurile adoptate și puse în aplicare pentru un cadru de control intern generează același rezultat, responsabilitatea finală revenind organului de conducere;
- b. organul de conducere asigură și evaluează periodic eficacitatea mecanismelor de guvernare internă ale firmei de investiții și ia măsurile adecvate pentru a remedia eventualele deficiențe identificate;
- c. organul de conducere a stabilit, aprobat și supervizat strategia generală de afaceri și de risc, inclusiv stabilirea apetitului pentru risc al firmei de investiții și a cadrului său de gestionare a riscurilor, inclusiv politici și proceduri adecvate;
- d. organul de conducere cunoaște și înțelege structura juridică, organizațională și operațională a firmei de investiții („cunoașteți-vă structura”), în special în cazul în care firma de investiții implică structuri complexe, și se asigură că este în concordanță cu strategiile sale comerciale și de risc aprobate și cu apetitul pentru risc;
- e. firma de investiții are o structură corporativă adecvată și transparentă care este „adecvată scopului” și care nu ridică semne de întrebare cu privire la faptul că firma de investiții ar putea fi utilizată în scopuri legate de criminalitatea financiară și prezintă o cultură solidă a întreprinderilor și a riscurilor

¹⁴ Ghidul ABE privind politicile solide de remunerare în temeiul Directivei (UE) 2019/2034 (EBA/GL/2021/13).

¹⁵ REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2017/565 AL COMISIEI din 25 aprilie 2016 de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele organizatorice și condițiile de funcționare aplicabile firmelor de investiții și termenii definiți în sensul directivei respective (JO L 087 31.3.2017, p. 1).

¹⁶ Ghidul ESMA privind cerințele de guvernare a produselor din MiFID II (ESMA35-43-620).

¹⁷ Ghidul comun al ESMA și ABE privind evaluarea caracterului adecvat al membrilor organului de conducere și al persoanelor care dețin funcții-cheie (EBA/GL/2017/12).

care este cuprinzătoare și proporțională cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente modelului de afaceri și activităților firmei de investiții și care este în concordanță cu apetitul pentru risc al firmei de investiții;

- f. firma de investiții promovează și asigură o cultură a riscurilor și standarde profesionale etice înalte, printr-un cod de conduită, și a pus în aplicare politici și proceduri interne de alertă adecvate;
 - g. există o comunicare clară, solidă și eficace a strategiilor, a valorilor corporative, a codului de conduită, a riscurilor și a altor politici către întregul personal relevant;
 - h. organul de conducere a instituit, aprobat și supraveghează punerea în aplicare și menținerea unor politici și procese eficace pentru identificarea, evaluarea, gestionarea și atenuarea sau prevenirea conflictelor de interese reale și potențiale la nivel de firmă, precum și între firma de investiții și interesele private ale personalului, inclusiv ale membrilor organului de conducere, care ar putea influența negativ îndeplinirea sarcinilor și responsabilităților acestora;
 - i. organul de conducere a stabilit și asigură aplicarea unui cadru pentru contractarea de împrumuturi și alte tranzacții cu membrii organului de conducere și cu părțile afiliate acestora;
 - j. firmele de investiții au instituit și mențin politici și proceduri interne adecvate de alertă pentru ca personalul să raporteze încălcările potențiale sau reale ale Regulamentului (UE) 2019/2033 și ale dispozițiilor naționale de transpunere a Directivei (UE) 2019/2034 prin intermediul unui canal specific, independent și autonom;
 - k. a fost pus în aplicare un proces de selecție și de evaluare a caracterului adecvat al membrilor organului de conducere și al persoanelor care dețin funcții-cheie;
 - l. au fost puse în aplicare măsuri menite să asigure integritatea sistemelor contabile și de raportare financiară, inclusiv controale financiare și operaționale și respectarea legii și a standardelor relevante;
 - m. cadrul de guvernare internă este stabilit, supravegheat și evaluat periodic de organul de conducere; și
 - n. strategiile, politicile și procedurile sunt comunicate întregului personal relevant din cadrul unei firme de investiții și al structurilor unei firme de investiții și sunt clare, eficiente și transparente pentru personalul firmei de investiții, acționarii săi și alte părți interesate, precum și pentru autoritatea competentă.
108. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă cadrul general de guvernare al firmei de investiții include, de asemenea, gestionarea procesului de aprobare a noilor produse (NPAP) și externalizarea. Când analizează cadrul de guvernare internă și controalele la nivelul întregii firme de investiții, autoritățile competente trebuie, de asemenea, să țină cont de evaluările primite de la autoritățile de supraveghere a pieței și să evalueze dacă acestea dau naștere unor preocupări prudențiale. Astfel pot apărea situații speciale când constatările indică deficiențe semnificative ale sistemelor și controalelor unei firme de investiții în ceea ce privește NPAP și externalizarea. În schimb, în cazul în care evaluarea autorității competente indică existența unor deficiențe în ceea ce privește controalele interne și cadrul de guvernare al unei firme de investiții, iar controalele la nivelul întregii firme de investiții dau naștere unor preocupări prudențiale legate de NPAP și de externalizare, autoritățile competente trebuie să comunice rezultatele evaluării respective autorităților de supraveghere a pieței.

Firme de investiții din categoria 3

109. În scopul proporționalității și în cazul firmelor de investiții din categoria 3, autoritățile competente trebuie să evalueze cel puțin dacă se respectă alineatul 107 litera (a).

5.3 Organizarea și funcționarea organului de conducere

110. În conformitate cu articolele 26 și 28 din Directiva (UE) 2019/2034, cu Ghidul ABE privind guvernanța internă și cu Ghidul comun al ESMA și ABE privind evaluarea caracterului adecvat al membrilor organului de conducere și al persoanelor care dețin funcții-cheie, autoritățile competente trebuie să evalueze cel puțin dacă:

- a. măsurile menite să asigure că adecvarea individuală și colectivă a organului de conducere și adecvarea individuală a persoanelor care dețin funcții-cheie sunt puse în aplicare și executate în mod eficiente, la momentul numirii, atunci când au loc schimbări semnificative și în permanență, inclusiv notificarea autorităților competente relevante;
- b. structura organului de conducere este adecvată, iar organul de conducere își îndeplinește funcțiile în mod eficiente;
- c. există o interacțiune eficientă între organul de conducere în funcțiile sale de conducere și de supraveghere;
- d. organul de conducere, în funcția sa de conducere, conduce activitatea în mod corespunzător, iar funcția de supraveghere supraveghează și monitorizează procesul de decizie și acțiunile conducerii;
- e. există practici și proceduri de guvernanță internă adecvate pentru organul de conducere și comitetele acestuia, în cazul în care au fost instituite; și
- f. toți membrii organului de conducere sunt informați cu privire la activitatea generală, situația financiară și de risc a firmei de investiții, cu linii de raportare clare, eficiente și bine transparente.

Firme de investiții din categoria 3

111. În scopul proporționalității și în cazul firmelor de investiții din categoria 3, autoritățile competente trebuie să evalueze cel puțin dacă sunt respectate literele (a)-(b) de la alineatul 110.

5.4 Politici și practici în materie de remunerare

112. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă firma de investiții dispune de politici și practici de remunerare neutre din punctul de vedere al genului, astfel cum se specifică la articolele 25-26 și 30-33 din Directiva (UE) 2019/2034 și în Ghidul ABE privind politicile solide de remunerare, în special pentru categoriile de personal, inclusiv conducerea superioară, persoanele cu competențe pentru asumarea de riscuri, personalul care exercită funcții de control și orice angajat care primește o remunerație generală cel puțin egală cu cea mai mică remunerație primită de conducerea superioară sau de persoanele responsabile cu asumarea de riscuri, ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al firmei de investiții sau asupra activelor pe care le administrează.

113. Autoritățile competente trebuie să evalueze cel puțin dacă:

- a. politica de remunerare pentru întregul personal este coerentă cu strategiile de afaceri și de risc ale firmei de investiții, cu cultura și valorile corporative, cu interesele pe termen lung ale firmei de

- investiții și cu măsurile luate pentru a evita conflictele de interese, este neutră din punctul de vedere al genului și nu încurajează asumarea de riscuri excesive și este menținută, aprobată și supravegheată de organul de conducere;
- b. personalul ale cărui activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al firmei de investiții sau asupra activelor administrate este identificat în mod corespunzător și în conformitate cu standardul tehnic de reglementare prevăzut la articolul 30 alineatul (4) din Directiva (UE) 2019/2034;
 - c. remunerația variabilă nu afectează capacitatea firmelor de investiții de a asigura o bază solidă de capital și este acordată conform cerințelor articolului 32 din Directiva (UE) 2019/2034;
 - d. remunerarea funcțiilor de control intern în cazul în care este stabilită nu este legată de desfășurarea activităților pe care funcțiile de control le monitorizează și le controlează și nu este de natură să le compromită în alt mod obiectivitatea;
 - e. firmele de investiții au înființat, după caz, un comitet de remunerare pentru a consilia organul de conducere în funcția sa de supraveghere și pentru a pregăti deciziile care urmează să fie luate de organul respectiv. În cazul în care nu trebuie înființat niciun comitet de remunerare, cerințele privind comitetul de remunerare trebuie interpretate ca aplicându-se organului de conducere în funcția sa de supraveghere; și
 - f. politica de remunerare face obiectul unei examinări interne independente de către funcțiile de control intern.
114. Când aplică principiul proporționalității, autoritățile competente trebuie să ia în considerare criteriile prevăzute în Ghidul ABE privind politicile solide de remunerare, în special dacă firma de investiții este autorizată să presteze serviciile și activitățile menționate în Directiva 2014/65/UE anexa 1 secțiunea A punctele (2), (3), (4), (6) și (7). În acest caz, ca principiu general, autoritatea competentă trebuie să se aștepte la un nivel mai ridicat de sofisticare, în special dacă firma de investiții este autorizată să dețină fonduri sau active ale clienților.

5.5 Cadrul și funcțiile de control intern

5.5.1 Cadrul controlului intern

115. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă firma de investiții dispune de un cadru de control intern adecvat naturii, amplitudinii și complexității activităților firmelor de investiții, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Ghidul ABE privind guvernarea internă. Această evaluare trebuie să includă cel puțin dacă:
- a. firmele de investiții pun în aplicare cadrul de control intern care acoperă întreaga organizație, inclusiv responsabilitățile și sarcinile organului de conducere, precum și activitățile tuturor liniilor de activitate și ale unităților interne, inclusiv funcțiile de control intern, activitățile externalizate și canalele de distribuție;
 - b. firmele de investiții stabilesc, mențin și actualizează periodic politici, mecanisme și proceduri de control intern scrise adecvate, care trebuie aprobate de organul de conducere;

- c. liniile de activitate ale firmelor de investiții sunt responsabile de gestionarea riscurilor la care sunt expuse în desfășurarea activităților lor și dispun de mecanisme de control menite să asigure respectarea cerințelor interne și externe;
- d. organul de conducere este responsabil de stabilirea și monitorizarea caracterului adecvat și a eficacității cadrului, proceselor și mecanismelor de control intern, precum și de supravegherea tuturor liniilor de activitate și a unităților interne, inclusiv a funcțiilor de control intern;
- e. după caz, cadrul de control intern al firmei de investiții este adaptat în mod individual la specificitatea activității sale, la complexitatea acesteia și la riscurile asociate, ținând cont de contextul grupului;
- f. există un proces de decizie clar, transparent și documentat și o alocare clară a responsabilităților și a autorității în cadrul său de control intern, inclusiv în ceea ce privește liniile de activitate, unitățile interne și funcțiile de control intern;
- g. are loc un schimb de informații necesare, inclusiv de politici, mecanisme și proceduri, precum și de actualizări ale acestora, în timp util, pentru a se asigura că organul de conducere, fiecare linie de activitate și unitate internă, inclusiv fiecare funcție de control intern independentă, este în măsură să-și îndeplinească sarcinile;
- h. funcțiile de control intern transmit periodic organului de conducere rapoarte scrise prompte, exacte, concise, cuprinzătoare, clare și utile privind deficiențele majore identificate, iar aceste rapoarte includ, pentru fiecare nouă deficiență majoră identificată, riscurile relevante implicate, o evaluare a impactului, recomandări și măsuri corective care trebuie luate;
- i. funcțiile de control intern au acces și pot raporta direct organului de conducere în funcția sa de supraveghere, pentru a ridica probleme dacă este necesar;
- j. organul de conducere monitorizează constatările funcțiilor de control intern în timp util și în mod eficace și impune acțiuni adecvate de remediere și o procedură formală de monitorizare a constatărilor și a măsurilor corective luate.

5.5.2 Funcții de control intern

116. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă firma de investiții are o funcție internă de asigurare a conformității eficace și permanentă și, dacă este cazul și proporțional, o funcție de administrare a riscurilor și o funcție de audit intern cu suficientă autoritate, poziție, resurse și, dacă este necesar, acces direct la organul de conducere în funcția sa de supraveghere și la comitetele sale, dacă au fost înființate, inclusiv, în special, la comitetul de risc.
117. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă funcția de conformitate a firmei de investiții și, dacă sunt stabilite, funcția de administrare a riscurilor și funcția de audit intern respectă dispozițiile titlului 5 din Ghidul ABE privind guvernanța internă.

5.6 Cadrul de gestionare a riscurilor

118. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă firma de investiții a instituit un cadru adecvat de gestionare a riscurilor și procese de gestionare a riscurilor. Autoritățile competente trebuie să examineze cel puțin:
- a. strategia de risc, apetitul pentru risc și cadrul de gestionare a riscurilor;
 - b. cadrul ICARAP;
 - c. sensibilitatea la fluctuațiile economice ciclice.

5.6.1 Cadrul de gestionare a riscurilor, apetitul pentru risc și strategia

119. Când evaluează cadrul de gestionare a riscurilor, autoritățile competente trebuie să ia în considerare măsura în care este integrat și modul în care influențează strategia generală a firmei de investiții. Autoritățile competente trebuie să evalueze, în special, dacă există legături adecvate și coerente între strategia de afaceri, strategia de risc, apetitul pentru risc și cadrul de gestionare a riscurilor, pe de o parte, și cadrele de gestionare a capitalului și a lichidităților, pe de altă parte.
120. Când revizuiesc strategia de risc, apetitul pentru risc și cadrul de gestionare a riscurilor ale unei firme de investiții, autoritățile competente trebuie să evalueze cel puțin dacă:
- a. firmele de investiții dispun de un cadru holistic de gestionare a riscurilor la nivelul întregii firme de investiții, care acoperă întreaga organizație, recunoscând pe deplin substanța economică a tuturor expunerilor sale la risc, inclusiv riscurile pe care firma de investiții le prezintă pentru ea însăși, pentru clienții săi și pentru piețe, precum și riscul de lichiditate, în special cele care pot avea un impact semnificativ asupra nivelului fondurilor proprii disponibile sau pot diminua nivelul acestora;
 - b. cadrul de gestionare a riscurilor cuprinde toate riscurile relevante, ținând cont în mod corespunzător atât de riscurile financiare, cât și de cele nefinanciare;
 - c. când identifică și măsoară sau evaluează riscurile, firma de investiții utilizează nu numai metodologii de evaluare cantitativă (inclusiv simulări de criză), ci și instrumente calitative de evaluare a riscurilor (inclusiv opiniile experților și analiza critică);
 - d. există o raportare eficientă a riscurilor care implică luarea în considerare și comunicarea temeinică la nivel intern a strategiei privind riscurile și a datelor relevante privind riscurile, atât la nivel orizontal, la nivelul firmelor de investiții, cât și la nivelul superior și inferior al lanțului de gestionare;
 - e. cadrul de gestionare a riscurilor al firmei de investiții include politici, proceduri, limite de risc și mecanisme de control al riscurilor care să asigure identificarea, măsurarea sau evaluarea adecvată, promptă și continuă, monitorizarea, gestionarea, atenuarea și raportarea riscurilor la nivelul liniei de activitate, la nivelul firmei de investiții și, după caz, la nivel consolidat;
 - f. strategia de risc și apetitul pentru risc transpun toate riscurile semnificative în limite de risc specifice;

- g. strategia de risc și apetitul pentru risc au în vedere în mod corespunzător apetitul pentru risc și resursele financiare ale firmei de investiții și iau în considerare cerințele de supraveghere privind fondurile proprii și lichiditatea, precum și alte măsuri și cerințe de supraveghere;
- h. firma de investiții a instituit procese pentru aprobarea deciziilor asupra cărora funcția de conformitate sau, după caz, funcția de administrare a riscurilor au exprimat o opinie negativă.

5.6.2 Cadrul pentru procesul de evaluare a adecvării capitalului intern și procesul intern de evaluare a riscurilor (ICARAP)

121. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă firmele de investiții care nu sunt firme de investiții mici și neinterconectate în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (UE) 2019/2033 sau pentru care autoritățile competente și-au exercitat opțiunea prevăzută la articolul 24 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva (UE) 2019/2034, la nivel individual, sau grupurile de firme de investiții, la nivel consolidat, dispun de mecanisme, strategii și procese solide, eficiente și cuprinzătoare pentru a evalua și a menține în permanență cuantumulurile, tipurile și distribuția capitalului intern și a activelor lichide pe care le consideră adecvate pentru a acoperi natura și nivelul riscurilor pe care le pot prezenta pentru alții și la care firmele de investiții însele sunt sau pot fi expuse. Astfel de mecanisme, strategii și procese trebuie să facă parte dintr-un proces de adecvare a capitalului intern și de evaluare a riscurilor interne, care poate fi împărțit în continuare într-un proces de evaluare a adecvării capitalului intern (ICAAP) și într-un proces intern de evaluare a adecvării lichidității (ILAAP).
122. În cazul firmelor de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 cărora li se solicită de către autoritățile lor competente să aplice cerințele în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente trebuie să efectueze evaluarea după cum se consideră adecvat.
123. Aceste evaluări trebuie să contribuie la stabilirea cerinței de fonduri proprii suplimentare și la evaluarea adecvării capitalului, astfel cum se subliniază în titlul 7, precum și la evaluarea adecvării lichidității, astfel cum se subliniază în titlul 9.

Soliditatea ICARAP

124. Atunci când evaluează soliditatea ICARAP, autoritățile competente trebuie să evalueze, făcând, după caz, distincție între ICAAP și ILAAP, dacă:
- a. dispozițiile, strategiile și procesele care constituie ICARAP sunt adecvate și proporționale cu natura, dimensiunea și complexitatea activităților firmei de investiții;
 - b. dispozițiile, strategiile și procesele care constituie ICARAP sunt revizuite periodic de firma de investiții;
 - c. metodologiile și ipotezele aplicate de firmele de investiții sunt adecvate și se bazează pe date de intrare empirice solide;

- d. dacă nivelul de încredere corespunde apetitului pentru risc;
- e. dacă definiția și structura capitalului intern sau a resurselor de lichidități disponibile luate în considerare de firma de investiții pentru ICARAP sunt în concordanță cu riscurile măsurate de firma de investiții și sunt eligibile pentru calcularea fondurilor proprii și a rezervelor de lichidități.

Eficacitatea ICARAP

125. Când evaluează eficacitatea ICARAP, autoritățile competente trebuie să evalueze, făcând, după caz, distincție între ICAAP și ILAAP, dacă:

- a. firma de investiții ia în considerare ICARAP și rezultatele sale în procesele de decizie și de gestionare la toate nivelurile firmei de investiții;
- b. firma de investiții utilizează ICARAP și rezultatele sale în gestionarea riscurilor, a capitalului și a lichidităților;
- c. firma de investiții dispune de politici, proceduri și instrumente pentru a facilita:
 - i. identificarea clară a funcțiilor și/sau a comitetelor relevante responsabile pentru diferitele elemente ale ICARAP;
 - ii. planificarea capitalului și a lichidității: calcularea resurselor de capital și lichiditate pe o bază prospectivă în legătură cu strategia generală sau cu tranzacțiile semnificative;
 - iii. alocarea și monitorizarea resurselor de capital și lichidități între liniile de activitate și tipurile de risc, în special prin definirea unor limite de risc pentru liniile de activitate, entități sau riscuri individuale care să fie în concordanță cu obiectivul de a asigura adecvarea generală a capitalului intern și a resurselor de lichidități ale firmei de investiții;
 - iv. raportarea periodică și promptă a adecvării capitalului și lichidității către conducerea superioară și organul de conducere;
 - v. sensibilizarea conducerii superioare sau a organului de conducere și acțiuni în cazul în care strategia de afaceri și/sau tranzacțiile individuale semnificative pot fi incompatibile cu ICAAP și cu capitalul intern disponibil sau cu ILAAP și resursele interne de lichidități disponibile;
- d. dacă organul de conducere demonstrează un angajament și o cunoaștere corespunzătoare a ICARAP și a rezultatelor sale;
- e. ICARAP are un caracter prospectiv prin evaluarea coerenței capitalului intern și a activelor de lichiditate cu planurile strategice.

Caracterul cuprinzător al ICARAP

126. Autoritățile competente trebuie să evalueze caracterul adecvat al acoperirii de către ICARAP a modelului de afaceri, a liniilor de activitate, a activităților și a entităților juridice ale firmei de investiții. Pe baza acestei evaluări, autoritățile competente trebuie să evalueze caracterul adecvat al identificării și evaluării de către

ICARAP a riscurilor la care firma de investiții este sau ar putea fi expusă sau pe care le poate prezenta pentru alții, precum și conformitatea ICARAP cu cerințele legale. În special, trebuie să evalueze:

- a. dacă ICARAP este pus în aplicare în mod omogen și proporțional pentru toate liniile de activitate, activitățile și entitățile juridice relevante ale firmei de investiții în ceea ce privește identificarea și evaluarea riscurilor;
- b. în cazul în care o entitate are mecanisme sau procese de guvernare internă diferite de celelalte entități ale grupului, dacă aceste abateri sunt justificate. Adoptarea unor modele avansate doar de către o parte a grupului poate fi justificată de lipsa unor date suficiente pentru estimarea parametrilor pentru anumite linii de activitate, activități sau entități juridice, cu condiția ca aceste linii de activitate, activități sau entități juridice să nu reprezinte o sursă de concentrare a riscurilor pentru restul portofoliului.

5.6.3 Evaluarea de către firma de investiții a fluctuațiilor economice ciclice

127. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă firmele de investiții efectuează o evaluare cuprinzătoare a riscurilor care sunt semnificative pentru modelul lor de afaceri și de operare, pentru structura portofoliului lor sau pentru strategiile lor de tranzacționare. Aceasta trebuie să includă o evaluare a acestor riscuri în contextul fluctuațiilor economice ciclice și a impactului pe care aceste fluctuații îl pot avea asupra capacității firmelor de investiții de a-și îndeplini cerințele de fonduri proprii, de a-și finanța activitățile în curs sau de a se lichida în mod organizat.
128. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă firmele de investiții care desfășoară activitățile menționate la punctul (3) sau (6) din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE efectuează o evaluare mai aprofundată utilizând simularea (simulările) de rezistență sau analiza sensibilității, așteptându-se ca acestea să reflecte un domeniu de aplicare și un nivel de sofisticare adecvate naturii, amplitudinii și complexității activităților firmelor de investiții.
129. Autoritățile competente trebuie să revizuiască evaluările firmelor de investiții cu privire la fluctuațiile economice ciclice, dacă sunt relevante sub forma simulărilor de criză sau a analizelor de sensibilitate, precum și rezultatele acestora. În cazul în care, pe baza unei astfel de revizuirii, evaluările firmei de investiții cu privire la impactul fluctuațiilor economice ciclice sunt suficient de fiabile, rezultatele acestei revizuirii trebuie să stea la baza evaluării diferitelor elemente SREP, în special:
 - a. trebuie să se țină cont de identificarea posibilelor deficiențe ale mecanismelor generale de guvernare sau ale controalelor la nivelul întregii firme de investiții identificate în cursul revizuirii;
 - b. identificarea vulnerabilităților comerciale relevante care trebuie luate în considerare când se evaluează viabilitatea modelului de afaceri al firmelor de investiții și sustenabilitatea strategiilor lor în conformitate cu titlul 4;
 - c. identificarea posibilelor vulnerabilități sau deficiențe în gestionarea riscurilor și în controalele privind domeniile de risc individuale identificate în cursul revizuirii trebuie luate în considerare de autoritățile competente când evaluează riscurile individuale pentru capital, astfel cum se menționează în titlul 6, sau riscurile pentru lichiditate, astfel cum se menționează în titlul 8; și

- d. potențiala determinare a orientărilor privind fondurile proprii suplimentare (P2G), planificarea revizuită a capitalului și alte măsuri, astfel cum se prevede în titlurile 7 și 10.
130. Pentru firmele de investiții care desfășoară activitățile menționate la punctul (3) sau (6) din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE, atunci când evaluează simulările de criză sau analizele de sensibilitate, precum și rezultatele acestora, autoritățile competente trebuie să acorde o atenție deosebită următoarelor aspecte:
- a. caracterul adecvat al selectării scenariilor, care trebuie să fie relevante pentru modelul de afaceri al firmei de investiții sau pentru liniile de activitate sau portofoliile individuale și pentru piața pe care își desfășoară activitatea;
 - b. ipotezele, metodologiile și factorii de risc care stau la baza acestora, inclusiv gravitatea scenariului;
 - c. acoperirea riscurilor și vulnerabilităților semnificative identificate și impactul lor asupra capacității firmelor de investiții de a genera profit și de a menține cerințe de capital adecvate;
 - d. utilizarea rezultatelor lor, înainte și după luarea în considerare a măsurilor de gestionare relevante, în gestionarea riscurilor și în gestionarea strategică a firmei de investiții.
131. Când evaluează simulările de criză și analizele de sensibilitate și rezultatele lor în cazul grupurilor transfrontaliere, autoritățile competente trebuie să ia în considerare transferabilitatea capitalului și a lichidității între entitățile juridice sau unitățile operaționale în condiții de criză, precum și funcționarea oricăror mecanisme de sprijin financiar intragrup instituite, ținând cont de dificultățile de finanțare care ar putea fi așteptate în condiții de criză.
132. Dacă autoritățile competente identifică deficiențe în conceperea evaluării fluctuațiilor economice ciclice sau, după caz, în conceperea scenariilor sau ipotezelor utilizate de firmele de investiții pentru simulările de criză sau analizele de sensibilitate, acestea pot solicita firmelor de investiții să efectueze din nou sau, respectiv, să-și reorganizeze analizele, sau anumite părți specifice utilizând ipoteze modificate furnizate de autoritățile competente sau scenarii prescrise specifice.

5.7 Riscuri referitoare la spălarea de bani/finanțarea terorismului și preocupări prudentiale

133. Când analizează cadrul de guvernare internă și controalele la nivelul întregii firme de investiții, autoritățile competente trebuie, de asemenea, să țină cont de evaluările primite de la autoritățile de supraveghere a combaterii spălării banilor și finanțării terorismului și să evalueze dacă acestea dau naștere unor preocupări de ordin prudential. Astfel pot apărea situații speciale în care constatările indică deficiențe semnificative ale sistemelor și controalelor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului ale unei firme de investiții. În schimb, în cazul în care evaluarea autorității competente indică deficiențe în controalele interne și cadrul de guvernare ale unei firme de investiții, iar controalele la nivelul întregii firme de investiții dau naștere unor preocupări prudentiale legate de riscul de spălare de bani sau de finanțare a terorismului, autoritățile competente trebuie să comunice rezultatul evaluării respective autorităților de supraveghere a combaterii spălării banilor și finanțării terorismului.

134. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă cadrul general de guvernanta al firmei de investiții include și gestionarea riscurilor de spălare de bani sau de finanțare a terorismului.
135. În conformitate cu Ghidul ABE privind guvernanta internă și cu Ghidul comun al ESMA și ABE privind evaluarea caracterului adecvat al membrilor organului de conducere și al persoanelor care dețin funcții-cheie, autoritățile competente trebuie să evalueze din punct de vedere prudential dacă sunt respectate responsabilitățile organului de conducere în ceea ce privește riscurile de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Autoritățile competente trebuie să ia în considerare orice informații suplimentare primite de la autoritățile de supraveghere a combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului în urma evaluării lor.

Firme de investiții din categoria 3

136. În scopul proporționalității, în cazul în care un risc mai scăzut de spălare de bani sau de finanțare a terorismului este justificat de tipurile de clienți și de natura, amploarea și complexitatea activităților firmei de investiții, autoritățile competente trebuie să evalueze cel puțin dacă cadrul general de guvernanta al firmei de investiții include și gestionarea riscurilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

5.8 Tehnologiile informațiilor și comunicării

137. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă firma de investiții dispune de sisteme de informații solide, eficiente și fiabile și dacă funcțiile sale de control intern dispun de sisteme informatice adecvate și de asistență în ceea ce privește accesul la informațiile interne și externe necesare pentru a-și îndeplini responsabilitățile.
138. În special, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă firma de investiții este în măsură să protejeze securitatea rețelelor și a sistemelor sale informatice pentru a asigura confidențialitatea, integritatea și disponibilitatea proceselor, datelor și activelor sale.
139. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă sistemele de informații sprijină în mod eficace activitatea și gestionarea riscurilor firmei de investiții.

I.1.1 5.9 Planificarea situațiilor de urgență și a continuității activității

140. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă firma de investiții a instituit o gestionare eficace a continuității activității pentru a asigura capacitatea sa de a funcționa în mod continuu și pentru a limita pierderile în cazul unor perturbări grave ale activității.
141. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă o firmă de investiții:
- a instituit și a testat planuri de urgență și de continuitate a activității pentru a se asigura că firma de investiții reacționează în mod corespunzător în situații de urgență și este capabilă să-și mențină activitățile și funcțiile esențiale în cazul în care procedurile sale obișnuite de afaceri sunt perturbate;
 - a documentat și a pus în aplicare în mod adecvat planurile sale de urgență și de asigurare a continuității activității.

5.10 Aplicarea la nivel consolidat și implicațiile pentru entitățile din grup

142. La nivel consolidat, pe lângă elementele menționate în secțiunile de mai sus, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă:
- a. organul de conducere al firmei de investiții consolidante înțelege atât organizarea grupului și rolurile diferitelor sale entități, cât și legăturile și relațiile dintre acestea;
 - b. structura organizatorică și juridică a grupului este clară și transparentă și adecvată dimensiunii și complexității activității și operațiunilor;
 - c. firma de investiții a instituit un sistem eficace de informare și raportare la nivel de grup aplicabil tuturor unităților operaționale și entităților juridice, iar aceste informații sunt puse la dispoziția organului de conducere al întreprinderii-mamă a firmei de investiții în timp util;
 - d. organul de conducere al firmei de investiții consolidante a stabilit strategii coerente la nivel de grup, inclusiv o strategie de risc la nivel de grup și un cadru privind apetitul;
 - e. gestionarea riscurilor de grup acoperă toate riscurile semnificative, indiferent dacă riscul provine de la entități care nu fac obiectul consolidării (inclusiv vehicule investiționale, ESS și firme imobiliare) și oferă o imagine cuprinzătoare asupra tuturor riscurilor;
 - f. dacă este instituită, funcția de audit intern la nivel de grup este independentă, dispune de un plan de audit bazat pe riscuri la nivel de grup, dispune de personal și de resurse adecvate, are statutul adecvat și are o linie de raportare directă către organul de conducere al firmei de investiții consolidante.
143. Când efectuează evaluarea guvernantei interne și a controalelor la nivelul întregii firme de investiții la nivel de filială, pe lângă elementele enumerate în prezentul titlu, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă politicile și procedurile la nivel de grup sunt aplicate consecvent la nivel de filială și dacă entitățile din grup au luat măsuri pentru a se asigura că operațiunile lor sunt conforme cu toate actele cu putere de lege și normele administrative aplicabile.

5.11 Sinteza constatărilor și atribuirea punctajului

144. În urma evaluărilor de mai sus, autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie cu privire la caracterul adecvat al mecanismelor de guvernare internă ale firmei de investiții și al controalelor la nivelul întregii firme de investiții. Acest punct de vedere trebuie să se reflecte într-un rezumat al constatărilor, însoțit de un punctaj de viabilitate bazat pe considerațiile specificate în tabelul 4.

Tabelul 4. Considerații de supraveghere pentru atribuirea unui punctaj pentru guvernarea internă și controalele la nivelul întregii firme de investiții

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
1	Deficiențele în ceea ce privește guvernanța internă și mecanismele de control la nivelul întregii firme de investiții prezintă un nivel scăzut de risc pentru viabilitatea firmei de investiții.	<ul style="list-style-type: none"> • Firma de investiții are o structură organizatorică solidă și transparentă, cu responsabilități clare și separarea asumării riscurilor de funcțiile de gestionare și control al riscurilor. • Există o cultură corporativă solidă, gestionarea conflictelor de interese și procese de avertizare în interes public. • Componenta și funcționarea organului de conducere sunt adecvate. • Politica de remunerare este conformă cu strategia de risc a firmei de investiții și cu interesele pe termen lung. • Cadrul de gestionare a riscurilor și procesele de gestionare a riscurilor sunt adecvate. • Cadrul de control intern și controalele interne sunt adecvate. • Funcțiile interne de gestionare a riscurilor, de asigurare a conformității și de audit sunt independente și dispun de resurse suficiente, iar funcția de audit intern funcționează în mod eficace conform standardelor și cerințelor internaționale stabilite. • Tehnologiile informației și comunicațiilor sunt adecvate. • Măsurile de asigurare a continuității activității și de planificare pentru situații neprevăzute sunt adecvate.
2	Deficiențele în ceea ce privește guvernanța internă și mecanismele de control la nivelul întregii firme de investiții prezintă un nivel mediu-scazut de risc pentru viabilitatea firmei de investiții.	<ul style="list-style-type: none"> • Firma de investiții are o structură organizațională în mare parte solidă și transparentă, cu responsabilități clare și separarea asumării riscurilor de funcțiile de gestionare și control al riscurilor. • Cultura corporativă, gestionarea conflictelor de interese și procesele de avertizare în interes public sunt în mare parte solide. • Componenta și funcționarea organului de conducere sunt în mare măsură adecvate. • Politica de remunerare este în mare măsură conformă cu strategia de risc a firmei de investiții și cu interesele pe termen lung. • Cadrul de gestionare a riscurilor și procesele de gestionare a riscurilor sunt în mare măsură adecvate. • Cadrul de control intern și controalele interne sunt în mare măsură adecvate.

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
		<ul style="list-style-type: none"> • Funcțiile interne de gestionare a riscurilor, de asigurare a conformității și de audit sunt independente, iar operațiunile lor sunt în mare măsură eficiente. • Tehnologiile informației și comunicațiilor sunt în mare măsură adecvate. • Mecanismele de asigurare a continuității activității și de planificare pentru situații de urgență sunt în mare măsură adecvate.
3	Deficiențele în ceea ce privește guvernarea internă și mecanismele de control la nivelul întregii firme de investiții prezintă un nivel mediu-ridicat de risc pentru viabilitatea firmei de investiții.	<ul style="list-style-type: none"> • Structura organizatorică și responsabilitățile firmei de investiții nu sunt pe deplin transparente, iar asumarea riscurilor nu este complet separată de funcțiile de gestionare și control al riscurilor. • Există îndoieli cu privire la caracterul adecvat al culturii corporative, al gestionării conflictelor de interese și/sau al proceselor de avertizare în interes public. • Există îndoieli cu privire la caracterul adecvat al componenței și funcționării organului de conducere. • Există preocupări cu privire la faptul că politica de remunerare ar putea intra în conflict cu strategia de risc și cu interesele pe termen lung ale firmei de investiții. • Există îndoieli cu privire la caracterul adecvat al cadrului de gestionare a riscurilor și al proceselor de gestionare a riscurilor. • Există îndoieli cu privire la caracterul adecvat al cadrului de control intern și al controalelor interne. • Există îndoieli cu privire la independența și funcționarea eficientă a funcțiilor interne de gestionare a riscurilor, de asigurare a conformității și de audit. • Există îndoieli cu privire la caracterul adecvat al tehnologiilor informației și comunicațiilor. • Există îndoieli cu privire la caracterul adecvat al mecanismelor de asigurare a continuității activității și de planificare pentru situații neprevăzute.
4	Deficiențele în guvernarea internă și mecanismele de control la nivelul întregii firme de investiții prezintă un nivel ridicat de risc pentru viabilitatea firmei de investiții.	<ul style="list-style-type: none"> • Structura organizatorică și responsabilitățile firmei de investiții nu sunt transparente, iar asumarea riscurilor nu este separată de funcțiile de gestionare și control al riscurilor. • Cultura corporativă, gestionarea conflictelor de interese și/sau procesele de avertizare în interes public sunt inadecvate. • Componența și funcționarea organului de conducere sunt inadecvate. • Politica de remunerare intră în conflict cu strategia de risc a firmei de investiții și cu interesele pe termen lung. • Cadrul de gestionare a riscurilor și procesele de gestionare a riscurilor sunt inadecvate.

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
		<ul style="list-style-type: none">• Funcția internă de gestionare a riscurilor, de conformitate și/sau de audit nu este independentă și/sau funcțiile de audit intern nu funcționează conform standardelor și cerințelor internaționale stabilite; operațiunile nu sunt eficiente.• Cadrul de control intern și controalele interne sunt inadecvate.• Tehnologiile informației și comunicațiilor sunt inadecvate.• Mecanismele de asigurare a continuității activității și de planificare pentru situații neprevăzute sunt inadecvate.

Titlul 6 Evaluarea riscurilor pentru capital

6.1 Considerații generale

145. Autoritățile competente trebuie să evalueze și să punteze riscurile pentru capital care au fost identificate ca fiind semnificative pentru firma de investiții. Pentru a stabili domeniul de aplicare al evaluării, autoritățile competente trebuie să identifice mai întâi sursele de risc pentru capital la care firma de investiții este sau poate fi expusă. În acest scop, autoritățile competente trebuie să valorifice cunoștințele dobândite în urma evaluării altor elemente SREP, a comparării poziției firmei de investiții cu omologii și a oricăror alte activități de supraveghere. Evaluarea riscurilor pentru capital trebuie efectuată în mod proporțional, și anume ajustând nivelul de detaliu al analizei în funcție de natura, mărimea și complexitatea firmei de investiții.
146. Scopul prezentului titlu este de a furniza metodologii comune care să fie luate în considerare pentru evaluarea riscurilor individuale, precum și pentru gestionarea și controlul riscurilor. Aceasta nu este menită să fie exhaustivă și oferă autorităților competente o marjă de manevră pentru a lua în considerare alte criterii suplimentare care pot fi considerate relevante pe baza experienței lor și a caracteristicilor specifice ale firmei de investiții.
147. Prezentul titlu oferă autorităților competente orientări pentru evaluarea riscurilor și a costurilor legate de posibila lichidare ordonată a firmei de investiții, precum și orientări pentru evaluarea și notarea următoarelor categorii de riscuri pentru capital în activitățile curente ale firmelor de investiții:
- a. Riscul pentru client;
 - b. Riscul pentru piață;
 - c. Riscul pentru firmă;
 - d. alte riscuri.

148. Alineatul 147, literele (a)-(c) se aplică evaluării firmelor de investiții clasificate în categoriile 1, 2 sau 3, având în vedere sfera activităților autorizate ale acestor firme de investiții. Dacă este cazul, autoritățile competente pot lua în considerare alineatul 147, literele (a) și (c) pentru evaluarea firmelor de investiții mici și cu un grad redus de complexitate care îndeplinesc criteriile de la articolul 12 din Regulamentul (UE) 2019/2033, ținând cont de relevanța anumitor subcategorii enumerate la riscurile menționate anterior pentru capitalul acestor firme de investiții. Autoritățile competente trebuie să evalueze lichidarea ordonată a unei firme de investiții, precum și alte riscuri, pentru toate firmele de investiții care fac obiectul SREP.
149. Titlul identifică, de asemenea, un set de subcategorii din cadrul fiecărei categorii de risc de mai sus, care trebuie luate în considerare la evaluarea riscurilor pentru capital. În funcție de importanța semnificativă a oricăreia dintre aceste subcategorii pentru o anumită firmă de investiții, acestea pot fi evaluate și notate individual.
150. Decizia privind pragul de semnificație se bazează pe cele mai recente date disponibile și poate fi completată de un raționament în materie de supraveghere.
151. Autoritățile competente trebuie să evalueze, de asemenea, alte riscuri care sunt identificate ca fiind semnificative pentru o anumită firmă de investiții, dar care nu sunt enumerate mai sus. Aceste alte riscuri, care nu pot fi atribuite în mod rezonabil uneia din cele trei categorii enumerate la alineatul 147, literele (a)-(c), reprezintă o categorie separată de riscuri. Următoarele elemente pot contribui la procesul de identificare:
- a. factorii determinanți ai cerințelor de fonduri proprii;
 - b. riscurile identificate în ICARAP sau în simulările de criză ale firmei de investiții, dacă sunt disponibile;
 - c. riscurile care decurg din modelul de afaceri al firmei de investiții (inclusiv cele identificate de alte firme de investiții care utilizează un model de afaceri similar);
 - d. informații care decurg din monitorizarea indicatorilor-cheie;
 - e. constatările și observațiile din rapoartele de audit intern sau extern;
 - f. recomandările și orientările emise de ABE, precum și avertismentele și recomandările emise de autoritățile macroprudențiale sau de CERS care sunt relevante pentru firmă; și
 - g. raportarea încălcărilor și incidentelor către autoritățile competente.
152. De asemenea, autoritățile competente trebuie să țină cont de elementele de mai sus atunci când planifică intensitatea activității lor de supraveghere în ceea ce privește evaluarea unui risc specific.
153. În ceea ce privește riscul pentru client, riscul pentru piață, riscul pentru firmă, precum și cerința pe baza cheltuielilor generale fixe, autoritățile competente trebuie să verifice respectarea de către firma de investiții a cerințelor minime prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/2033. Ghidul permite însă autorităților competente să extindă domeniul de aplicare al evaluării dincolo de aceste cerințe pentru a forma o imagine cuprinzătoare a riscurilor pentru capital. În special, autoritățile competente trebuie să identifice situațiile în care anumite riscuri sau elemente de risc nu sunt acoperite suficient de cerințele minime de fonduri proprii, în pofida conformității cu cerințele Regulamentului (UE) 2019/2033. De exemplu, decalajul cauzat de utilizarea

mediei mobile pentru unii factori K poate reduce vârfurile de activitate și utilizarea agenților delegați în locul personalului intern duce la subestimarea cheltuielilor. Această evaluare trebuie să stea la baza stabilirii cerinței de fonduri proprii suplimentare în conformitate cu secțiunea 7.2.1.

154. La punerea în aplicare a metodologiilor specificate în prezentul titlu, autoritățile competente trebuie să utilizeze informațiile provenite din monitorizarea indicatorilor-cheie, astfel cum se specifică în titlul 3. Autoritățile competente trebuie să utilizeze alți indicatori cantitativi și calitativi, după caz, în scopul acestei evaluări.
155. Atunci când își efectuează evaluările, autoritățile competente trebuie să utilizeze toate sursele de informații disponibile, și anume raportarea în scopuri de reglementare, raportarea ad-hoc, indicatorii și rapoartele interne ale firmei de investiții (inclusiv raportul de audit intern, rapoartele privind gestionarea riscurilor, informațiile furnizate de ICARAP), rapoartele de inspecție la fața locului și rapoartele externe (inclusiv comunicările firmei de investiții către investitori, agențiile de rating). Deși evaluarea este menită să fie specifică întreprinderii, trebuie avută în vedere comparația cu omologii pentru a identifica expunerea potențială la riscuri pentru capital. În acest scop, omologii trebuie definiți în funcție de risc și ar putea fi diferiți de cei identificați pentru BMA sau pentru alte analize.
156. Pentru fiecare categorie de risc, autoritățile competente trebuie să evalueze și să reflecte în punctajul de risc:
 - a. riscul inerent (expuneri la risc); și
 - b. calitatea și eficacitatea gestionării riscurilor și a controalelor.
157. Autoritățile competente trebuie să reflecte rezultatul evaluării fiecărei categorii de risc într-un rezumat al constatărilor care oferă o explicație a principalilor factori de risc și un punctaj de risc, astfel cum se specifică în secțiunile următoare.

6.2 Evaluarea lichidării ordonate a firmei de investiții

158. Autoritățile competente trebuie să identifice și să evalueze procesul de lichidare ordonată a firmei de investiții în scenarii plauzibile care să reflecte modelul de afaceri și strategia firmei de investiții. Nivelul detaliilor unei astfel de evaluări, inclusiv numărul de scenarii avute în vedere, trebuie determinat ținând cont de modelul de afaceri, de amploarea și de complexitatea activităților desfășurate de firma de investiții. Evaluarea trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:
 - a. identificarea scenariilor de lichidare;
 - b. identificarea calendarului realist pentru lichidarea firmelor de investiții; și
 - c. evaluarea impactului lichidării unei firme de investiții asupra clienților, contrapărților și piețelor sale, precum și asupra firmei de investiții în sine.

6.2.1 Identificarea scenariilor de lichidare

159. Există multe scenarii în care o firmă de investiții se poate lichida. Atunci când efectuează analiza, autoritățile competente trebuie să se concentreze asupra unuia sau mai multor scenarii în care firma de investiții devine

neviabilă și este obligată să-și lichideze activitatea. Printre scenariile tipice care pot fi luate în considerare de autoritățile competente se numără:

- a. pierderi financiare semnificative cauzate de fluctuații grave ale pieței; și
 - b. pierderea infrastructurii critice care este imposibil de înlocuit în timp util.
160. Pentru a elabora scenarii adecvate în temeiul alineatului 159, autoritățile competente trebuie să ia în considerare, după caz, următoarele informații, pe baza analizei efectuate în temeiul titlului 4 (Analiza modelului de afaceri):
- a. forma juridică a firmei de investiții și cerințele aplicabile în materie de insolvență aferente;
 - b. modelul de afaceri al firmei de investiții și vulnerabilitățile conexe;
 - c. principalii factori determinanți ai veniturilor și costurilor firmei de investiții;
 - d. principalele intrări și ieșiri de numerar;
 - e. principalele instrumente și procese operaționale interne sau externalizate (sisteme informatice esențiale); și
 - f. activități comerciale cheie, în special cele care pot fi dificil de lichidat sau care fac obiectul unei interconectări interne/externe ridicate.
161. În cazul în care este disponibil un plan de redresare, dacă este cazul, autoritățile competente trebuie să se bazeze pe scenariile planului de redresare, subliniind în continuare aceste scenarii pentru a ajunge la o lichidare (și anume, situații în care nu vor fi disponibile opțiuni de redresare).

6.2.2 Identificarea orizontului de timp adecvat pentru lichidare

162. Autoritățile competente trebuie să stabilească orizontul de timp adecvat pentru lichidarea ordonată a firmei de investiții. În special, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă ar fi necesar un orizont de timp mai lung de trei luni pentru lichidarea ordonată a activităților firmelor de investiții.
163. Pentru a stabili orizontul de timp preconizat al lichidării ordonate, autoritățile competente trebuie să ia în considerare aspectele detaliate la alineatele 165 - 167, care pot avea un impact asupra duratei lichidării. Autoritățile competente se pot baza, de asemenea, pe orizontul mediu de timp al lichidării ordonate efectuate anterior pentru firmele de investiții cu caracteristici similare din jurisdicția lor.

6.2.3 Evaluarea impactului unei lichidări asupra clienților, contrapărților și piețelor

164. Autoritățile competente trebuie să stabilească diferitele părți interesate care ar putea fi afectate de lichidarea firmei de investiții, în cadrul scenariilor analizate. Atunci când efectuează evaluarea impactului, autoritățile competente trebuie să ia în considerare cel puțin principalii clienți, alte contrapărți și piețe ale firmei de investiții.
165. Autoritățile competente trebuie să efectueze o evaluare a impactului unei lichidări asupra clienților firmei de investiții. O astfel de evaluare trebuie să includă cel puțin următoarele aspecte, în măsura în care informațiile relevante sunt disponibile:

- a. capacitatea firmelor de investiții de a închide tranzacția nefinalizată și consecințele pe care o astfel de închidere le poate avea asupra clienților și asupra firmei de investiții în sine (și anume, dacă firma de investiții va suporta penalități de reziliere sau taxe juridice);
 - b. în cazul în care contractele nu pot fi anulate, capacitatea firmei de investiții de a preda toate contractele unei alte instituții financiare și cu ce costuri; și
 - c. capacitatea firmei de investiții de a restitui în timp util fondurile clienților deținute și activele aflate în custodia firmei de investiții, în conformitate cu normele introduse în Directiva 2014/65/UE.
166. Autoritățile competente trebuie să efectueze o evaluare a impactului unei lichidări pe piețele pe care funcționează firma de investiții. Autoritățile competente trebuie să se concentreze în special asupra următoarelor situații:
- a. în cazul în care o mare parte din activitatea firmei de investiții se desfășoară pe una sau pe unele piețe specifice; și
 - b. în cazul în care firma de investiții este un furnizor principal de servicii comerciale pe o anumită piață.

6.2.4 Evaluarea impactului unei lichidări asupra firmei de investiții

167. Pe baza analizei structurii organizatorice și a modelului de funcționare ale firmei de investiții, autoritățile competente trebuie să stabilească principalele riscuri pentru firma de investiții în cazul lichidării. Autoritățile competente trebuie să ia în considerare următoarele aspecte, în măsura în care acestea sunt relevante pentru firma de investiții și informațiile sunt disponibile:
- a. capacitatea firmei de investiții de a-și acoperi costurile de funcționare, inclusiv costurile de întreținere a principalelor sale procese și sisteme informatice interne sau externalizate, care să îi permită să continue să funcționeze la un nivel care să admită o lichidare ordonată;
 - b. capacitatea firmei de investiții de a ceda în timp util activele sale fixe și de a absorbi pierderile asociate;
 - c. capacitatea firmei de investiții de a-și gestiona/concedia angajații, având în vedere cerințele legislației relevante privind ocuparea forței de muncă, în special în cazurile în care firma de investiții are entități transfrontaliere, precum și costurile pe care le poate implica (având în vedere în special eventualele plăți compensatorii);
 - d. capacitatea firmei de investiții de a reține angajații-cheie pentru a efectua lichidarea și costurile pe care aceasta le poate implica; și
 - e. orice alte costuri sau riscuri operaționale care ar putea apărea în cursul procesului de lichidare.

6.3 Evaluarea riscului pentru client

6.3.1 Considerații generale

168. Autoritățile competente trebuie să evalueze riscul pentru client rezultat din toate tipurile de expuneri, inclusiv expunerile extrabilanțiere: activele administrate, fondurile clienților deținute, activele protejate și

administrare și ordinele clienților tratate. De asemenea, acestea trebuie să ia în considerare legislația națională care reglementează segregarea aplicabilă fondurilor clienților și disponibilitatea pentru firma de investiții a unei asigurări de răspundere civilă profesională ca fiind un instrument eficace în gestionarea riscurilor, în conformitate cu articolul 29 alineatul (1) din Directiva (UE) 2019/2034.

169. La evaluarea riscului pentru client, autoritățile competente trebuie să țină cont de diferitele tipuri de clienți, precum și de natura și complexitatea activităților firmei de investiții cu privire la acești clienți.

6.3.2 Evaluarea riscului inerent pentru client

170. Prin evaluarea riscului inerent pentru client, autoritățile competente trebuie să determine principalii factori determinanți ai valorilor factorilor K aferenți riscului pentru client și să evalueze importanța impactului prudential al acestui risc pentru firma de investiții. Prin urmare, evaluarea riscului inerent pentru client trebuie structurată în jurul următoarelor etape principale:

- a. evaluarea preliminară;
 - b. evaluarea naturii și a amplitudinii serviciilor și activităților de gestionare a activelor clienților, de deținere de fonduri ale clienților, de protejare a activelor clienților și de gestionare a ordinelor clienților; și
 - c. evaluarea sistemelor și a proceselor legate de aceste activități.
171. Autoritățile competente trebuie să evalueze riscul pentru client atât în termeni actuali, cât și în termeni prospectivi.
172. După caz, autoritățile competente trebuie, de asemenea, să efectueze o evaluare mai detaliată, eventual la nivelul clienților individuali.

Evaluare preliminară

173. Pentru a stabili domeniul de aplicare al evaluării riscului pentru client, autoritățile competente trebuie să identifice mai întâi sursele riscului pentru client la care firma de investiții este sau poate fi expusă.
174. Ca o condiție minimă, autoritățile competente trebuie să ia în considerare următoarele:
- a. apetitul pentru risc în ceea ce privește riscul pentru client, având în vedere modelul de afaceri al firmei de investiții;
 - b. ponderea valorii factorului K pentru riscul pentru client în comparație cu valoarea totală a factorului K;
 - c. previziuni ale valorii factorului K pentru riscul pentru client, dacă sunt disponibile;
 - d. natura, dimensiunea și compoziția elementelor bilanțiere și extrabilanțiere legate de client ale firmei de investiții;
 - e. dacă sunt disponibile, costul pierderilor operaționale din conturile clienților în raport cu comisioanele.

175. Autoritățile competente trebuie să efectueze analiza preliminară având în vedere modificarea indicatorilor de mai sus de-a lungul timpului pentru a forma o imagine în cunoștință de cauză a principalilor factori determinanți ai riscului pentru client al firmei de investiții.

Active administrate (AUM)

176. Autoritățile competente trebuie să evalueze riscul de a suporta o pierdere pentru clienți din cauza proastei gestionări a activelor clienților aflate în administrare. Activele administrate includ atât activele care fac obiectul administrării discreționare de portofoliu, cât și activele care fac obiectul unor mecanisme nediscreționare de consultanță cu caracter continuu. Acest risc poate apărea, printre alte surse, ca urmare a încălcării termenilor mandatului, a efectului de levier excesiv, a concentrării excesive, a activelor supuse comprimării lichidităților sau a complexității inadecvate a produselor în raport cu mandatul.
177. Autoritățile competente trebuie să se concentreze asupra acestor surse de risc inerent, după caz:
- a. complexitatea mandatelor, a declarației privind politica de investiții (IPS) sau a strategiilor puse în aplicare;
 - b. profilurile clienților (fonduri suverane, investitori instituționali, întreprinderi sau persoane fizice) și toleranța la risc;
 - c. clasele de active ale portofoliului-suport;
 - d. valoarea activelor administrate.

Fondurile clienților deținute (CMH)

178. Autoritățile competente trebuie să evalueze riscul de a pierde bani ai clienților și de a trebui să îi despăgubească pe clienți din cauza proastei administrări a conturilor clienților de către firma de investiții.
179. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă fondurile clienților sunt deținute în conformitate cu legislația națională privind protecția fondurilor clienților și pot fi diferențiate în mod clar de numerarul propriu al firmei de investiții.
180. Autoritățile competente trebuie să se concentreze asupra acestor surse de risc inerent, după caz:
- a. tipul de cont (depozit bancar comercial);
 - b. acordul privind accesul firmelor de investiții la fondurile clienților;
 - c. politica de investiții autorizată pentru fondurile clienților;
 - d. omnibus sau conturi separate individuale;
 - e. trasabilitatea banilor clienților;
 - f. valoarea fondurilor clienților deținute și numărul de clienți;
 - g. monede utilizate pentru denumirea conturilor clienților.

Active protejate și administrate (ASA)

181. Autoritățile competente trebuie să evalueze riscul de a suporta o pierdere pentru clienți și de a fi necesar să fie compensați din cauza proastei administrări a activelor protejate și administrate de firma de investiții.
182. Autoritățile competente trebuie să se concentreze asupra acestor surse de risc inerent, dacă este cazul:
- a. reutilizarea garanțiilor reale deținute;
 - b. drepturile de lichidare a activelor;
 - c. amortizarea garanțiilor reale;
 - d. delegații primite de la alte entități financiare și trimise acestora;
 - e. tipuri de active;
 - f. operațiuni sau neexecutarea operațiunilor privind evenimente legate de active (vot pentru adunarea generală, plata cupoanelor, emisiuni de drepturi).

Ordinele clienților tratate (COH)

183. Autoritățile competente trebuie să evalueze riscul de pierdere operațională la tratarea ordinelor clienților. Acest risc poate apărea ca urmare a erorilor de sistem sau umane cauzate de complexitatea proceselor, procedurilor și sistemelor informatice (inclusiv utilizarea noilor tehnologii), în măsura în care acestea pot duce la erori, inclusiv întârzieri, specificații greșite sau încălcări ale securității.
184. Autoritățile competente trebuie să se concentreze asupra acestor surse de risc inerent, după caz:
- a. cantitatea și valoarea ordinelor clienților tratate;
 - b. natura activelor-suport (OTC, mai mult sau mai puțin lichide...);
 - c. tipurile și caracteristicile ordinelor (pe blocuri, preț fix...);
 - d. caracteristicile de transmitere sau executare (tranzacționare electronică sau vocală...);
 - e. procese și organizare de transmitere sau de executare (birouri specializate în funcție de clasa de active, vânzări – traderi, tranzacționare pe cont propriu, acces pe piață...).

6.3.3 Evaluarea gestionării și controalelor riscurilor pentru clienți

185. Pentru a obține o înțelegere cuprinzătoare a profilului de risc pentru client al firmei de investiții, autoritățile competente trebuie să revizuiască și cadrul de gestionare a riscurilor care stă la baza activităților sale. În acest scop, autoritățile competente trebuie să evalueze următoarele elemente, după caz:
- a. firma de investiții dispune de o strategie de risc solidă, formulată în mod clar și documentată, care este validată în mod corespunzător de consiliul de administrație și acoperă gestionarea activelor, gestionarea fluxurilor de numerar în cadrul firmei și administrarea activelor protejate și administrate;

- b. firma de investiții dispune de un cadru organizațional adecvat pentru a asigura furnizarea eficace de servicii clienților, cu resurse umane și tehnice suficiente (atât din punct de vedere calitativ, cât și cantitativ) (ghișee și servicii administrative, sisteme informatice);
- c. firma de investiții dispune de un cadru de control solid și cuprinzător (eficacitatea și independența funcțiilor de control) și de garanții solide pentru a-și atenua riscurile pentru clienți, în conformitate cu strategia de administrare și cu apetitul pentru risc;
- d. firma de investiții dispune de politici și proceduri clar definite pentru identificarea, gestionarea, măsurarea și controlul riscurilor operaționale pentru clienți;
- e. drepturile de acces ale firmei la conturile clienților sunt conforme cu reglementările aplicabile.

6.3.4 Sinteza constatărilor și atribuirea punctajului

186. În urma evaluării de mai sus, autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie cu privire la riscul pentru client al firmei de investiții. Această opinie trebuie să se reflecte într-un rezumat al constatărilor, însoțit de un punctaj de risc bazat pe considerațiile specificate în tabelul 5. Dacă, pe baza importanței semnificative a anumitor factori de risc, autoritățile competente decid să îi evalueze și să le acorde un punctaj individual, orientările furnizate în acest tabel trebuie aplicate, în măsura posibilului, prin analogie.

Tabelul 5. Considerații de supraveghere pentru atribuirea unui punctaj de risc în cazul riscului pentru client

Punctaj de risc	Opinia de supraveghere	Considerații referitoare la riscul inerent	Considerații legate de gestionarea adecvată și verificări
1	Există un risc scăzut de impact prudential semnificativ asupra firmei de investiții, având în vedere nivelul de risc inerent și gestionarea și controlul.	<ul style="list-style-type: none"> • Natura și compoziția expunerii la risc implică un risc nesemnificativ/un risc foarte scăzut. • Expunerea la produse și tranzacții complexe nu este semnificativă/foarte scăzută. • Nivelul riscului de concentrare nu este semnificativ/foarte scăzut. • Nivelul de risc legat de procese și sisteme nu este semnificativ/foarte scăzut. 	<ul style="list-style-type: none"> • Există coerență între conducerea și controalele firmei de investiții și strategia sa generală și apetitul pentru risc. • Cadrul organizațional este solid, cu responsabilități clare și o separare clară a sarcinilor între persoanele care își asumă riscuri și funcțiile de conducere și control.

Punctaj de risc	Opinia de supraveghere	Considerații referitoare la riscul inerent	Considerații legate de gestionarea adecvată și verificări
2	Există un risc mediu-scăzut de impact prudential semnificativ asupra firmei de investiții, având în vedere nivelul de risc inerent, precum și gestionarea și controlul.	<ul style="list-style-type: none"> • Natura și compoziția expunerii la risc implică un risc scăzut până la mediu. • Expunerea la produse și tranzacții complexe este scăzută spre medie. • Nivelul riscului de concentrare este scăzut până la mediu. • Nivelul de risc legat de procese și sisteme este scăzut spre mediu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Sistemele de măsurare, monitorizare și raportare sunt adecvate.
3	Există un risc mediu-ridicat de impact prudential semnificativ asupra firmei de investiții, având în vedere nivelul de risc inerent, precum și gestionarea și controlul.	<ul style="list-style-type: none"> • Natura și compoziția expunerii la risc implică un risc mediu spre ridicat. • Expunerea la produse și tranzacții complexe este medie spre ridicată. • Nivelul riscului de concentrare este mediu spre ridicat. • Nivelul de risc legat de procese și sisteme este mediu spre ridicat. 	<ul style="list-style-type: none"> • Există o deficiență în gestionarea și controlul firmei de investiții în comparație cu strategia sa generală și cu apetitul pentru risc.
4	Există un risc ridicat de impact prudential semnificativ asupra firmei de investiții, având în vedere nivelul de risc inerent, precum și gestionarea și controlul.	<ul style="list-style-type: none"> • Natura și compoziția expunerii la risc implică un risc ridicat. • Expunerea la produse și tranzacții complexe este ridicată. • Nivelul riscului de concentrare este ridicat. • Nivelul de risc legat de procese și sisteme este ridicat. 	<ul style="list-style-type: none"> • Cadrul organizațional nu dispune de responsabilități clare și de o separare clară a sarcinilor între persoanele care își asumă riscuri și funcțiile de conducere și control. • Sistemele de măsurare, monitorizare și raportare nu sunt suficiente sau coerente, unele riscuri nu sunt monitorizate sau raportate în mod corespunzător.

6.4 Evaluarea riscului pentru piață

6.4.1 Considerații generale

187. Autoritățile competente trebuie să evalueze riscul pentru piață care decurge din toate tipurile de expuneri: pentru pozițiile care nu fac obiectul compensării (adică expunerea calculată prin metodologia riscului net de poziție) și pentru pozițiile care fac obiectul compensării sau al constituirii marjei (adică expunerea calculată prin metodologia marjei de compensare date).
188. La evaluarea riscului pentru piață, autoritățile competente trebuie să țină cont de volumul, natura și complexitatea activităților firmei de investiții.

6.4.2 Evaluarea riscului inerent pentru piață

189. Prin evaluarea riscului pentru piață inerent, autoritățile competente trebuie să determine principalii factori determinanți ai expunerii firmei de investiții la riscul pentru piață și să evalueze riscul unui impact prudential semnificativ asupra firmei de investiții. Evaluarea riscului pentru piață inerent trebuie structurată în jurul următoarelor etape principale:
- a. evaluarea preliminară;
 - b. evaluarea naturii și a compoziției pozițiilor firmei de investiții supuse riscului pentru piață;
 - c. evaluarea rentabilității;
 - d. evaluarea riscului de concentrare a pieței;
 - e. evaluarea cadrului de evaluare prudentă a pozițiilor din portofoliul de tranzacționare;
 - f. evaluarea riscului de model (adică modelele utilizate în scopuri de reglementare).

Evaluare preliminară

190. Pentru a stabili domeniul de aplicare al evaluării riscului pentru piață, autoritățile competente trebuie să identifice mai întâi sursele de risc de piață la care firma de investiții este sau poate fi expusă.
191. Ca o condiție minimă, autoritățile competente trebuie să ia în considerare:
- a. activitățile de piață, liniile de activitate și produsele firmei de investiții;
 - b. strategia principală a portofoliului de risc de piață din cadrul portofoliului de tranzacționare și apetitul pentru risc în activitățile de piață;
 - c. ponderea relativă a pozițiilor din portofoliul de tranzacționare în ceea ce privește activele totale, schimbările în timp și strategia firmei de investiții pentru aceste poziții, dacă este disponibilă;
 - d. ponderea relativă a câștigurilor nete din pozițiile de piață în venitul total din exploatare; și
 - e. cerința de fonduri proprii pentru riscul pentru piață în comparație cu cerința totală de fonduri proprii, inclusiv variația istorică a acestei cifre și a previziunilor, dacă este disponibilă.

192. În evaluările lor inițiale, autoritățile competente trebuie să ia în considerare și schimbările semnificative ale activităților de piață ale firmei de investiții, punând accentul pe eventualele schimbări ale expunerii totale la riscul de piață. În special, acestea pot evalua:
- schimbări semnificative ale strategiei privind riscul de piață, ale politicilor și ale mărimii limitelor;
 - impactul potențial al acestor schimbări asupra profilului de risc al firmei de investiții;
 - tendențe majore pe piețele financiare.

Natura și componența activităților firmei de investiții cu risc de piață

193. Autoritățile competente trebuie să analizeze natura expunerilor la riscul de piață ale firmei de investiții pentru a identifica anumite expuneri la risc și factorii determinanți/factorii de risc de piață aferenți (inclusiv cursurile de schimb, ratele dobânzii sau marjele de credit) în vederea unei evaluări aprofundate suplimentare.
194. Autoritățile competente trebuie să analizeze expunerile la riscul de piață în funcție de clasele de active relevante și/sau de instrumentele financiare raportat la dimensiunea, complexitatea și nivelul lor de risc. Pentru cele mai relevante expuneri, autoritățile competente trebuie să evalueze factorii de risc și factorii determinanți aferenți.
195. Atunci când analizează activitățile legate de riscul de piață, autoritățile competente trebuie să ia în considerare, de asemenea, complexitatea produselor financiare relevante (inclusiv a produselor evaluate utilizând tehnici de marcare la model) și a operațiunilor de piață specifice (inclusiv tranzacționarea de mare frecvență). Trebuie luate în considerare următoarele puncte:
- în cazul în care firma de investiții deține poziții pe instrumente financiare derivate, autoritățile competente trebuie să evalueze atât valoarea de piață, cât și valoarea noțională;
 - în cazul în care firma de investiții desfășoară activități în domeniul instrumentelor financiare derivate extrabursiere, autoritățile competente trebuie să evalueze, dacă este cazul, ponderea acestor tranzacții în portofoliul total de instrumente financiare derivate și defalcarea portofoliului extrabursier pe tip de contract (swap, forward), instrumente financiare suport (riscul de credit al contrapărții asociat acestor produse este acoperit prin metodologia riscului pentru firmă);
 - în cazul în care firma de investiții a pus în aplicare strategii de acoperire împotriva riscurilor, autoritățile competente trebuie să evalueze riscul de piață rezidual după punerea în aplicare a acestor strategii.
196. După caz, autoritățile competente trebuie să evalueze pozițiile în dificultate și/sau nelichide și impactul acestora asupra rentabilității firmei de investiții.
197. Pentru firmele de investiții care utilizează abordări interne pentru a-și calcula cerințele de fonduri proprii reglementate, autoritățile competente trebuie să ia în considerare, de asemenea, următorii indicatori pentru a identifica domeniile de risc specifice și factorii de risc aferenți:
- împărțirea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață între valoarea la risc (VaR), VaR în situație de criză (SVaR), cerința pentru riscul adițional (IRC) și cerința pentru portofoliul de tranzacționare pe bază de corelație;

- b. VaR defalcată pe factori de risc;
 - c. modificarea VaR și SVaR (posibili indicatori ar putea fi variația zilnică/săptămânală, media trimestrială și rezultatele testelor ex post); și
 - d. factorii de multiplicare aplicați VaR și SVaR.
198. După caz, autoritățile competente trebuie să ia în considerare și măsurile de risc intern ale firmelor de investiții. Acestea ar putea include deficitul preconizat, VaR internă care nu este utilizată la calcularea cerințelor de fonduri proprii sau sensibilitățile riscului de piață la diferiți factori de risc și la pierderi potențiale.
199. Atunci când analizează riscul de piață inerent, autoritățile competente trebuie să ia în considerare cifrele și tendințele „la timp”, atât pe bază agregată, cât și pe portofoliu. Dacă este posibil, această analiză trebuie completată cu o comparație între cifrele firmei de investiții și indicatorii macroeconomici relevanți.

Analiză de rentabilitate

200. Autoritățile competente trebuie să analizeze profitabilitatea istorică, inclusiv volatilitatea profiturilor, a activităților de piață pentru a înțelege mai bine profilul de risc de piață al firmei de investiții. Această analiză ar putea fi efectuată la nivel de portofoliu și ar putea fi defalcată pe linii de activitate, birouri de tranzacționare sau clase de active (eventual ca parte a evaluării mai ample efectuate în cadrul BMA).
201. Atunci când evaluează profitabilitatea, autoritățile competente trebuie să acorde o atenție deosebită principalelor domenii de risc identificate în cursul examinării activităților cu risc de piață. Autoritățile competente trebuie să facă distincția între veniturile din tranzacționare și veniturile din afara tranzacționării (cum ar fi comisioanele, onorariile clienților), pe de o parte, și profiturile/pierderile realizate și nerealizate, pe de altă parte.
202. Pentru acele clase de active și/sau expuneri care generează profituri sau pierderi anormale, autoritățile competente trebuie să evalueze rentabilitatea în comparație cu nivelul de risc asumat de firma de investiții (inclusiv VaR/câștigurile nete din activele și pasivele financiare deținute în vederea tranzacționării) pentru a identifica și analiza posibilele neconcordanțe. Atunci când este posibil, autoritățile competente trebuie să compare cifrele firmei de investiții cu performanțele sale istorice și cu omologii săi.

Riscul de concentrare a pieței

203. Autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie cu privire la gradul de risc de concentrare a pieței la care este expusă firma de investiții, fie din expuneri la un singur factor de risc, fie din expuneri la mai mulți factori de risc care sunt corelați.
204. Atunci când evaluează posibilele concentrări, autoritățile competente trebuie să acorde o atenție deosebită concentrărilor în produse complexe (în special produse structurate), în produse nelichide [inclusiv titluri de creanță garantate (CDO)] sau în produse evaluate utilizând tehnici de marcare la model.

Evaluarea prudentă a pozițiilor din portofoliul de tranzacționare

205. Autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie cu privire la cadrul de evaluare prudentă al firmei de investiții, deoarece un proces defectuos de evaluare poate duce la erori în calcularea valorii de ieșire a

instrumentelor financiare, ducând la subestimarea pierderilor potențiale ale firmei de investiții. Atunci când efectuează această analiză, autoritățile competente trebuie să acorde o atenție deosebită calculării rezervelor (în special rezervele la valoarea justă, rezervele model) și impactului lor potențial asupra poziției de capital a firmei de investiții.

206. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă pozițiile din portofoliul de tranzacționare al firmei de investiții sunt evaluate la o valoare prudentă care atinge un grad adecvat de certitudine având în vedere natura dinamică a pozițiilor din portofoliul de tranzacționare. Trebuie să se considere că nivelul de certitudine menționat în Regulamentul delegat (UE) 2016/101¹⁸ al Comisiei atinge un grad adecvat de certitudine în acest scop.
207. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă firmele de investiții dispun de metodologii de evaluare prudente solide și dacă iau în considerare următoarele ajustări ale evaluării:
- a. marjele de credit neîncasate;
 - b. costurile de închidere;
 - c. riscurile operaționale;
 - d. incertitudinea prețurilor de piață;
 - e. încetarea anticipată;
 - f. costurile de investiții și de finanțare;
 - g. costurile administrative viitoare; și
 - h. după caz, riscul de model.
208. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă:
- a. mecanismele, procesele și procedurile de governanță legate de ajustările evaluării sunt suficient de solide, în special în ceea ce privește pozițiile mai puțin lichide, și sunt coerente cu strategia firmei de investiții;
 - b. sistemele și procesele informatice legate de cadrul de evaluare sunt solide;
 - c. caracterul adecvat al ajustărilor efectuate de firmele de investiții este revizuit periodic.

Riscul de model

209. Autoritățile competente trebuie să evalueze riscul legat de subestimarea cerințelor de fonduri proprii prin modelele interne aprobate de reglementare utilizate, în special abordarea bazată pe ratinguri interne (IRB), IRC, modelele utilizate în scopul diminuării riscului de credit, VaR și sVaR.

¹⁸ Regulamentul delegat (UE) 2016/101 al Comisiei din 26 octombrie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru evaluarea prudentă prevăzute la articolul 105 alineatul (14) (JO L 021 28.1.2016, p. 54).

6.4.3 Evaluarea gestionării riscurilor pentru piață și a controalelor

210. Pentru a obține o înțelegere cuprinzătoare a profilului de risc de piață al firmei de investiții, autoritățile competente trebuie să revizuiască cadrul de guvernare și de gestionare a riscurilor care stă la baza activităților sale de piață. În acest scop, autoritățile competente trebuie să evalueze următoarele elemente, ținând cont, în același timp, de volumul, natura și complexitatea activităților firmei de investiții:
- a. firma de investiții dispune de o strategie solidă, clar formulată și documentată privind riscul de piață, aprobată de organul său de conducere;
 - b. strategia firmei de investiții privind riscul de piață reflectă în mod corespunzător apetitul firmei de investiții pentru riscul de piață și este în concordanță cu apetitul pentru risc general;
 - c. firma de investiții dispune de un cadru organizațional adecvat pentru funcțiile de gestionare, măsurare, monitorizare și control al riscului de piață, cu resurse umane și tehnice suficiente (atât calitative, cât și cantitative);
 - d. firma de investiții dispune de politici și proceduri clar definite pentru identificarea, gestionarea, măsurarea și controlul riscului de piață, inclusiv limite care reflectă apetitul pentru risc aprobat de consiliul de administrație;
 - e. firma de investiții dispune de un cadru adecvat pentru identificarea, înțelegerea și măsurarea riscului de piață, în conformitate cu dimensiunea și complexitatea firmei de investiții, iar acest cadru respectă cerințele relevante în conformitate cu legislația UE și națională de punere în aplicare relevantă; și
 - f. firma de investiții dispune de un cadru de control solid și cuprinzător și de garanții solide pentru a-și atenua riscul de piață în conformitate cu strategia sa de gestionare a riscurilor de piață și cu apetitul pentru risc.

6.4.4 Sinteza constatărilor și atribuirea punctajului

211. În urma evaluării de mai sus, autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie cu privire la riscul de piață al firmei de investiții. Această opinie trebuie să se reflecte într-un rezumat al constatărilor, însoțit de un punctaj de risc bazat pe considerațiile specificate în tabelul 6. În cazul în care, pe baza importanței semnificative a anumitor factori de risc, autoritățile competente decid să îi evalueze și să le acorde un punctaj individual, orientările furnizate în acest tabel trebuie aplicate, în măsura posibilului, prin analogie.
212. Autoritățile competente trebuie să ia în considerare toți acești factori în paralel și nu în mod izolat și să înțeleagă factorii determinanți ai riscului pentru piață.

Tabelul 6. Considerații de supraveghere pentru atribuirea unui punctaj de risc de piață

Punctaj de risc	Opinia de supraveghere	Considerații referitoare la riscul inerent	Considerații legate de gestionarea și controalele adecvate
1	Există un nivel scăzut de risc de impact prudential semnificativ asupra firmei de investiții, având în vedere nivelul de risc inerent și gestionarea și controlul.	<ul style="list-style-type: none"> • Natura și structura expunerilor la riscul de piață implică un risc nesemnificativ/foarte scăzut. • Expunerile firmei de investiții la riscul de piață nu sunt complexe. • Nivelul de concentrare a riscului de piață este nesemnificativ/foarte scăzut. • Expunerile firmei de investiții la riscul de piață generează randamente nevolatile. 	<ul style="list-style-type: none"> • Există coerență între politica și strategia privind riscul de piață a firmei de investiții și strategia sa generală și apetitul pentru risc. • Cadrul organizațional pentru riscul de piață este solid, cu responsabilități clare și o separare clară a sarcinilor între persoanele care își asumă riscuri și funcțiile de conducere și control.
2	Există un risc mediu - scăzut de impact prudential semnificativ asupra firmei de investiții, având în vedere nivelul de risc inerent și gestionarea și controalele.	<ul style="list-style-type: none"> • Natura și structura expunerilor la riscul de piață implică un risc scăzut până la mediu. • Complexitatea expunerilor firmei de investiții la riscul de piață este scăzută spre medie. • Nivelul de concentrare a riscului de piață este scăzut spre mediu. • Expunerile la riscul de piață ale firmei de investiții generează randamente cu un grad scăzut până la mediu de volatilitate. 	<ul style="list-style-type: none"> • Sistemele de măsurare, monitorizare și raportare a riscului de piață sunt adecvate. • Limitele interne și cadrul de control pentru riscul de piață sunt solide și conforme cu strategia de gestionare a riscurilor și cu apetitul pentru risc ale firmei de investiții.

Punctaj de risc	Opinia de supraveghere	Considerații referitoare la riscul inerent	Considerații legate de gestionarea și controalele adecvate
3	Există un risc mediu - ridicat de impact prudential semnificativ asupra firmei de investiții, având în vedere nivelul de risc inerent și gestionarea și controalele.	<ul style="list-style-type: none"> • Natura și structura expunerilor la riscul de piață implică un risc mediu spre ridicat. • Complexitatea expunerilor firmei de investiții la riscul de piață este medie spre ridicată. • Nivelul de concentrare a riscurilor de piață este mediu spre ridicat. • Expunerile firmei de investiții la riscul de piață generează randamente cu un grad de volatilitate mediu spre ridicat. 	<ul style="list-style-type: none"> • Există o deficiență în politica și strategia privind riscul de piață a firmei de investiții în raport cu strategia sa generală și apetitul pentru risc. • Cadrul organizațional pentru riscul de piață nu dispune de responsabilități clare și de o separare clară a sarcinilor între persoanele care își asumă riscuri și funcțiile de conducere și de control. • Sistemele de măsurare, monitorizare și raportare a riscurilor de piață nu sunt suficiente sau suficient de coerente, unele riscuri nu sunt monitorizate sau raportate în mod corespunzător. • Limitele interne și cadrul de control pentru riscul de piață nu sunt în conformitate cu strategia de gestionare a riscurilor și cu apetitul pentru risc ale firmei de investiții.
4	Există un risc ridicat de impact prudential semnificativ asupra firmei de investiții, având în vedere nivelul de risc inerent, precum și gestionarea și controlul.	<ul style="list-style-type: none"> • Natura și structura expunerilor la riscul de piață implică un risc ridicat. • Complexitatea expunerilor firmei de investiții la riscul de piață este ridicată. • Nivelul de concentrare a riscului de piață este ridicat. • Expunerile firmei de investiții la riscul de piață generează randamente cu un grad ridicat de volatilitate. 	

6.5 Evaluarea riscului pentru firmă

6.5.1 Considerații generale

213. Autoritățile competente trebuie să evalueze riscul pentru firmă care rezultă din diferiți factori de risc, cum ar fi: riscurile operaționale generate de fluxul zilnic de tranzacționare (DTF), riscul de concentrare ca urmare a expunerilor mari (CON) și expunerea la starea de nerambursare a contrapărților de tranzacționare (TCD). În evaluarea lor, autoritățile competente trebuie să ia în considerare, de asemenea, sursele de risc pentru firma de investiții, cum ar fi schimbări semnificative ale valorii contabile a activelor, intrarea în dificultate a clienților sau a contrapărților, pozițiile pe instrumente financiare, valute străine și mărfuri, precum și obligațiile față de sistemele de pensii cu beneficii determinate în conformitate cu articolul 29 din Directiva (UE) 2019/2034. După caz, acestea trebuie să ia în considerare și alți factori care pot prezenta riscuri pentru firma de investiții.

214. La evaluarea riscului pentru firmă, autoritățile competente trebuie să țină cont de volumul, natura și complexitatea activităților firmei de investiții.

6.5.2 Evaluarea riscului inerent pentru firmă

215. Prin evaluarea riscului inerent pentru firmă, autoritățile competente trebuie să determine principalii factori determinanți și să evalueze importanța impactului prudential al acestui risc pentru firma de investiții. Prin urmare, evaluarea riscului inerent pentru firmă trebuie structurată în jurul următoarelor etape principale:
- a. evaluarea preliminară;
 - b. evaluarea naturii și a amplitudinii activităților de investiții care prezintă un risc pentru firma de investiții;
 - c. evaluarea sistemelor și a proceselor legate de aceste activități.
216. Autoritățile competente trebuie să evalueze riscul pentru firmă atât în termeni actuali, cât și în termeni prospectivi.
217. După caz, autoritățile competente trebuie, de asemenea, să efectueze o evaluare mai detaliată, eventual la nivelul clienților individuali.

I.1.1.1 Evaluare preliminară

218. Pentru a stabili domeniul de aplicare al evaluării riscului pentru firmă, autoritățile competente trebuie să identifice mai întâi sursele riscului pentru firmă la care firma de investiții este sau poate fi expusă.
219. Ca o condiție minimă, autoritățile competente trebuie să ia în considerare următoarele:
- a. modelul de afaceri și apetitul pentru risc;
 - b. ponderea valorii factorului K pentru riscul pentru firmă în comparație cu valoarea totală a factorului K;
 - c. previziuni ale valorii factorului K pentru riscul pentru firmă, dacă sunt disponibile;
 - d. costul pierderilor operaționale pentru întreprindere în raport cu veniturile.
220. Autoritățile competente trebuie să efectueze analiza preliminară având în vedere modificarea în timp a celor de mai sus pentru a forma o imagine în cunoștință de cauză a principalilor factori determinanți ai riscului pentru firmă al firmei de investiții.

Fluxul zilnic de tranzacționare

221. Autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie cu privire la gradul de risc operațional legat de tranzacționarea pe cont propriu. Acest risc poate apărea ca urmare a erorilor de sistem sau umane cauzate de complexitatea proceselor, procedurilor și sistemelor informatice (inclusiv utilizarea noilor tehnologii), în măsura în care acestea ar putea duce la erori, întârzieri, specificații greșite, încălcări ale securității.
222. Autoritățile competente trebuie să se concentreze asupra acestor surse de risc inerent, după caz:
- a. volumul, expunerea, numărul și complexitatea tranzacțiilor puse în aplicare;

- b. indisponibilitatea sau pierderea integrității sistemelor informatice;
- c. tipuri de infrastructuri ale pieței financiare (IPF) utilizate pentru prelucrarea tranzacțiilor: platforme vocale, electronice (MTF, OTF);
- d. tranzacționarea algoritmică.

Riscul de concentrare

223. Autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie cu privire la gradul de risc de concentrare la care este expusă firma de investiții. În mod specific, autoritățile competente trebuie să evalueze riscul ca firma de investiții să suporte pierderi semnificative care decurg din concentrarea expunerilor față de un grup mic de contrapărți sau față de active financiare strâns corelate.
224. Autoritățile competente trebuie să efectueze această evaluare luând în considerare diferite categorii de risc de concentrare, inclusiv:
- a. concentrările având la bază o singură semnătură (inclusiv un client sau un grup de clienți aflați în legătură, astfel cum sunt definiți pentru expunerile mari);
 - b. concentrări sectoriale;
 - c. concentrări geografice;
 - d. concentrarea produsului; și
 - e. concentrarea garanțiilor reale și a garanțiilor.
225. Autoritățile competente trebuie să acorde o atenție deosebită surselor ascunse de risc de concentrare care se pot materializa în condiții de criză, atunci când nivelul de corelare poate crește în comparație cu condițiile normale și atunci când pot apărea expuneri suplimentare din elemente extrabilanțiere.
226. Pentru grupuri, autoritățile competente trebuie să ia în considerare riscul de concentrare care poate rezulta din consolidare, care poate să nu fie evident la nivel individual.

Riscul TCD

227. Autoritățile competente trebuie să evalueze riscul TCD cu care se confruntă firmele de investiții ca urmare a expunerilor la tranzacțiile cu instrumente financiare.
228. Pentru această evaluare, autoritățile competente trebuie să se concentreze asupra următoarelor surse de risc inerent, după caz:
- a. calitatea contrapărților și ajustările relevante ale evaluării creditului (CVA);
 - b. complexitatea instrumentelor financiare care stau la baza tranzacțiilor relevante;
 - c. riscul de corelare defavorabilă care rezultă din corelația pozitivă dintre riscul de credit al contrapărții și expunerea la riscul de credit;

- d. expunerea la riscurile de credit și de decontare ale contrapărții, atât în ceea ce privește valorile curente de piață, cât și valoarea nominală, în comparație cu expunerea totală din credite și cu fondurile proprii;
- e. proporția de tranzacții procesate prin intermediul infrastructurilor pieței financiare (IPF) care asigură decontarea de tip livrare contra plată;
- f. proporția tranzacțiilor relevante către contrapărți centrale (CPC) și eficacitatea mecanismelor acestora de protecție a pierderilor, cum ar fi nivelurile marjelor și contribuția la fondul de garantare;
- g. existența, importanța, eficacitatea și caracterul executoriu al acordurilor de compensare (compensare cu exigibilitate imediată).

Schimbări semnificative ale valorii contabile a activelor

- 229. Autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie cu privire la riscurile suportate de firma de investiții ca urmare a unor schimbări semnificative ale valorii contabile a activelor. Acest risc ar putea duce la pierderi dacă valoarea la care sunt înregistrate activele nu reflectă în mod corespunzător valoarea lor reală de piață.
- 230. Autoritățile competente trebuie să se concentreze asupra activelor a căror valoare a fost estimată prin modele și substituenți în locul datelor de intrare deduse direct de pe piață.

Riscul de credit (intrarea în dificultate a clienților sau a contrapărților)

- 231. Riscul de credit poate apărea în urma acordării de împrumuturi pentru a permite unui client să efectueze o tranzacție, a împrumuturilor directe acordate personalului, a riscului de credit intrazilnic datorat descoperirii de cont, garanțiilor și expunerilor de credit contingente, a deținerii la scadență sau a pozițiilor de obligațiuni nelichide, a împrumuturilor în marjă acordate clienților, a taxelor și comisioanelor acumulate/neplătite, a expunerilor directe la credite față de fondurile lor gestionate prin împrumuturi, investiții de tip seed și garanții.
- 232. Autoritățile competente trebuie să se concentreze asupra acestor surse de risc inerent dacă sunt disponibile datele relevante:
 - a. natura riscului de credit în cadrul firmei de investiții, ținând cont de tipurile de contrapărți și de expuneri;
 - b. expunerile extrabilanțiere, în special garanțiile date sau primite;
 - c. riscul de depreciere.
- 233. Autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie cu privire la gradul de risc de depreciere sau de depreciere a activelor din afara portofoliului de tranzacționare care nu este reflectat de factori K precum K-TCD. Acest risc poate apărea în urma reevaluărilor atunci când, de exemplu, probabilitatea de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unei contrapărți crește semnificativ sau valoarea unei filiale a scăzut de la achiziție.
- 234. Autoritățile competente trebuie să se concentreze asupra acestor surse de risc inerent, dacă este cazul:
 - a. schimbări în bonitatea contrapărților;
 - b. complexitatea tranzacțiilor și efectul de levier mare (în special LBO);

- c. evenimente excepționale care declanșează reevaluarea.

Poziții pe instrumente financiare, valute străine și mărfuri

235. Autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie cu privire la riscurile suportate de firma de investiții ca urmare a expunerii la instrumente financiare, monede străine și mărfuri. Aceste surse de risc ar putea duce la pierderi în cazul unor evoluții nefavorabile pe piața financiară, pe piața valutară și pe piețele de mărfuri.
236. Autoritățile competente trebuie să se concentreze asupra naturii instrumentelor financiare deținute de firma de investiții, asupra expunerii generale a firmei de investiții la piața monetară (având în vedere, de asemenea, de exemplu, corelarea monedelor în care firma de investiții are o expunere) și asupra expunerii la anumite mărfuri.

Riscuri legate de beneficiile angajaților și de riscul de pensie

237. Autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie cu privire la riscurile la care sunt expuse sistemele de remunerare și de pensii ale firmei de investiții. Acest risc ar putea duce la pierderi dacă plățile sunt excesive în raport cu veniturile întreprinderii, inclusiv punând în pericol rentabilitatea și solvabilitatea acesteia.
238. Autoritățile competente trebuie să se concentreze asupra riscului care rezultă dintr-un decalaj structural între active și datorii legate de beneficiile angajaților, după caz.

6.5.3 Evaluarea gestionării riscurilor pentru întreprinderi și a controalelor

239. Pentru a obține o înțelegere cuprinzătoare a profilului de risc pentru firmă al firmei de investiții, autoritățile competente trebuie să revizuiască cadrul de guvernare și de gestionare a riscurilor care reduce riscul generat de fluxul de tranzacționare, de concentrare și de incapacitatea de plată a contrapărții. În acest scop, autoritățile competente trebuie să evalueze următoarele elemente, ținând cont, în același timp, de volumul, natura și complexitatea activităților firmei de investiții:
- a. firma de investiții dispune de o strategie de risc solidă, formulată în mod clar și documentată în ceea ce privește fluxul de tranzacționare, concentrarea și incapacitatea de plată a contrapărții, aprobată de organul său de conducere;
 - b. strategia de risc a firmei de investiții reflectă în mod corespunzător apetitul firmei de investiții pentru aceste riscuri și este în concordanță cu apetitul pentru risc general;
 - c. firma de investiții dispune de un cadru organizațional adecvat pentru gestionarea, măsurarea, monitorizarea și controlul riscurilor de concentrare și de contraparte, cu resurse umane și tehnice suficiente (atât calitative, cât și cantitative);
 - d. firma de investiții dispune de politici și proceduri clar definite pentru identificarea, gestionarea, măsurarea și controlul riscurilor pentru firmă, inclusiv limite care reflectă apetitul pentru risc stabilit de consiliu;
 - e. firma de investiții dispune de un cadru adecvat pentru identificarea, înțelegerea și măsurarea riscurilor pentru firmă, în conformitate cu dimensiunea și complexitatea firmei de investiții, iar acest cadru respectă cerințele minime relevante în conformitate cu legislația UE și națională de punere în aplicare relevantă; și

- f. firma de investiții dispune de un cadru de control solid și cuprinzător și de garanții solide pentru a-și atenua riscurile pentru firmă, în conformitate cu strategia sa de gestionare a riscurilor și cu apetitul pentru risc.

6.5.4 Sinteza constatărilor și atribuirea punctajului

240. În urma evaluării de mai sus, autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie cu privire la riscul pentru firmă al firmei de investiții. Această opinie trebuie să se reflecte într-un rezumat al constatărilor, însoțit de un punctaj de risc bazat pe considerațiile specificate în tabelul 7. În cazul în care, pe baza importanței semnificative a anumitor factori de risc, autoritățile competente decid să îi evalueze și să le acorde un punctaj individual, orientările furnizate în acest tabel trebuie aplicate, în măsura posibilului, prin analogie.
241. Autoritățile competente trebuie să ia în considerare toți acești factori în paralel și nu în mod izolat și să înțeleagă factorii determinanți ai riscului pentru firmă.

Tabelul 7. Considerații de supraveghere pentru atribuirea unui punctaj risc pentru firmă

Punctaj de risc	Opinia de supraveghere	Considerații referitoare la riscul inerent	Considerații legate de gestionarea și controalele adecvate
1	Există un risc scăzut de impact prudențial semnificativ asupra firmei de investiții având în vedere nivelul de risc inerent, precum și administrarea și controlul.	<ul style="list-style-type: none"> • Natura activităților implică un risc nesemnificativ/un risc de investiții foarte scăzut. • Natura și compoziția expunerii la risc implică un risc nesemnificativ/un risc foarte scăzut. • Expunerea la neîndeplinirea obligațiilor de către contraparte nu este semnificativă/foarte scăzută. • Expunerea la riscuri legate de beneficiile angajaților și de riscul de pensie nu este semnificativă/foarte scăzută. • Nivelul riscului de concentrare nu este semnificativ/foarte scăzut. • Nivelul de risc operațional legat de procese și sisteme nu este semnificativ/foarte scăzut. 	<ul style="list-style-type: none"> • Există coerență între conducerea și controalele firmei de investiții și strategia sa generală și apetitul pentru risc. • Cadrul organizațional este solid, cu responsabilități clare și o separare clară a sarcinilor între persoanele care își asumă riscuri și funcțiile de conducere și control. • Sistemele de măsurare, monitorizare și raportare sunt adecvate.

Punctaj de risc	Opinia de supraveghere	Considerații referitoare la riscul inerent	Considerații legate de gestionarea și controalele adecvate
2	Există un risc mediu - scăzut de impact prudential semnificativ asupra firmei de investiții, având în vedere nivelul de risc inerent și gestionarea și controalele.	<ul style="list-style-type: none"> • Natura activităților implică un risc de investiții scăzut până la mediu. • Natura și compoziția expunerii la risc implică un risc scăzut până la mediu. • Expunerea la neîndeplinirea obligațiilor de către contraparte este scăzută spre medie. • Expunerea la riscurile legate de beneficiile angajaților și de riscul de pensie este medie spre ridicată. • Nivelul riscului de concentrare este scăzut până la mediu. • Nivelul de risc operațional legat de procese și sisteme este scăzut spre mediu. 	
3	Există un risc mediu - ridicat de impact prudential semnificativ asupra firmei de investiții, având în vedere nivelul de risc inerent, precum și gestionarea și controlul.	<ul style="list-style-type: none"> • Natura activităților implică un risc de investiții mediu spre ridicat. • Natura și compoziția expunerii la risc implică un risc mediu spre ridicat. • Expunerea la neîndeplinirea obligațiilor de către contraparte este de la medie la ridicată. • Nivelul riscului de concentrare este mediu spre ridicat. • Nivelul de risc operațional legat de procese și sisteme este mediu spre ridicat. 	<ul style="list-style-type: none"> • Există o deficiență în gestionarea și controlul firmei de investiții în comparație cu strategia sa generală și cu apetitul pentru risc. • Cadrul organizațional nu dispune de responsabilități clare și de o separare clară a sarcinilor între persoanele care își asumă riscuri și funcțiile de conducere și control.

Punctaj de risc	Opinia de supraveghere	Considerații referitoare la riscul inerent	Considerații legate de gestionarea și controalele adecvate
4	Există un risc ridicat de impact prudential semnificativ asupra firmei de investiții, având în vedere nivelul de risc inerent, precum și gestionarea și controlul.	<ul style="list-style-type: none"> • Natura activităților implică un risc ridicat de investiții. • Natura și compoziția expunerii la risc implică un risc ridicat. • Expunerea la neîndeplinirea obligațiilor de către contraparte este ridicată. • Expunerea la riscurile legate de beneficiile angajaților și de riscul de pensie este ridicată. • Nivelul riscului de concentrare este ridicat. • Nivelul de risc operațional legat de procese și sisteme este ridicat. 	<ul style="list-style-type: none"> • Sistemele de măsurare, monitorizare și raportare nu sunt suficiente sau suficient de coerente, unele riscuri nu sunt monitorizate sau raportate în mod corespunzător.

6.6 Evaluarea altor riscuri

6.6.1 Considerații generale

242. Autoritățile competente trebuie să evalueze importanța altor riscuri pentru capitalul firmei de investiții, care nu sunt acoperite de cerințele de fonduri proprii din pilonul 1, în conformitate cu articolul 36 și 40 din Directiva (UE) 2019/2034. La evaluarea acestor alte riscuri, autoritățile competente trebuie să țină cont de natura și complexitatea activităților firmei de investiții, care au un impact asupra importanței acestor riscuri.

6.6.2 Evaluarea riscurilor inerente

243. Prin evaluarea riscurilor inerente care nu sunt acoperite de cerințele de fonduri proprii din pilonul 1, autoritățile competente trebuie să determine principalii factori determinanți ai riscurilor firmei de investiții și să evalueze importanța impactului acestor riscuri pentru firma de investiții. Evaluarea acestor riscuri trebuie structurată în jurul următoarelor etape principale:

- a. evaluarea preliminară;
- b. evaluarea naturii și a amplitudinii activităților de investiții care prezintă un risc pentru firma de investiții care nu este acoperit de cerințele de fonduri proprii din pilonul 1;
- c. evaluarea sistemelor și a proceselor legate de aceste activități.

244. Autoritățile competente trebuie să evalueze riscurile care nu sunt acoperite de cerințele de fonduri proprii din cadrul pilonului 1, atât în termeni actuali, cât și în termeni prospectivi.

245. După caz, autoritățile competente trebuie, de asemenea, să efectueze o evaluare a altor riscuri decât cele enumerate în prezentul capitol.

Evaluare preliminară

246. Pentru a stabili domeniul de aplicare al evaluării riscurilor care nu sunt acoperite de cerințele de fonduri proprii din pilonul 1, autoritățile competente trebuie să identifice mai întâi sursele riscurilor la care firma de investiții este sau poate fi expusă.
247. Ca o condiție minimă, autoritățile competente trebuie să ia în considerare următoarele:
- a. modelul de afaceri și apetitul pentru risc;
 - b. dezvoltarea internă sau externalizarea de soluții informatice;
 - c. funcții-suport, cum ar fi cele de conformitate, juridică, fiscală (inclusiv în cazul externalizării);
 - d. costul proceselor și al litigiilor;
 - e. pierderile operaționale totale, inclusiv costul fraudei interne și externe;
 - f. domeniul de aplicare al activităților din afara portofoliului de tranzacționare.
248. Autoritățile competente trebuie să efectueze analiza preliminară având în vedere schimbarea în timp a celor de mai sus pentru a forma o imagine în cunoștință de cauză a principalilor factori determinanți ai celorlalte riscuri ale firmei de investiții.

Riscul de rată a dobânzii care decurge din activitățile din afara portofoliului de tranzacționare

249. Autoritățile competente trebuie să evalueze riscul de rată a dobânzii care decurge din activitățile din afara portofoliului de tranzacționare la care este expusă firma de investiții.
250. Autoritățile competente trebuie să evalueze modul în care modificările ratelor dobânzii pot avea un impact negativ asupra activelor, pasivelor și expunerilor extrabilanțiere ale firmei de investiții. Pentru a determina mai bine complexitatea și profilul de risc de rată a dobânzii al firmei de investiții, autoritățile competente trebuie să înțeleagă, de asemenea, principalele caracteristici ale activelor, pasivelor și expunerilor extrabilanțiere ale firmei de investiții.
251. În evaluarea lor cantitativă, autoritățile competente trebuie să ia în considerare rezultatele metodologiilor interne ale firmei de investiții pentru măsurarea riscului de rată a dobânzii care decurge din activitățile din afara portofoliului de tranzacționare. În plus, autoritățile competente trebuie să ia în considerare scenarii de șoc adecvate, având în vedere natura expunerii la riscul de rată a dobânzii care decurge din activitățile din afara portofoliului de tranzacționare ale firmei de investiții.

Riscuri operaționale care nu sunt acoperite de pilonul 1

252. Autoritățile competente trebuie să evalueze riscurile operaționale care nu sunt acoperite de cerințele minime de fonduri proprii în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/2033. Aceste riscuri ar putea duce la pierderi operaționale directe și la pierderi indirecte ca urmare a plângerilor și a litigiilor. Riscurile operaționale mari pot duce, de asemenea, la un deficit de personal în funcții-cheie. Evaluarea trebuie să ia în considerare nu

numai pierderile operaționale, ci și incidentele evitate la limită și evenimentele de risc operațional care au dus la un câștig.

253. Autoritățile competente trebuie să ia în considerare următoarele surse de risc inerent și, după caz, să concentreze evaluarea asupra acelor aspecte care sunt considerate cele mai semnificative pentru firma de investiții:
- a. siguranța la locul de muncă;
 - b. daune aduse activelor fizice;
 - c. fraudă internă;
 - d. fraudă externă;
 - e. riscurile TIC;
 - f. riscul de conduită;
 - g. riscurile de reglementare, juridice și fiscale;
 - h. riscul de model, în raport cu modelele utilizate în scopuri comerciale;
 - i. insuficiența resurselor umane și tehnice (atât calitative, cât și cantitative) în pozițiile-cheie;
 - j. riscul reputațional.
254. Ca parte a tuturor evaluărilor SREP, autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie cu privire la gradul de risc TIC și la coerența operațiunilor TIC cu strategia de afaceri. Autoritățile competente trebuie să includă în evaluarea lor toate aspectele relevante ale riscului TIC, cum ar fi riscul de securitate, riscul proiectelor informatice și riscul de gestionare a TIC, în măsura în care acest lucru nu este deja acoperit de alte părți ale prezentului ghid și având în vedere Ghidul ABE privind riscurile TIC și de securitate¹⁹ și Ghidul ESMA privind externalizarea către furnizorii de servicii cloud²⁰;
255. Autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie cu privire la gradul de risc de conduită legat de activitățile de investiții și de piață ale firmei de investiții, în măsura în care acesta nu este reflectat de cerințele de fonduri proprii din pilonul 1. Prin risc de conduită trebuie să se înțeleagă riscul actual sau potențial la care sunt expuși clienții, piețele sau firma însăși din cauza unui comportament necorespunzător al firmei sau al personalului acesteia. Acest risc poate apărea în cazuri de abatere intenționată sau din neglijență (inclusiv furnizarea necorespunzătoare de servicii financiare), în măsura în care acestea ar putea duce la efecte financiare sau asupra reputației negative. Acest risc reputațional poate cauza, la rândul său, o pierdere a cotelor de piață sau a clienților principali și o creștere a reclamațiilor clienților.
256. Autoritățile competente trebuie să se concentreze asupra următoarelor surse de risc inerent de conduită, după caz:

¹⁹ Ghidul ABE privind gestionarea riscurilor TIC și de securitate (EBA/GL/2019/04).

²⁰ Ghidul ESMA privind externalizarea către furnizorii de servicii cloud (ESMA50-164-4285).

- a. închiderea sau suspendarea unui fond;
 - b. numărul de incidente în caz de abatere profesională: vânzare înșelătoare, manipularea pieței;
 - c. sancțiunile de reglementare aplicate.
257. Autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie cu privire la riscurile de reglementare, juridice și fiscale care decurg din nerespectarea actelor cu putere de lege sau a normelor administrative. Aceste riscuri ar putea duce la litigii și sancțiuni pentru firma de investiții. Programele de remediere pot implica, de asemenea, cheltuieli mari pentru a se conforma actelor cu putere de lege și normelor administrative.
258. Autoritățile competente trebuie să se concentreze asupra acestor surse de riscuri inerente de reglementare, juridice și fiscale, după caz:
- a. costurile pentru asigurarea conformității cu reglementările aplicabile;
 - b. plata unor amenzi sau a altor sancțiuni în caz de nerespectare;
 - c. reevaluarea fiscală sau plata cu întârziere a taxelor, amenzilor și penalităților;
 - d. anticiparea modificărilor de reglementare relevante pentru firma de investiții.
259. Autoritățile competente trebuie să evalueze riscul legat de modelele utilizate în scopuri comerciale, inclusiv modelele de evaluare/stabilire a prețurilor, modelele de tranzacționare algoritmică și alte modele care pot avea un impact semnificativ asupra deciziilor comerciale și a activităților firmei de investiții.
260. Având în vedere particularitățile firmei de investiții, când efectuează evaluarea riscurilor care nu sunt acoperite de cerințele de fonduri proprii din pilonul 1, autoritățile competente pot lua în considerare alte surse de riscuri care nu sunt incluse în categoriile menționate mai sus.

Riscul sistemic

261. Pe baza unor criterii cantitative și calitative, autoritățile competente trebuie să-și formeze o imagine de ansamblu asupra riscului sistemic al firmei de investiții. Pe baza acestei evaluări, autoritățile competente trebuie să stabilească dacă intrarea în dificultate a firmei de investiții ar putea duce la perturbări majore ale piețelor financiare pe care își desfășoară activitatea firma de investiții.
262. După caz, evaluarea riscului sistemic poate fi efectuată în mod cumulativ pentru un grup de firme de investiții cu un model de afaceri și un profil de risc similar. Când efectuează o astfel de evaluare agregată, autoritățile competente trebuie să ia în considerare impactul potențial al falimentului simultan al unui anumit număr/procent al acestor firme de investiții pe piețele financiare pe care își desfășoară activitatea. În acest scop, autoritățile competente pot lua în considerare unul sau mai multe scenarii.

6.6.3 Evaluarea gestionării riscurilor și a controalelor

263. Pentru a obține o înțelegere cuprinzătoare a profilului de risc al firmei de investiții în ceea ce privește riscurile care nu sunt acoperite de cerințele de fonduri proprii din pilonul 1, autoritățile competente trebuie să revizuiască cadrul de guvernare și de gestionare a riscurilor care reduce riscul care decurge din alte surse de riscuri. În acest scop, autoritățile competente trebuie să evalueze următoarele elemente, ținând cont, în același timp, de volumul, natura și complexitatea activităților firmei de investiții:

- a. strategia firmei de investiții reflectă în mod corespunzător apetitul firmei de investiții pentru aceste riscuri și este în concordanță cu apetitul pentru risc general;
- b. firma de investiții dispune de orientări și politici interne pentru a asigura o cultură solidă a riscului;
- c. firma de investiții dispune de un cadru adecvat pentru gestionarea, măsurarea, monitorizarea și controlul riscului de rată a dobânzii care rezultă din activitățile din afara portofoliului de tranzacționare;
- d. firma de investiții dispune de un cadru adecvat pentru gestionarea, măsurarea, monitorizarea și controlul riscurilor informatice, cu resurse umane și tehnice suficiente (atât calitative, cât și cantitative);
- e. firma de investiții dispune de politici și proceduri clar definite pentru controlul riscului operațional.

6.6.4 Sinteza constatărilor și atribuirea punctajului

264. În urma evaluării de mai sus, autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie cu privire la celelalte riscuri ale firmei de investiții. Această opinie trebuie să se reflecte într-un rezumat al constatărilor, însoțit de un punctaj de risc bazat pe considerațiile specificate în tabelul 8. Dacă, pe baza importanței semnificative a anumitor factori de risc, autoritățile competente decid să îi evalueze și să le acorde un punctaj individual, orientările furnizate în acest tabel trebuie aplicate, în măsura posibilului, prin analogie.
265. Autoritățile competente trebuie să ia în considerare toți acești factori în paralel și nu în mod izolat și să înțeleagă factorii determinanți ai riscurilor care nu sunt acoperite de cerințele de fonduri proprii din cadrul pilonului 1.

Tabelul 8. Considerații de supraveghere pentru atribuirea unui punctaj pentru alte riscuri

Punctaj de risc	Opinia de supraveghere	Considerații referitoare la riscul inerent	Considerații legate de gestionarea și controalele adecvate
1	Există un risc scăzut de impact prudential semnificativ asupra firmei de investiții, având în vedere nivelul de risc inerent și gestionarea și controlul.	<ul style="list-style-type: none"> • Natura activităților implică un risc ne semnificativ/un risc de conduită foarte scăzut. • Expunerea la riscul de rată a dobânzii care decurge din activitățile din afara portofoliului de tranzacționare nu este semnificativă/foarte scăzută. • Nivelul altor riscuri operaționale care nu sunt acoperite de pilonul 1, inclusiv, în special, riscul TIC, precum și riscurile de reglementare, juridice și fiscale, nu este semnificativ/foarte scăzut. 	<ul style="list-style-type: none"> • Există coerență între conducerea și controalele firmei de investiții și strategia sa generală și apetitul pentru risc. • Cadrul organizațional este solid, cu o alocare clară a responsabilităților și cu funcții specifice de gestionare și control.
2	Există un risc mediu-scăzut de impact prudential semnificativ asupra firmei de investiții, având în vedere nivelul de risc inerent, precum și gestionarea și controlul.	<ul style="list-style-type: none"> • Natura activităților implică un risc de conduită scăzut până la mediu. • Expunerea la riscul de rată a dobânzii care decurge din activitățile din afara portofoliului de tranzacționare este scăzută spre medie. • Nivelul altor riscuri operaționale care nu sunt acoperite de pilonul 1 este scăzut spre mediu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Sistemele de măsurare, monitorizare și raportare sunt adecvate.

Punctaj de risc	Opinia de supraveghere	Considerații referitoare la riscul inerent	Considerații legate de gestionarea și controalele adecvate
3	Există un risc mediu - ridicat de impact prudential semnificativ asupra firmei de investiții, având în vedere nivelul de risc inerent, precum și gestionarea și controlul.	<ul style="list-style-type: none"> • Natura activităților implică un risc de conduită mediu spre ridicat. • Expunerea la riscul de rată a dobânzii care decurge din activitățile din afara portofoliului de tranzacționare este medie spre ridicată. • Nivelul altor riscuri operaționale care nu sunt acoperite de pilonul 1 este mediu spre ridicat. 	<ul style="list-style-type: none"> • Există deficiențe în gestionarea și controlul firmei de investiții în comparație cu strategia sa generală și cu apetitul pentru risc, dacă este cazul. • Cadrul organizațional nu dispune de o alocare clară a responsabilităților sau de funcții specifice de gestionare și control. • Sistemele de măsurare, monitorizare și raportare nu sunt suficiente sau suficient de coerente, unele riscuri nu sunt monitorizate sau raportate în mod corespunzător.
4	Există un risc ridicat de impact prudential semnificativ asupra firmei de investiții, având în vedere nivelul de risc inerent, precum și gestionarea și controlul.	<ul style="list-style-type: none"> • Natura activităților implică un risc de conduită ridicat. • Expunerea la riscul de rată a dobânzii care decurge din activitățile din afara portofoliului de tranzacționare este ridicată. • Nivelul altor riscuri operaționale care nu sunt acoperite de pilonul 1 este ridicat. 	

Titlul 7 Evaluarea capitalului SREP

7.1 Considerații generale

266. Autoritățile competente trebuie să stabilească, prin evaluarea capitalului SREP, dacă fondurile proprii deținute de firma de investiții oferă o acoperire solidă a riscurilor pentru capital care decurg din activități reglementate și nereglementate la care firma de investiții este sau ar putea fi expusă sau le prezintă altor entități, în cazul în care astfel de riscuri sunt evaluate ca fiind semnificative pentru firma de investiții.
267. Autoritățile competente trebuie să facă acest lucru prin determinarea și stabilirea cuantumului fondurilor proprii suplimentare pe care firma de investiții trebuie să le dețină pentru a acoperi riscurile și elementele de risc la care firma de investiții este expusă sau pe care le prezintă pentru alții, care nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite suficient de părțile a treia și a patra din Regulamentul (UE) 2019/2033. Dacă este necesar,

- autoritățile competente trebuie să stabilească cerințe de fonduri proprii suplimentare pentru a remedia deficiențele mecanismelor de guvernare și control ale firmei de investiții, ale modelelor interne utilizate în scopuri de reglementare, ale evaluării prudente a portofoliului de tranzacționare sau pentru a remedia incapacitatea repetată a firmelor de investiții de a menține un nivel adecvat de orientări privind fondurile proprii suplimentare. Cerința de fonduri proprii suplimentare trebuie să fie îndeplinită de firma de investiții în orice moment.
268. Pentru a aborda eventualele deficiențe de capital, inclusiv în condiții nefavorabile, autoritățile competente trebuie să ia măsuri de supraveghere adecvate, inclusiv, după caz, să stabilească și să comunice orientări privind fondurile proprii suplimentare (P2G), care reprezintă cuantumul capitalului pe care firma de investiții trebuie să-l dețină, pentru a se asigura că fluctuațiile economice ciclice nu duc la încălcarea cerințelor de fonduri proprii și a cerinței de fonduri proprii suplimentare și nu amenință capacitatea firmei de investiții de a-și lichida activitatea și de a-și înceta activitățile în mod ordonat.
269. Atunci când stabilesc cerința de fonduri proprii suplimentare și, după caz, P2G, autoritățile competente trebuie:
- să țină cont de orice măsuri de supraveghere pe care autoritatea competentă le-a aplicat sau intenționează să le aplice unei firme de investiții în conformitate cu titlul 10 și având în vedere alineatele 291 - 293;
 - să justifice în mod clar decizia de a impune cerințe de fonduri proprii suplimentare și orientări;
 - să aplice cerințe de fonduri proprii suplimentare și orientări în mod consecvent pentru a asigura coerența generală a rezultatelor prudentiale în rândul firmelor de investiții.
270. Autoritățile competente trebuie să evalueze caracterul adecvat al fondurilor proprii ale firmei de investiții și impactul fluctuațiilor economice ciclice asupra acestora ca factor determinant principal al viabilității firmei de investiții. Această determinare trebuie rezumată și reflectată într-un punctaj bazat pe criteriile specificate la sfârșitul prezentului titlu.
271. Autoritățile competente trebuie să determine și să stabilească cerința de fonduri proprii suplimentare și, după caz, P2G în conformitate cu modelul de angajament minim specificat în titlul 2. În special, frecvența minimă cu care sunt determinate și stabilite o astfel de cerință suplimentară și, după caz, P2G trebuie să respecte frecvența evaluării adecvării capitalului în conformitate cu modelul de angajament minim SREP.
272. Autoritățile competente pot stabili orice cerință de fonduri proprii suplimentare pentru firmele de investiții mici și neinterconectate, care respectă criteriile de la articolul 12 din Regulamentul (UE) 2019/2033, atunci când consideră că acest lucru este justificat și de la caz la caz. Astfel de firme de investiții mici și neinterconectate nu fac obiectul niciunei P2G, în temeiul articolului 41 din Directiva (UE) 2019/2034.

7.2 Determinarea cerinței de fonduri proprii suplimentare

273. Autoritățile competente trebuie să stabilească cerința de fonduri proprii suplimentare pentru riscurile semnificative și elementele de risc care decurg din activitățile firmei de investiții, luând în considerare toate situațiile enumerate la articolul 40 alineatul (1) din Directiva (UE) 2019/2034, inclusiv:

- a. riscurile sau elementele de risc la care firma de investiții este expusă sau pe care le prezintă pentru alții nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite suficient de sume, tipuri și distribuiri adecvate ale capitalului în conformitate cu partea a treia sau a patra din Regulamentul (UE) 2019/2033;
 - b. deficiențe în ceea ce privește dispozițiile, procesele, mecanismele și strategiile firmelor de investiții, în cazul în care astfel de deficiențe nu pot fi soluționate într-un interval de timp adecvat;
 - c. deficiențe ale ajustărilor efectuate de firma de investiții în ceea ce privește evaluarea prudentă a portofoliului de tranzacționare care îi permite să-și vândă sau să-și acopere pozițiile într-o perioadă scurtă de timp, fără a suporta pierderi semnificative în condiții normale de piață;
 - d. nerespectarea de către firma de investiții a cerinței privind aplicarea modelelor interne permise, ceea ce duce la niveluri inadecvate de capital; și
 - e. incapacitatea repetată a firmei de investiții de a stabili sau de a menține un nivel adecvat de fonduri proprii suplimentare, astfel cum se prevede la articolul 41 din Directiva (UE) 2019/2034.
274. Valoarea totală a cerinței de fonduri proprii suplimentare trebuie să fie suma tuturor cerințelor de fonduri proprii suplimentare stabilite de autoritățile competente care acoperă toate situațiile enumerate la alineatul precedent.

7.2.1 Determinarea fondurilor proprii suplimentare pentru acoperirea riscurilor sau a elementelor de risc care nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite suficient de partea a treia sau a patra din Regulamentul (UE) 2019/2033

275. Autoritățile competente au obligația de a stabili nivelul cerinței de fonduri proprii suplimentare pentru a acoperi riscurile sau elementele de risc care nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite suficient de părțile a treia și a patra din Regulamentul (UE) 2019/2033, specificate mai detaliat în regulamentul delegat adoptat în conformitate cu articolul 40 alineatul (6) din Directiva (UE) 2019/2034 și în urma evaluării riscurilor efectuate în temeiul titlului 6.
276. Autoritățile competente trebuie să se bazeze pe următoarele surse de informații pentru identificarea, evaluarea și cuantificarea unor astfel de riscuri sau elemente de risc:
- a. în cazul firmelor de investiții care nu îndeplinesc criteriile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033, al grupurilor de firme de investiții și, în cazul firmelor de investiții care îndeplinesc criteriile respective, în cazul în care autoritatea competentă consideră că este oportun, ICARAP sau ICARAP consolidat în cazul grupurilor de firme de investiții și, mai precis, componenta sa ICAAP, precum și rezultatele evaluării sale de către autoritatea competentă, inclusiv calculele ICAAP, în cazul în care se consideră că este fiabil sau parțial fiabil în conformitate cu alineatele 279 - 282;
 - b. pentru firmele de investiții care fac obiectul Directivei 2014/59/UE, planul de redresare și rezultatele evaluării sale de către autoritatea competentă, luând în considerare cerințele pentru planurile de redresare aplicabile firmei de investiții analizate;
 - c. raportarea în scopuri de supraveghere;
 - d. rezultatele evaluării prudențiale și orice calcul al indicilor de referință;

- e. rezultatele oricăror activități de supraveghere anterioare relevante;
 - f. orice alte contribuții relevante, inclusiv cele care decurg din interacțiunile și dialogurile cu firma de investiții, din studiile de piață publice sau din opiniile sectoriale și de portofoliu.
277. Astfel cum se menționează la alineatul 276, litera (a), ICAAP și rezultatele evaluării sale trebuie să fie luate în considerare de către autoritățile competente ca unul dintre elementele-cheie pentru identificarea și evaluarea riscurilor și a elementelor de risc care decurg atât din activitățile nereglementate, cât și din cele reglementate, la care firma de investiții este expusă sau pe care le poate prezenta clienților și piețelor. Cuantificarea valorii capitalului considerat adecvat și, în cele din urmă, cerința de fonduri proprii suplimentare trebuie să țină cont, printre alte date, de calculele ICAAP, în cazul în care acestea sunt considerate fiabile sau parțial fiabile.
278. Astfel cum se menționează la alineatul 276, litera (b), după caz, planul de redresare și evaluarea acestuia trebuie să fie luate în considerare de către autoritățile competente pentru a sprijini stabilirea capitalului considerat adecvat pentru lichidarea ordonată, astfel cum se specifică mai detaliat prin intermediul regulamentului delegat adoptat în conformitate cu articolul 40 alineatul (6) din Directiva (UE) 2019/2034. Mai precis, autoritatea competentă trebuie să utilizeze datele de intrare ale planului de redresare pentru a identifica liniile de activitate esențiale și funcțiile critice, acțiunile de redresare, mecanismele de guvernare, etapele operaționale și scenariile. Acestea pot influența scenariile utilizate în planul de redresare prin creșterea nivelului lor de severitate pentru a obține un scenariu de lichidare.

Calculul ICAAP

279. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă ICAAP acoperă atât:
- a. riscurile sau elementele de risc la care firma de investiții sau grupul de firme de investiții este expus sau pe care le prezintă pentru alții, care decurg din activitățile și operațiunile sale, fie reglementate, fie nereglementate; și
 - b. etapele și resursele necesare, dar și riscurile sau elementele de risc care ar putea apărea în urma unui proces de lichidare ordonată.
280. Autoritățile competente trebuie să evalueze fiabilitatea calculului ICAAP legate de alineatul 279, literele (a) și (b), evaluând dacă acestea sunt suficiente:
- a. coerente: riscurile cuantificate trebuie să fie proporționale cu modelul de afaceri, structura portofoliului și strategia de tranzacționare a firmei de investiții;
 - b. granulare: metodologiile ICAAP trebuie să permită defalcarea calculului cel puțin în funcție de categoria de risc²¹, dacă este posibil, defalcate pentru fiecare risc în parte, mai degrabă decât prezentarea unui singur calcul (capital economic) care să acopere toate riscurile;
 - c. credibile: calculele/metodologiile utilizate trebuie să acopere în mod demonstrabil riscurile pe care intenționează să le abordeze și trebuie să se bazeze pe cunoștințele și experiența firmei de investiții sau, după caz, pe modele adecvate și ipoteze prudente;

²¹ Categoriile de risc acoperă riscurile asociate unei lichidări ordonate, riscurile pentru clienți, riscurile pentru piețe, riscurile pentru firme și alte riscuri specificate mai în detaliu prin intermediul regulamentului delegat adoptat în conformitate cu articolul 40 alineatul (6) din Directiva (UE) 2019/2034.

- d. inteligibile: factorii determinanți care stau la baza calculelor/metodologiilor trebuie să fie clar specificați. Calculul „cutiei negre” nu trebuie să fie acceptabil; și
 - e. comparabile: autoritățile competente trebuie să ia în considerare metodologiile ICAAP de măsurare a riscurilor, ajustând sau solicitând firmei de investiții să le ajusteze pentru a facilita comparabilitatea cu omologii și estimările indicilor de referință de supraveghere.
281. Autoritățile competente trebuie să evalueze în continuare fiabilitatea calculelor ICAAP prin compararea acestora cu rezultatul indicilor de referință de supraveghere pentru aceleași riscuri sau, dacă este suficient de comparabil, cu aceleași categorii de risc, precum și cu alte date de intrare relevante.
282. Un calcul ICAAP trebuie considerat parțial fiabil în cazul în care, deși nu îndeplinește toate criteriile de mai sus, calculul pare în continuare foarte credibil, deși acest lucru trebuie să aibă un caracter excepțional și să fie însoțit de măsuri de îmbunătățire a deficiențelor identificate în calculul ICAAP.

Indici de referință în scopuri de supraveghere

283. Autoritățile competente trebuie să elaboreze și să aplice indici de referință de supraveghere specifici riscurilor ca mijloc de contestare a calculelor ICAAP pentru acele riscuri semnificative sau elemente ale unor astfel de riscuri care nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite suficient de părțile a treia și a patra din Regulamentul (UE) 2019/2033 sau pentru a sprijini în continuare determinarea fiecărei categorii de risc în parte și, de preferință, a cerinței de fonduri proprii suplimentare pentru fiecare risc în parte în cazul în care calculele ICAAP pentru respectivele riscuri semnificative sau elemente ale unor astfel de riscuri sunt considerate nefiababile sau nu sunt disponibile.
284. Indicii de referință în materie de supraveghere trebuie să fie elaborați ținând cont de sarcina de punere în aplicare suportată de autoritățile competente, în cazul în care pot fi furnizate măsuri prudente, consecvente, transparente și comparabile pentru a compara între firmele de investiții capitalul considerat adecvat pentru o anumită categorie sau un anumit element de risc.
285. Având în vedere varietatea diferitelor modele de afaceri gestionate de firmele de investiții, dimensiunea și complexitatea acestora, este posibil ca rezultatul indicilor de referință în scopuri de supraveghere să nu fie adecvat în toate cazurile pentru fiecare firmă de investiții. Autoritățile competente trebuie să abordeze acest aspect prin utilizarea celui mai adecvat indice de referință în cazul în care sunt disponibile alternative și prin aplicarea raționamentului la rezultatul indicelui de referință pentru a ține cont de considerațiile specifice modelului de afaceri și firmei de investiții.
286. Atunci când autoritățile competente iau în considerare indicii de referință în scopuri de supraveghere pentru stabilirea cerinței de fonduri proprii suplimentare, în cadrul dialogului, acestea trebuie să explice firmei de investiții raționamentul și principiile generale care stau la baza indicilor de referință.

Alte date de intrare relevante

287. Autoritățile competente trebuie să utilizeze alte date de intrare relevante pentru a sprijini determinarea cerinței de fonduri proprii suplimentare pentru fiecare categorie de risc sau pentru fiecare risc în parte. Alte contribuții relevante pot include comparații de grup inter pares sau alte rapoarte și studii relevante.

288. Alte date de intrare relevante trebuie să determine autoritățile competente să reevalueze caracterul adecvat/fiabilitatea unui calcul ICAAP/unui indice de referință pentru un anumit risc sau o anumită categorie de risc și/sau să efectueze ajustări ale rezultatului, în cazul în care acestea ridică îndoieli cu privire la acuratețea acestuia.
289. Pentru a asigura coerența în determinarea cerințelor de fonduri proprii suplimentare pentru fiecare categorie de risc sau pentru fiecare risc în parte, autoritățile competente trebuie să utilizeze aceleași grupuri similare înființate pentru a analiza riscurile pentru capital, astfel cum se specifică în titlul 6.
290. Atunci când autoritățile competente iau în considerare alte date de intrare relevante pentru stabilirea cerinței de fonduri proprii suplimentare, în cadrul dialogului de supraveghere, acestea trebuie să explice firmei de investiții raționamentul și principiile generale care stau la baza datelor de intrare utilizate.

7.2.2 Determinarea fondurilor proprii sau a altor măsuri pentru acoperirea deficiențelor modelelor utilizate în scopuri de reglementare

291. În cazul în care, în cursul revizuirii continue a abordărilor interne în temeiul cerințelor de la articolul 37 din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente identifică deficiențe ale modelului care ar putea duce la subestimarea cerințelor minime de fonduri proprii prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/2033, acestea trebuie să stabilească cerințe de fonduri proprii suplimentare pentru astfel de deficiențe, în cazul în care acest lucru este considerat a fi mai adecvat decât alte măsuri de supraveghere, cum ar fi obligarea firmelor de investiții să-și ajusteze modelele. Această cerință de fonduri proprii suplimentare trebuie să fie stabilită doar ca măsură intermediară, în timp ce deficiențele sunt remediate.

7.2.3 Determinarea fondurilor proprii sau a altor măsuri pentru acoperirea deficiențelor în ajustarea evaluării prudente a portofoliului de tranzacționare

292. Dacă, în cursul examinărilor efectuate în temeiul articolului 36 din Directiva (UE) 2019/2034 și în urma evaluării riscurilor efectuate în temeiul titlului 6, autoritățile competente identifică deficiențe în evaluarea prudentă a pozițiilor din portofoliul de tranzacționare al firmei de investiții care ar putea duce la subestimarea cerinței K-NPR prevăzute la articolul 22 din Regulamentul (UE) 2019/2033, acestea trebuie să stabilească cerințe de fonduri proprii suplimentare pentru a acoperi astfel de deficiențe. Această cerință de fonduri proprii suplimentare trebuie stabilită numai dacă este mai adecvată decât alte măsuri de supraveghere și trebuie menținută numai ca măsură provizorie până la remedierea deficiențelor.

7.2.4 Stabilirea fondurilor proprii sau a altor măsuri pentru remedierea altor deficiențe

293. Autoritățile competente trebuie să stabilească fonduri proprii suplimentare pentru a acoperi deficiențele dispozițiilor, proceselor, mecanismelor și strategiilor de guvernare sau alte deficiențe – identificate în urma evaluării riscurilor prezentate în titlurile 4-6 – în cazul în care alte măsuri de supraveghere sunt considerate insuficiente sau inadecvate pentru a asigura conformitatea cu cerințele. Autoritățile competente trebuie să stabilească o asemenea cerință de fonduri proprii suplimentare doar ca măsură intermediară în timp ce deficiențele sunt remediate.
294. În cazul în care o firmă de investiții care nu îndeplinește condițiile pentru a se califica drept mică și neinterconectată prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 nu reușește în mod repetat să stabilească sau să mențină un nivel adecvat de fonduri proprii pentru a acoperi orientările privind fondurile proprii suplimentare comunicate în conformitate cu articolul 41 alineatul (1) din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente trebuie să stabilească o cerință de fonduri proprii suplimentare pentru a

acoperi riscul suplimentar respectiv în termen de cel mult doi ani de la încălcarea orientărilor. Autoritățile competente pot amâna decizia respectivă în cazul în care permit firmei de investiții să funcționeze sub nivelul orientărilor din cauza fluctuațiilor economice ciclice sau a altor circumstanțe specifice firmei.

7.3 Articulația și justificarea cerințelor de fonduri proprii

295. La stabilirea cerinței de fonduri proprii suplimentare în conformitate cu articolul 40 alineatul (3) din Directiva (UE) 2019/2034, la momentul menționat la alineatul 271, autoritățile competente trebuie să stabilească:
- a. un quantum absolut al cerinței de fonduri proprii suplimentare ca urmare a concluziei bazate pe evaluarea SREP;
 - b. raportul dintre quantumul absolut menționat la litera (a) și cerința de fonduri proprii a firmei de investiții, determinat în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033 la momentul stabilirii valorii absolute menționate la litera (a) („D”), în conformitate cu următoarea formulă:

Quantum absolut al cerinței de fonduri proprii suplimentare

D

296. Autoritățile competente trebuie să se asigure că cerința de fonduri proprii suplimentare aplicabilă trebuie să fie în orice moment egală cu cea mai mare dintre valoarea absolută menționată la alineatul 295, litera (a) sau quantumul cerinței de fonduri proprii suplimentare necesare pentru a menține, în cazurile în care D este în creștere și până la stabilirea unui nou quantum absolut ca urmare a concluziilor evaluării SREP de către autoritățile competente, raportul menționat la alineatul 295, litera (b).
297. Când comunică firmelor de investiții cerințele prudențiale, autoritățile competente trebuie să-și justifice decizia de a impune o cerință de fonduri proprii suplimentare, prezentând în mod clar evaluarea completă a elementelor enumerate la alineatul 273 în conformitate cu articolul 40 alineatul (5) din Directiva (UE) 2019/2034. Justificarea trebuie să fie specifică fiecărei firme de investiții și trebuie să ofere o indicație clară a principalilor factori care stau la baza cerinței de fonduri proprii suplimentare, inclusiv a riscurilor și a elementelor de risc care contribuie la această cerință de fonduri proprii suplimentare. La justificarea cerinței de fonduri proprii suplimentare, autoritățile competente trebuie să se refere la toate categoriile de risc relevante, și anume riscurile asociate unei lichidări neordonate, riscurile pentru clienți, riscul pentru piațe, riscul pentru firme și alte riscuri.
298. În justificarea cerinței de fonduri proprii suplimentare în temeiul alineatului 273, literele (b)-(d), autoritățile competente trebuie să identifice, de asemenea, principalele deficiențe care trebuie să fie acoperite de aceste cerințe până la remedierea lor, în conformitate cu alineatele 291 - 293. Luând în considerare măsurile de supraveghere adecvate în conformitate cu titlul 10, autoritățile competente trebuie să solicite firmelor de investiții să identifice măsurile adecvate pentru remedierea acestor deficiențe și să comunice termenele preconizate pentru remedierea deficiențelor.

7.4 Îndeplinirea cerințelor în contextul fluctuațiilor economice ciclice

299. Pentru firmele de investiții care nu îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033, autoritățile

competente trebuie să stabilească caracterul adecvat al fondurilor proprii ale firmei de investiții în caz de fluctuații economice ciclice nefavorabile și dacă sunt necesare măsuri de supraveghere, inclusiv orientări privind fondurile proprii suplimentare (P2G), planificarea revizuită a capitalului și alte măsuri, după cum se prevede în titlul 10, pentru a aborda eventualele deficiențe.

300. Când analizează fluctuațiile economice ciclice nefavorabile, autoritățile competente trebuie să evalueze modul în care riscurile sau elementele de risc pe care firmele de investiții le prezintă pentru alții sau la care sunt expuse pot evolua pe parcursul unei perioade multianuale, ținând cont de ciclul economic al firmei de investiții. Nivelul detaliilor acestei evaluări trebuie să varieze în funcție de complexitatea modelului de afaceri și de profilul de risc al firmei de investiții.
301. Pentru a evalua adecvarea capitalului în caz de fluctuații economice ciclice nefavorabile, autoritățile competente trebuie să ia în considerare rezultatele calitative și cantitative, după cum urmează:
- dacă sunt disponibile, ale simulărilor de criză prudentiale sau ale analizelor de sensibilitate;
 - dacă sunt disponibile și suficient de fiabile, pe baza evaluării efectuate în titlul 5, ale simulărilor de criză sau ale analizelor de sensibilitate ale firmelor de investiții; sau
 - ale altor evaluări ale fluctuațiilor economice ciclice efectuate de autoritățile competente sau de firma de investiții pe baza evaluării efectuate în titlul 5, dacă se consideră că sunt suficient de fiabile;
302. Pe baza evaluării efectuate în temeiul alineatului 301, autoritățile competente trebuie să stabilească dacă fondurile proprii ale firmei de investiții sunt suficiente pentru a acoperi cerințele de fonduri proprii aplicabile, inclusiv cerința de fonduri proprii suplimentare, în condiții de fluctuații economice ciclice nefavorabile.

7.4.1 Determinarea și stabilirea P2G

303. Autoritățile competente trebuie să determine P2G astfel cum se specifică în prezenta secțiune și la momentul specificat la alineatul 271. În cazul în care determinarea duce la o valoare pozitivă, acestea trebuie să stabilească P2G pentru a răspunde preocupărilor în materie de supraveghere cu privire la sensibilitatea firmei de investiții la fluctuațiile economice ciclice nefavorabile.
304. P2G este cuantumul capitalului considerat adecvat care trebuie stabilit pentru a permite fluctuațiile economice ciclice, protejând în același timp împotriva oricărei eventuale încălcări a cerințelor de fonduri proprii relevante în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) 2019/2033 și a cerinței de fonduri proprii suplimentare calculate în conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2034 și împotriva oricărei amenințări la adresa capacității firmei de investiții de a se lichida în mod ordonat. În cazul în care autoritățile competente concluzionează că firma de investiții nu este vizată de astfel de obstacole în condiții economice nefavorabile, autoritățile competente pot decide să nu stabilească P2G.
305. Autoritățile competente trebuie să determine și să stabilească P2G pe baza rezultatelor evaluării fluctuațiilor economice ciclice în conformitate cu alineatul 301. Astfel de analize trebuie să țină cont de strategia și modelul de afaceri al firmei de investiții, precum și de mediul în care își desfășoară activitatea, ca bază pentru identificarea vulnerabilităților și a riscurilor de prejudiciu la nivelul firmei de investiții și să reflecte fluctuațiile economice relevante care pot fi la nivelul întregului sistem, pe măsură ce perturbarea pe scară largă a furnizării de servicii financiare, cauzată de deprecierea unei mari părți a sistemului financiar sau de

- volatilitatea pe scară largă a prețurilor activelor sau specifică modelului de afaceri al firmei de investiții, ca șoc specific naturii și duratei instrumentelor financiare pe care le tranzacționează) pe un orizont de perspectivă.
306. În sensul alineatului 305, autoritățile competente trebuie să se asigure că analizele efectuate pentru instituirea P2G acoperă în mod adecvat:
- a. toate riscurile semnificative care contribuie la cerința de fonduri proprii suplimentare prevăzută în conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2034;
 - b. situațiile în care firma de investiții suportă pierderi semnificative care împiedică desfășurarea activităților sale sau în care poate fi nevoită să-și înceteze activitățile în mod ordonat.
307. În general, autoritățile competente nu trebuie să utilizeze P2G pentru a acoperi aspecte ale riscurilor care trebuie să fie acoperite de cerința de fonduri proprii suplimentare în conformitate cu secțiunea 7.2 din prezentul ghid.
308. Când stabilesc dimensiunea P2G, autoritățile competente trebuie să se asigure că acesta este stabilit la un nivel adecvat pentru a acoperi variațiile maxime anticipate ale fondurilor proprii de nivel 1 de bază ale firmei de investiții și pentru a asigura acoperirea cerințelor de fonduri proprii aplicabile.
309. Când stabilesc dimensiunea P2G, autoritățile competente trebuie să ia în considerare, după caz, următorii factori:
- a. în cazul în care P2G este determinat pe baza simulărilor de criză, momentul în care are loc impactul maxim al situațiilor de criză în raport cu punctul de plecare și orizontul de timp al scenariilor utilizate în simulările de criză;
 - b. rezultatul simulării de criză internă a firmei de investiții sau al analizei de sensibilitate a firmei de investiții fiabile, ținând cont de definițiile scenariilor și de ipotezele specifice, în special în cazul în care acestea sunt considerate mai relevante pentru modelul de afaceri și profilul de risc al firmei de investiții sau în cazul în care scenariile interne sunt mai severe decât scenariile de supraveghere, în cazul în care astfel de scenarii în materie de supraveghere sunt disponibile;
 - c. acțiunile relevante de atenuare ale conducerii firmelor de investiții, dacă sunt suficient de credibile și de sigure în urma evaluării lor prudențiale;
 - d. informații și opinii de supraveghere cu privire la relevanța propriilor simulări de criză sau analize de sensibilitate ale firmei de investiții sau ale supravegherii pentru strategia, planurile financiare și modelul de afaceri ale firmei de investiții;
 - e. certitudine redusă cu privire la sensibilitatea reală a firmei de investiții la scenarii nefavorabile;
 - f. eventualele suprapuneri cu cerința de fonduri proprii suplimentare aplicabilă;
 - g. măsura în care firma de investiții face sau nu obiectul unei restructurări sau al unei proceduri de rezoluție.

310. Fără a aduce atingere alineatului 271, autoritățile competente trebuie să revizuiască în timp util nivelul P2G dacă acest nivel este considerat inexact pe baza tuturor informațiilor relevante aflate la dispoziția autorităților competente. Acestea trebuie cel puțin să evalueze dacă nivelul P2G existent rămâne adecvat și să îl revizuiască, dacă este necesar, de câte ori rezultatele calitative și cantitative menționate la alineatul 305 prezintă schimbări semnificative în comparație cu analiza utilizată anterior pentru stabilirea P2G.
311. P2G stabilit de autoritățile competente se adaugă celei mai ridicate componente a cerințelor de fonduri proprii în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033 și cerinței de fonduri proprii suplimentare prevăzute în conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2034.

7.4.2 Comunicarea și componența P2G

312. În cazul în care P2G este stabilit sau actualizat, autoritățile competente trebuie să comunice firmei de investiții nivelul său și termenii relevante pentru instituirea sa în conformitate cu alineatul 316. Autoritățile competente trebuie, de asemenea, să explice reacția potențială în materie de supraveghere la situațiile în care P2G nu este îndeplinit.
313. În cazul unei revizuirii în conformitate cu alineatul 310, în cazul în care nu se efectuează evaluări prudențiale în conformitate cu articolul 36 din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente trebuie să comunice noul nivel al P2G.
314. Autoritățile competente trebuie să comunice firmelor de investiții că se preconizează că P2G va fi acoperit cu fonduri proprii de nivel 1 de bază eligibile și că se preconizează că P2G va fi inclus în cadrele lor de planificare a capitalului și de gestionare a riscurilor, inclusiv în cadrul privind apetitul pentru risc și, după caz, în planificarea redresării.
315. Autoritățile competente trebuie, de asemenea, să comunice firmelor de investiții că fondurile proprii deținute în scopul P2G nu pot fi utilizate pentru a îndeplini alte cerințe de fonduri proprii.
316. Când stabilesc și comunică firmelor de investiții termenii pentru stabilirea P2G, autoritățile competente trebuie să ia în considerare cel puțin următoarele:
- a. dacă o firmă de investiții se află sau nu în curs de restructurare sau rezoluție;
 - b. implicațiile potențiale pe care le-ar putea avea P2G denumite în cadrul fondurilor proprii de nivel 1 pentru alte părți ale cerințelor de capital și capacitatea firmelor de investiții de a emite instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar (AT1) sau instrumente de fonduri proprii de nivel 2 (T2).

7.4.3 Planificarea capitalului și alte măsuri de supraveghere pentru abordarea adecvării capitalului în condiții de criză

Planificarea capitalului

317. Atunci când rezultatele cantitative menționate în secțiunea 7.4 indică faptul că, în cadrul scenariilor nefavorabile date, o firmă de investiții nu va fi în măsură să îndeplinească cerințele de capital aplicabile,

autoritățile competente trebuie să solicite firmei de investiții să prezinte un plan credibil de capital care să abordeze riscul de a nu îndeplini cerințele de capital aplicabile.

318. Pentru a determina credibilitatea planului de capital, autoritatea competentă trebuie să ia în considerare, după caz:
- a. dacă planul de capital acoperă întregul orizont de timp negativ presupus;
 - b. dacă planul de capital a prezentat un set de măsuri credibile de atenuare și gestionare;
 - c. dacă firma de investiții este dispusă și capabilă să ia astfel de măsuri pentru a remedia încălcările cerințelor de capital aplicabile în condiții nefavorabile;
 - d. dacă respectivele acțiuni de atenuare și gestionare fac obiectul unor constrângeri juridice sau reputaționale;
 - e. probabilitatea ca măsurile de diminuare și gestionare să permită firmei de investiții să-și îndeplinească pe deplin cerințele de capital aplicabile într-un interval de timp adecvat;
 - f. dacă acțiunile propuse sunt, în linii mari, în conformitate cu considerentele macroeconomice și cu modificările viitoare cunoscute în materie de reglementare care afectează o firmă de investiții în cadrul domeniului de aplicare și al calendarului scenariilor negative presupuse;
 - g. dacă este cazul, gama de opțiuni de redresare și analiza lor, astfel cum se prevede în planul de redresare al firmei de investiții.
319. Când evaluează planurile de capital, autoritățile competente trebuie, după caz, în urma unui dialog eficace cu firma de investiții, să-i solicite acesteia să efectueze schimbări ale planurilor respective, după caz, inclusiv ale măsurilor de gestionare propuse, sau să solicite firmelor de investiții să ia măsuri suplimentare de atenuare care ar deveni relevante având în vedere scenariile și condițiile macroeconomice actuale.
320. Autoritățile competente trebuie să se aștepte ca firmele de investiții să pună în aplicare planul de capital revizuit, inclusiv modificări suplimentare efectuate pe baza rezultatelor evaluării prudentiale și a dialogului în materie de supraveghere.

Măsuri de supraveghere suplimentare

321. Autoritățile competente trebuie, după caz, să ia în considerare aplicarea măsurilor de supraveghere suplimentare specificate în titlul 10, pentru a se asigura că firma de investiții este capitalizată în mod adecvat în condiții nefavorabile.
322. În special, în cazul în care rezultatele cantitative ale simulărilor de criză sau ale analizelor de sensibilitate indică faptul că este probabil ca firma de investiții să-și încalce cerințele de capital aplicabile în cadrul scenariului de criză în următoarele 12 luni, autoritățile competente trebuie, după caz, să trateze aceste informații drept una dintre posibilele circumstanțe în sensul articolului 38 litera (b) din Directiva (UE) 2019/2034. În astfel de cazuri, autoritățile competente trebuie să aplice măsuri adecvate în conformitate cu articolul 39 alineatul (2) din Directiva (UE) 2019/2034, menite să asigure niveluri suficiente de fonduri proprii. În special, când astfel de măsuri se referă la capital, autoritățile competente trebuie să ia în

considerare, în special, unul sau ambele elemente de mai jos, astfel cum sunt definite la articolul 39 alineatul (2) literele (a) și (f):

- a. impunerea obligației ca firmele de investiții să dețină un quantum adecvat de fonduri proprii suplimentare sub forma unei valori nominale, având în vedere rezultatul evaluării SREP;
- b. solicitarea unei reduceri a riscului inerent activităților, produselor și sistemelor firmei de investiții.

7.5 Sinteza constatărilor și atribuirea punctajului

323. În urma evaluării de mai sus, autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie cu privire la măsura în care resursele de fonduri proprii existente oferă o acoperire solidă a riscurilor la care firma de investiții este sau poate fi expusă. Acest punct de vedere trebuie să se reflecte într-un rezumat al constatărilor, însoțit de un punctaj de viabilitate bazat pe considerațiile specificate în tabelul 9.

Tabelul 9 – Considerații de supraveghere pentru atribuirea unui punctaj adecvării capitalului

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
1	Valoarea fondurilor proprii deținute prezintă un nivel scăzut de risc pentru viabilitatea firmei de investiții.	<ul style="list-style-type: none">• Firma de investiții este în măsură să-și îndeplinească în mod confortabil P2G cu fondurile proprii de nivel 1 de bază disponibile, după caz.• Firma de investiții deține un nivel de fonduri proprii care depășește cu mult fondurile proprii și cerința de fonduri proprii suplimentare și se preconizează că va face acest lucru în viitor.• Evaluarea fluctuațiilor economice ciclice, inclusiv, dacă este cazul, simulările de criză sau analizele de sensibilitate, nu evidențiază niciun risc perceptibil în ceea ce privește impactul fluctuațiilor economice ciclice asupra fondurilor proprii.• Firma de investiții dispune de un plan de capital plauzibil și credibil care are potențialul de a fi eficace dacă este necesar.

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
2	Valoarea fondurilor proprii deținute prezintă un nivel mediu-scăzut de risc pentru viabilitatea firmei de investiții.	<ul style="list-style-type: none"> • Firma de investiții întâmpină dificultăți în a-și îndeplini P2G cu fondurile proprii de nivel 1 de bază disponibile. Gestionarea măsurilor de atenuare pentru a aborda această dificultate este evaluată ca fiind credibilă și eficientă. • Evaluarea fluctuațiilor economice ciclice, inclusiv, dacă este cazul, simulările de criză sau analizele de sensibilitate, indică un nivel scăzut de risc în ceea ce privește impactul fluctuațiilor economice ciclice asupra fondurilor proprii, dar acțiunile de gestionare pentru a aborda acest aspect sunt evaluate ca fiind credibile și eficiente. • Firma de investiții dispune de un plan de capital plauzibil și credibil care, deși nu este lipsit de riscuri, are potențialul de a fi eficace dacă este necesar.
3	Valoarea fondurilor proprii deținute prezintă un nivel mediu-ridicat de risc pentru viabilitatea firmei de investiții.	<ul style="list-style-type: none"> • Firma de investiții nu își îndeplinește P2G cu fonduri proprii de nivel 1 de bază disponibile. Există preocupări cu privire la credibilitatea și eficacitatea acțiunilor de atenuare întreprinse de conducere pentru a aborda acest aspect. • Evaluarea fluctuațiilor economice ciclice, inclusiv, dacă este cazul, simulările de criză sau analizele de sensibilitate, indică un nivel mediu de risc în ceea ce privește impactul fluctuațiilor economice ciclice asupra fondurilor proprii. Este posibil ca acțiunile de gestionare să nu abordeze în mod credibil și eficace acest aspect. • Firma de investiții dispune de un plan de capital care este puțin probabil să fie eficace.
4	Valoarea fondurilor proprii deținute prezintă un nivel ridicat de risc pentru viabilitatea firmei de investiții.	<ul style="list-style-type: none"> • Firma de investiții nu își îndeplinește P2G (sau nu a înființat în mod deliberat P2G) cu fonduri proprii de nivel 1 de bază disponibile și nu va putea face acest lucru în viitorul apropiat. Gestionarea acțiunilor de atenuare a acestei probleme nu este evaluată nici ca fiind credibilă, nici ca fiind eficace. • Evaluarea fluctuațiilor economice ciclice, inclusiv, dacă este cazul, simulările de criză sau analizele de sensibilitate, arată că firma de investiții și-ar încălca cerința de fonduri proprii suplimentare din cauza fluctuațiilor economice ciclice. Acțiunile de gestionare nu vor aborda această problemă nici în mod credibil, nici în mod eficace. • Firma de investiții nu are un plan de capital sau un plan care este în mod evident inadecvat.

Titlul 8 Evaluarea riscului pentru lichiditate

8.1 Considerații generale

324. Autoritățile competente trebuie să evalueze și să puncteze riscurile pentru lichiditate care au fost identificate ca fiind semnificative pentru firma de investiții, precum și gestionarea și controlul acestor riscuri de către firma de investiții.
325. Formalitatea și granularitatea evaluării trebuie să depindă de mărimea firmei de investiții, de structura și de organizarea internă, precum și de natura, sfera și complexitatea activităților, precum și de riscul pentru clienți, de riscul pentru piață și de riscul pentru firma de investiții. Pentru firmele de investiții care nu tranzacționează pe cont propriu, evaluarea trebuie să fie mai puțin cuprinzătoare, în timp ce pentru firmele de investiții care tranzacționează pe cont propriu evaluarea trebuie să fie detaliată și mai cuprinzătoare.
326. Firmele de investiții care tranzacționează pe cont propriu trebuie să efectueze o evaluare a lichidității, inclusiv intrazilnic, în conformitate cu articolul 29 alineatul (1) litera (d) din Directiva (UE) 2019/2034. Prin urmare, autoritățile competente trebuie să evalueze în mod cuprinzător firmele de investiții care desfășoară activități de formare de piață, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) litera (k) din Regulamentul (UE) nr. 236/2012, și să evalueze dacă aceste firme de investiții acoperă elemente care sunt relevante pentru ele, cum ar fi evaluarea riscului de lichiditate intrazilnic și a adecvării resurselor lichide disponibile.
327. Autoritățile competente trebuie să verifice respectarea de către firma de investiții a cerințelor minime de lichiditate prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/2033 și în Directiva (UE) 2019/2034. Autoritățile competente trebuie să extindă domeniul de aplicare al evaluării pentru a forma o imagine cuprinzătoare asupra riscului de lichiditate.
328. Atunci când efectuează evaluarea riscului pentru lichiditate, autoritățile competente trebuie să ia în considerare toate sursele de informații următoare, dacă sunt disponibile:
- a. rezultatele analizei serviciilor și activităților furnizate de firma de investiții și informațiile obținute în urma monitorizării indicatorilor-cheie, în special atunci când acest lucru poate contribui la înțelegerea principalelor surse de risc pentru lichiditate;
 - b. raportarea în scopuri de supraveghere, în special informațiile furnizate de firma de investiții în raportarea sa în temeiul articolului 54 din Regulamentul (UE) 2019/2033;
 - c. orice raport periodic al firmei de investiții, raport cantitativ, raport privind situațiile financiare, rapoarte interne, cum ar fi rapoartele administratorilor privind lichiditatea și orice alte informații solicitate firmei de investiții de către autoritatea competentă;

- d. orice informații furnizate de societatea-mamă a firmei de investiții în cazul în care firma de investiții este o filială și este inclusă în supravegherea pe bază consolidată, în special informații privind riscul de lichiditate al firmelor de investiții care fac parte dintr-un grup bancar;
 - e. rezultatele oricăror activități de supraveghere;
 - f. orice informații din ILAAP al firmei de investiții;
 - g. constatările și observațiile din rapoartele de audit intern sau extern;
 - h. recomandări și orientări emise de ABE sau ESMA, precum și avertismente și recomandări emise de autoritățile macroprudențiale sau de CERS; și
 - i. riscul identificat în alte firme de investiții care utilizează un model de afaceri similar.
329. Evaluarea riscului de lichiditate trebuie să se bazeze pe informații fiabile și actualizate, iar rezultatele trebuie luate în considerare atunci când se efectuează evaluarea procesului de gestionare a riscului de lichiditate.
330. Autoritățile competente trebuie să reflecte rezultatul evaluării riscului de lichiditate într-un rezumat al constatărilor care oferă o explicație a principalilor factori de risc și un punctaj.

8.2 Evaluarea riscului de lichiditate

331. Autoritățile competente trebuie să evalueze impactul asupra activelor lichide în condiții severe, dar plauzibile, precum și modul în care firma de investiții este pregătită să atenueze ieșirile în situații de criză în conformitate cu cadrul de gestionare a riscului de lichiditate menționat în secțiunea 8.4 din prezentul ghid.
332. Autoritățile competente trebuie să evalueze valoarea activelor lichide necesare pentru a se asigura că firma de investiții menține niveluri adecvate de resurse lichide care abordează surse semnificative pentru riscul firmei de investiții, inclusiv riscul pentru clienți, riscul pentru piață și riscul pentru firma de investiții, atât în condiții normale, cât și severe, dar plauzibile pentru a acoperi șocurile idiosincratice, la nivelul întregii piețe și combinate.
333. Atunci când evaluează impactul condițiilor severe, dar plauzibile asupra nevoilor de lichidități ale firmei de investiții, autoritățile competente trebuie să evalueze toate sursele semnificative de risc de lichiditate, inclusiv riscul pentru clienți, riscul pentru piață și riscul pentru firma de investiții, precum și resursele lichide necesare pentru lichidarea ordonată a firmei de investiții potențiale. În special, autoritățile competente trebuie să evalueze toate elementele următoare:
- a. dacă firma de investiții deține activele sau banii clienților și capacitatea sa de a restitui aceste active în timp util, în scenarii grave, dar plauzibile;
 - b. dacă firma de investiții își evaluează nevoile de lichiditate pentru celelalte activități extrabilanțiere, ținând cont de faptul că natura contingentă a instrumentelor extrabilanțiere sporește complexitatea gestionării fluxurilor de trezorerie aferente;

- c. alte surse potențiale de ieșiri de numerar, inclusiv swapuri, opțiuni negociate sau vândute extrabursier (OTC), alte contracte pe rata dobânzii, contracte forward pe cursul de schimb valutar, apeluri în marjă și acorduri de reziliere anticipată;
- d. dacă există dificultăți în ceea ce privește accesul la anumite piețe;
- e. dacă este posibil ca piețele valutare să nu dispună de lichidități;
- f. dacă cursul de schimb valutar se poate deprecia brusc atunci când firma de investiții efectuează tranzacții în valută la o scară semnificativă; și
- g. dacă firma de investiții care își mobilizează pozițiile este expusă riscului de lichiditate din cauza riscului de scădere a valorii de piață a unei poziții care ar declanșa necesitatea unei garanții sau marje suplimentare care ar necesita lichidarea rapidă a pozițiilor sale.

Evaluarea riscului de lichiditate intrazilnică

334. Pentru firmele de investiții care tranzacționează pe cont propriu, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă firma de investiții dispune de un nivel suficient de active lichide de înaltă calitate și de alte intrări de lichidități pentru a acoperi zilnic ieșirile de lichidități, inclusiv în perioada înregistrată pe parcursul unei zile. Autoritățile competente trebuie să evalueze mai cuprinzător firmele de investiții care desfășoară activități de formare a pieței. Cu toate acestea, trebuie să ia în considerare orice diminuare a riscului de lichiditate asigurată de tranzacțiile de compensare printr-un membru compensator.
335. Autoritățile competente trebuie să-și bazeze evaluarea pe analiza firmei de investiții privind riscul de lichiditate intrazilnic în conformitate cu articolul 29 alineatul (1) litera (d) din Directiva (UE) 2019/2034. Lichiditatea intrazilnică trebuie evaluată în condiții normale și severe, dar plauzibile.
336. În scopul evaluării riscului de lichiditate intrazilnic, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă firma de investiții își compensează pozițiile prin membrii compensatori sau își desfășoară activitatea pe o piață extrabursieră. Dacă firma de investiții este garantată de un membru compensator sau de orice altă parte, autoritatea competentă trebuie să evalueze eficacitatea garanțiilor în ceea ce privește diminuarea riscului de lichiditate.
337. Pentru evaluarea nevoilor de lichiditate în condiții normale și pentru evaluarea riscului de lichiditate intrazilnic, autoritățile competente trebuie să sprijine analiza cu dovezi din rapoartele și informațiile interne ale firmei de investiții și din datele de raportare în scopuri de supraveghere, astfel cum se specifică în regulamentul de punere în aplicare adoptat în conformitate cu articolul 54 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/2033.
338. Autoritățile competente trebuie să evalueze expunerea firmei de investiții la riscul de lichiditate intrazilnic, inclusiv disponibilitatea intrazilnică a activelor lichide. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă vor fi îndeplinite cerințele zilnice de decontare, inclusiv o evaluare a lichidității disponibile intrazilnic sau a lichidității accesibile în condiții normale, precum și în timpul evenimentelor financiare sau operaționale care

pot afecta accesul la lichidități, cum ar fi deficiențele informatice, constrângerile juridice privind transferul de fonduri sau neîndeplinirea obligațiilor de plată de către contrapărțile la tranzacționare.

Evaluarea resurselor lichide disponibile

339. În cazul firmelor de investiții care sunt formatori de piață, astfel cum sunt definiți la articolul 2 alineatul (1) litera (k) din Regulamentul (UE) nr. 236/2012, autoritățile competente trebuie să evalueze resursele lichide disponibile. Autoritățile competente trebuie să efectueze evaluări similare cu privire la firmele de investiții care nu se califică drept formatori de piață în măsura în care autoritățile competente consideră că acest lucru este adecvat.
340. Autoritățile competente trebuie să evalueze caracterul adecvat al resurselor de lichidități ale firmelor de investiții care sunt formatori de piață, necesare pentru a-și satisface nevoile de lichiditate în diferite orizonturi de timp, inclusiv pe parcursul unei zile. Această evaluare trebuie să țină cont de toate criteriile următoare:
- a. activele lichide disponibile în timp util pentru viabilitatea firmei de investiții în condiții normale și severe, dar plauzibile;
 - b. activele lichide totale aflate la dispoziția firmei de investiții pe întreaga perioadă în care au fost îndeplinite condițiile severe relevante, dar plauzibile;
 - c. caracteristicile diferitelor condiții grave, dar plauzibile, cum ar fi gravitatea și durata, și perioadele luate în considerare la evaluarea nevoilor de lichidități ale firmei de investiții;
 - d. valoarea activelor care trebuie lichidate în orizonturile de timp relevante;
 - e. dacă resursele lichide reale, inclusiv calitatea activelor lichide, sunt în concordanță cu riscul de lichiditate al firmei de investiții;
 - f. disponibilitatea și amploarea resurselor de lichidități furnizate de un membru compensator.
341. Autoritățile competente trebuie să evalueze capacitatea firmelor de investiții care sunt formatori de piață de a-și monetiza activele lichide în timp util pentru a-și satisface nevoile de lichiditate într-o perioadă de criză. Autoritățile competente trebuie să ia în considerare toate criteriile următoare:
- a. dacă firma de investiții își testează accesul pe piață prin vânzarea sau repoziționarea periodică;
 - b. dacă există concentrații mari care pot reprezenta un risc de resurse lichide anticipate în mod eronat;
 - c. dacă resursele de lichidități sunt ușor disponibile și se află sub controlul personalului relevant;
 - d. dacă denominarea activelor lichide este coerentă cu distribuția nevoilor de lichiditate în funcție de monedă;
 - e. în cazul în care firma de investiții a împrumutat active lichide, dacă nu le-ar mai avea la dispoziție pentru a-și acoperi ieșirile în condiții severe, dar plauzibile, având în vedere efectul net al tranzacției;

- f. fiabilitatea facilităților de lichiditate angajate, dacă sunt utilizate de firma de investiții.

Evaluarea finanțării

342. Când evaluează riscul pentru lichiditate, autoritățile competente trebuie să evalueze mecanismele de finanțare ale firmei de investiții și stabilitatea surselor de finanțare atât în condiții normale, cât și în condiții grave, dar plauzibile.
343. Autoritățile competente trebuie să evalueze caracterul adecvat al profilului de finanțare al firmei de investiții ținând cont de toate criteriile următoare:
- dacă obligațiile firmei de investiții sunt îndeplinite în mod adecvat printr-o finanțare stabilă;
 - dacă – în cazul în care firma de investiții aparține unor grupuri – există fluxuri regulate de lichidități intragrup și dacă acestea sunt mandatate prin contracte și sunt încă în vigoare; și
 - dacă firma de investiții are acces la facilități de credit de la o instituție de credit sau de la o altă entitate din grup sau la alte surse de finanțare alternative.
344. Autoritățile competente trebuie să evalueze diversitatea surselor de finanțare. Evaluarea trebuie să ia în considerare dacă finanțarea este garantată sau negarantată, cum ar fi utilizarea acordurilor repo, piețele de împrumut de titluri de valoare, emisiunea de titluri de creanță pe termen lung pe piețele publice și private, o varietate de instrumente de finanțare pe termen scurt, cum ar fi împrumuturile bancare, și, după caz, diversitatea piețelor regionale.
345. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă potențialele deficiențe care decurg din profilul de finanțare al firmei de investiții, cum ar fi neconcordanțele dintre intrări și ieșiri în activitățile de piață care depășesc limitele acceptabile sau concentrările excesive ale surselor de finanțare, ar putea duce la un risc de lichiditate. Autoritățile competente trebuie să evalueze nivelul de dependență a firmei de investiții de anumite surse de finanțare pe baza serviciilor de investiții, a naturii și a furnizorului fondurilor.
346. Autoritățile competente trebuie să ia în considerare factori care pot reduce stabilitatea finanțării în raport cu tipul și caracteristicile activelor și datoriilor.
347. Autoritățile competente trebuie să evalueze riscurile pentru sustenabilitatea profilului de finanțare al firmei de investiții care decurg din concentrările surselor de finanțare. Acestea trebuie să ia în considerare dacă contrapărțile firmei de investiții sunt un singur risc sau un risc legat de concentrare și un alt risc de concentrare care ar putea afecta accesul firmei de investiții la finanțare în viitor. Evaluarea trebuie să includă fiabilitatea strategiilor de finanțare alternativă ale firmei de investiții și caracterul adecvat al acestora pentru a proteja firma.

8.3 Evaluarea gestionării riscului de lichiditate

348. Autoritățile competente trebuie să evalueze cadrul de administrare a riscului de lichiditate al firmei de investiții. Pentru firmele de investiții mai mici și mai puțin complexe, această evaluare trebuie să fie raționalizată pentru a evita o sarcină excesivă atât pentru autoritate, cât și pentru firma de investiții.

Cadrul organizațional, politicile și procedurile

349. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă firma de investiții dispune de un cadru eficace de gestionare a riscului de lichiditate, care permite firmei să identifice modul în care este expusă riscului de lichiditate. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă firma de investiții a instituit sisteme solide de gestionare și control al riscului de lichiditate, care să permită firmei de investiții să monitorizeze eficacitatea lichidității sale, nivelul riscului de lichiditate și respectarea politicilor și procedurilor stabilite.
350. Cadrul trebuie să fie proporțional cu dimensiunea, structura și organizarea internă a firmei de investiții și cu natura, sfera și complexitatea activităților sale, precum și cu riscul pentru clienți, riscul pentru piață și riscul pentru firma de investiții. Pentru firmele de investiții care nu tranzacționează pe cont propriu, este posibil ca acest cadru de gestionare a riscului de lichiditate să nu trebuiască să fie separat de alte politici și proceduri legate de riscuri.
351. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă cadrul de administrare a riscurilor al firmei de investiții analizează modul în care firma de investiții este în măsură să identifice deficitul de active lichide înainte de apariția condițiilor de criză.
352. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă strategiile firmei de investiții se axează pe asigurarea capacității firmei de investiții de a continua să funcționeze și să urmărească noi oportunități de afaceri prin intermediul tuturor mediilor de piață pentru o perioadă îndelungată, fără lichidarea imediată a activelor sau fără atragerea de finanțare suplimentară.
353. Atunci când evaluează cadrul, politicile și procedurile pentru gestionarea riscului de lichiditate, autoritățile competente trebuie să țină cont de toate criteriile următoare:
- a. dacă organul de conducere aprobă politicile de gestionare a riscului de lichiditate și le discută și le revizuieste periodic;
 - b. dacă conducerea superioară este responsabilă de elaborarea și punerea în aplicare a politicilor și procedurilor de gestionare a riscului de lichiditate;
 - c. dacă conducerea superioară asigură punerea în aplicare și monitorizarea activă a deciziilor organului de conducere;
 - d. dacă cadrul de gestionare a riscului de lichiditate este coerent pe plan intern și asigură ILAAP, dacă este disponibil, este cuprinzător și este bine integrat în cadrul mai larg de gestionare a riscurilor al firmei de investiții; și
 - e. dacă politicile și procedurile sunt definite în mod corespunzător, formalizate și comunicate în mod eficace în întreaga firmă de investiții.
354. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă firma de investiții dispune de un cadru organizațional adecvat pentru funcțiile de gestionare, măsurare și control al riscului de lichiditate. Autoritățile competente trebuie să ia în considerare toate criteriile următoare:

- a. dacă sistemele și procesele de control și monitorizare a riscului de lichiditate sunt controlate de funcții de control independente; și
- b. dacă funcțiile de gestionare, măsurare și control al riscurilor acoperă riscul de lichiditate al firmei de investiții și, în special, toate domeniile în care riscul de lichiditate poate fi asumat, atenuat sau monitorizat.

Cadrul de control intern privind riscul de lichiditate

355. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă firma de investiții dispune de un cadru de control solid și cuprinzător și de garanții solide pentru a-și atenua sau limita riscul de lichiditate. Cadrul de control al lichidității și mecanismele de salvagardare pot fi separate de alte cadre sau mecanisme de control al riscurilor. Atunci când evaluează astfel de cadre și mecanisme, autoritățile competente trebuie să țină cont de toate criteriile următoare:

- a. dacă cadrul de limite și de control este adecvat pentru complexitatea, dimensiunea și modelul de afaceri ale firmei de investiții și reflectă diferenții factori determinanți semnificativi ai riscului de lichiditate, cum ar fi neconcordanțele de scadențe, neconcordanțele de monede, tranzacțiile cu instrumente financiare derivate, elementele extrabilanțiere și riscul de lichiditate intrazilnic;
- b. dacă firma de investiții a pus în aplicare limite și sisteme de monitorizare adecvate care sunt compatibile cu apetitul său pentru riscul de lichiditate;
- c. dacă limitele de risc sunt revizuite periodic de organismele competente sau de funcția de control a firmei de investiții și comunicate în mod clar în interiorul firmei;
- d. dacă există proceduri clare și transparente privind modul în care este monitorizată respectarea limitelor individuale ale riscului de lichiditate și modul în care sunt gestionate încălcările limitelor (inclusiv proceduri clare de escaladare și raportare);
- e. dacă cadrul de limite și de control ajută firma de investiții să asigure disponibilitatea unor active lichide suficiente.

8.4 Sinteza constatărilor și atribuirea punctajului

356. În urma evaluării de mai sus, autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie cu privire la riscul de lichiditate al firmei de investiții. Această opinie trebuie să se reflecte într-un rezumat al constatărilor, însoțit de un punctaj de risc bazat pe considerațiile specificate în tabelul 10.

Tabelul 10. Considerații de supraveghere pentru atribuirea unui punctaj pentru riscul de lichiditate

Punctaj de risc	Opinia de supraveghere	Considerații referitoare la riscul inerent	Considerații legate de gestionarea și controalele adecvate
1	Există un risc scăzut de impact prudential semnificativ asupra firmei de investiții, având în vedere nivelul riscului de lichiditate, precum și gestionarea și controlul.	<ul style="list-style-type: none"> • Există un risc nematerial/foarte scăzut. • Dimensiunea și compoziția activului lichid sunt adecvate și corespunzătoare. • Nivelul altor factori determinanți ai riscului de lichiditate (inclusiv riscul reputațional, incapacitatea de a transfera lichiditatea intragrup) nu este semnificativ/foarte scăzut. • Profilul de finanțare al firmei de investiții sau stabilitatea acesteia prezintă un risc nesemnificativ/foarte scăzut. • Alți factori determinanți ai riscului de lichiditate (inclusiv riscul reputațional) nu sunt semnificativi/foarte mici. 	<ul style="list-style-type: none"> • Există coerență între cadrul de administrare a riscului de lichiditate al firmei de investiții și strategia sa generală și apetitul pentru risc. • Sistemele de gestionare și control al riscului de lichiditate sunt adecvate și conforme cu strategia de gestionare a riscurilor și cu apetitul pentru risc ale firmei de investiții.
2	Există un risc mediu-scazut de impact prudential semnificativ asupra firmei de investiții, având în vedere nivelul riscului de lichiditate, precum și gestionarea și controlul.	<ul style="list-style-type: none"> • Neconcordanțele (între scadențe, monede) implică un risc scăzut spre mediu. • Riscul pe care îl prezintă dimensiunea și compoziția rezervei de lichidități este scăzut până la mediu. • Nivelul altor factori determinanți ai riscului de lichiditate (inclusiv riscul reputațional, incapacitatea de a transfera lichiditatea intragrup) este scăzut spre mediu. • Riscul pe care îl prezintă profilul de finanțare al firmei de investiții și stabilitatea acesteia este scăzut până la mediu. • Alți factori determinanți ai riscului de lichiditate (inclusiv riscul reputațional) sunt de la scăzut la mediu. 	
3	Există un risc mediu-ridicat de impact prudential semnificativ asupra firmei de investiții, având în vedere nivelul riscului de lichiditate, precum și gestionarea și controlul.	<ul style="list-style-type: none"> • Neconcordanțele (inclusiv între scadențe, monede) implică un risc mediu spre ridicat. • Riscul pe care îl prezintă dimensiunea și compoziția activelor lichide este mediu spre ridicat. • Nivelul altor factori determinanți ai riscului de lichiditate (inclusiv riscul reputațional, incapacitatea de a transfera lichiditatea intragrup) este mediu spre ridicat. 	

Punctaj de risc	Opinia de supraveghere	Considerații referitoare la riscul inerent	Considerații legate de gestionarea și controalele adecvate
		<ul style="list-style-type: none"> • Riscul prezentat de profilul de finanțare al firmei de investiții și de stabilitatea acesteia este mediu spre ridicat. • Alți factori determinanți ai riscului de lichiditate (inclusiv riscul reputațional) sunt de la mediu la ridicat. 	
4	Există un risc ridicat de impact prudential semnificativ asupra firmei de investiții, având în vedere nivelul riscului de lichiditate, precum și gestionarea și controlul.	<ul style="list-style-type: none"> • Neconcordanțele (inclusiv între scadențe, monede) implică un risc ridicat. • Riscul pe care îl prezintă dimensiunea și compoziția activelor lichide este ridicat. • Nivelul altor factori determinanți ai riscului de lichiditate (inclusiv riscul reputațional, incapacitatea de a transfera lichiditatea intragrup) este ridicat. • Riscul pe care îl prezintă profilul de finanțare al firmei de investiții și stabilitatea acesteia este ridicat. • Alți factori determinanți ai riscului de lichiditate (inclusiv riscul reputațional) sunt ridicați. 	

Titlul 9. Determinarea rezultatului evaluării lichidității

9.1 Considerații generale

357. Autoritățile competente trebuie să utilizeze evaluarea prevăzută la titlul 8 pentru a identifica și a evalua riscul de lichiditate actual și viitor cu care se confruntă sau se poate confrunta firma de investiții și modul în care firma de investiții este în măsură să atenueze riscul respectiv.
358. Autoritățile competente trebuie să efectueze procesul de evaluare a lichidității SREP utilizând următoarele etape:
- a. evaluarea generală a lichidității firmei de investiții;
 - b. stabilirea necesității unor măsuri specifice privind lichiditatea pe baza regulamentului delegat adoptat în conformitate cu articolul 42 alineatul (6) din Directiva (UE) 2019/2034;

- c. determinarea punctajului de lichiditate.

I.1.2 9.2 Evaluarea generală a riscului de lichiditate

359. Pentru a evalua dacă lichiditatea deținută de o firmă de investiții oferă o acoperire adecvată a riscului pentru lichiditate, autoritățile competente trebuie să utilizeze toate sursele de informații următoare:

- a. rezultatele evaluării riscului de lichiditate;
- b. ILAAP al firmei de investiții, dacă este cazul;
- c. alte contribuții relevante, cum ar fi informațiile provenite din inspecțiile la fața locului, din analiza la nivel de grup a supraveghetorilor CSB/CFT sau din simulările de criză, din rapoartele interne de gestionare a riscurilor și din rapoartele ad-hoc solicitate de autoritățile competente, dacă sunt disponibile.

360. Pentru rezultatul evaluării riscului de lichiditate, autoritățile competente trebuie să țină cont de constatările referitoare la toate aspectele următoare:

- a. riscul de lichiditate care nu este acoperit de cerințele de lichiditate specificate în Regulamentul (UE) 2019/2033, inclusiv, după caz, riscul de lichiditate intrazilnic;
- b. alte riscuri care nu sunt acoperite și măsurate în mod adecvat de firma de investiții, ca urmare a subestimării ieșirilor, a supraestimării intrărilor, a supraestimării activelor lichide sau a indisponibilității din punct de vedere operațional a activelor lichide, cum ar fi activele care nu sunt disponibile pentru vânzare și activele care sunt imediat disponibile;
- c. finanțare specifică de concentrare pe contrapărți sau produs/tip;
- d. alte rezultate relevante ale simulărilor de criză privind lichiditatea efectuate în scopuri de supraveghere.

361. Atunci când evaluează cadrul ILAAP al firmei de investiții, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă calculele ILAAP sunt credibile. Calculele utilizate de firmele de investiții trebuie considerate credibile în cazul în care acoperă în mod corespunzător riscurile pe care intenționează să le abordeze. Calculele trebuie să fie considerate inteligibile în cazul în care există o defalcare clară și o sinteză a componentelor subiacente ale calculelor ILAAP.

362. Autoritățile competente trebuie să transpună această evaluare generală într-un punctaj de lichiditate și de finanțare, care trebuie să reflecte opinia autorităților competente cu privire la amenințările la adresa viabilității firmei de investiții care pot apărea ca urmare a riscului pentru lichiditate.

9.3 Determinarea necesității unor cerințe specifice de lichiditate

363. Atunci când stabilesc o cerință specifică de lichiditate în conformitate cu articolul 42 din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente trebuie să decidă cu privire la aplicarea cerințelor cantitative, astfel cum

sunt reglementate în prezentul titlu, sau cu privire la aplicarea cerințelor calitative, astfel cum sunt prevăzute la titlul 10 din prezentul ghid.

364. Pentru a stabili cerința cantitativă, autoritățile competente trebuie să solicite o valoare de active lichide în conformitate cu regulamentul delegat adoptat în conformitate cu articolul 42 alineatul (6) din Directiva (UE) 2019/2034 care să atenueze deficiențele identificate.

9.4 Sinteza constatărilor și atribuirea punctajului

365. În urma evaluării de mai sus, autoritățile competente trebuie să-și formeze o opinie cu privire la măsura în care resursele de lichidități existente oferă o acoperire solidă a riscului la care firma de investiții este sau poate fi expusă. Acest punct de vedere trebuie să se reflecte într-un rezumat al constatărilor, însoțit de un punctaj bazat pe considerațiile specificate în tabelul 11.

Tabelul 11. Considerații de supraveghere pentru atribuirea unui punctaj adecvării lichidității

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
1	Poziția lichidității și profilul de finanțare al firmei de investiții nu prezintă niciun risc semnificativ pentru viabilitatea firmei de investiții.	<ul style="list-style-type: none">• Lichiditatea firmei de investiții depășește cerințele cantitative specifice în materie de supraveghere și se preconizează că va rămâne astfel în viitor.• Structura și stabilitatea finanțării nu prezintă niciun risc vizibil în ceea ce privește activitățile și modelul de afaceri al firmei de investiții.• Fluxul liber de lichidități între entitățile din cadrul grupului, după caz, nu este împiedicat sau toate entitățile au o capacitate de compensare și lichiditatea peste cerințele de supraveghere.
2	Poziția lichidității sau profilul de finanțare al firmei de investiții prezintă un nivel scăzut de risc pentru viabilitatea firmei de investiții.	<ul style="list-style-type: none">• Lichiditatea firmei de investiții depășește cerințele cantitative specifice în materie de supraveghere, dar există riscul ca acestea să nu rămână astfel.• Structura și stabilitatea finanțării prezintă un nivel scăzut de risc în ceea ce privește activitățile și modelul de afaceri al firmei de investiții.• Fluxul liber de lichidități între entitățile din cadrul grupului, după caz, este sau ar putea fi împiedicat marginal.

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
3	Poziția lichidității sau profilul de finanțare al firmei de investiții prezintă un nivel mediu de risc pentru viabilitatea firmei de investiții.	<ul style="list-style-type: none"> • Lichiditatea firmei de investiții se deteriorează și/sau se situează sub cerințele cantitative specifice de supraveghere și există preocupări cu privire la capacitatea firmei de investiții de a restabili conformitatea cu aceste cerințe în timp util. • Structura și stabilitatea finanțării prezintă un nivel mediu de risc în ceea ce privește activitățile și modelul de afaceri al firmei de investiții. • Fluxul liber de lichidități între entitățile din cadrul grupului, după caz, este împiedicat.
4	Poziția lichidității sau profilul de finanțare al firmei de investiții prezintă un nivel ridicat de risc pentru viabilitatea firmei de investiții.	<ul style="list-style-type: none"> • Lichiditatea firmei de investiții se deteriorează rapid sau se situează sub cerințele cantitative specifice de supraveghere și există preocupări serioase cu privire la capacitatea firmei de investiții de a restabili conformitatea cu aceste cerințe în timp util. • Structura și finanțarea pentru stabilitate prezintă un nivel ridicat de risc în ceea ce privește activitățile și modelul de afaceri al firmei de investiții. • Fluxul liber de lichidități între entitățile din cadrul grupului, după caz, este grav afectat.

Titlul 10 Evaluarea generală SREP și aplicarea măsurilor de supraveghere

10.1 Considerații generale

366. Prezentul titlu se referă la combinarea constatărilor evaluărilor elementelor SREP cu evaluarea generală SREP. Acesta abordează, de asemenea, aplicarea de către autoritățile competente a unor măsuri de supraveghere pentru a remedia deficiențele identificate prin evaluarea elementelor SREP. Autoritățile competente pot aplica măsuri de supraveghere, astfel cum se prevede în Directiva (UE) 2019/2034 (articolele 38, 39, 40, 41 și 42) și în legislația națională și, după caz, măsuri de intervenție timpurie, astfel cum se prevede la articolul 27 din Directiva 2014/59/UE, sau orice combinație a celor de mai sus.

367. Autoritățile competente trebuie să-și exercite competențele de supraveghere pe baza deficiențelor identificate în cursul evaluărilor elementelor individuale ale SREP și ținând cont de evaluarea generală SREP, inclusiv de punctajul obținut, având în vedere următoarele:
- importanța deficiențelor/vulnerabilităților și impactul prudential potențial al neabordării problemei (și anume, dacă este necesar să se abordeze problema printr-o măsură specifică);
 - dacă măsurile sunt coerente/proportionale cu evaluarea generală a unui anumit element SREP (și cu evaluarea generală SREP);
 - dacă sunt necesare măsuri de supraveghere sau alte măsuri administrative pentru a aborda deficiențele/vulnerabilitățile prudenciale legate de riscurile de spălare de bani sau de finanțare a terorismului care intră în sfera lor de competență de supraveghere, după ce au luat legătura cu autoritățile relevante de supraveghere în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;
 - dacă deficiențele/vulnerabilitățile au fost deja abordate/acoperite de alte măsuri;
 - dacă alte măsuri ar atinge același obiectiv, cu un impact administrativ și financiar mai redus asupra firmei de investiții;
 - nivelul și durata optimă de aplicare a măsurii pentru atingerea obiectivului de supraveghere; și
 - posibilitatea ca riscurile și vulnerabilitățile identificate să fie corelate sau să se autoconsolideze, sau ambele, ceea ce justifică o creștere a rigurozității măsurilor de supraveghere.
368. Atunci când aplică măsuri de supraveghere menite să remedieze deficiențele specifice identificate în evaluarea elementelor SREP, autoritățile competente trebuie să țină cont de cerințele cantitative generale de fonduri proprii și de lichiditate care urmează să fie aplicate pe baza criteriilor specificate în titlurile 7 și 9.
369. Atunci când aplică măsuri de supraveghere sau sancțiuni pentru a aborda deficiențele prudenciale legate de riscul de spălare de bani sau de finanțare a terorismului, autoritățile competente trebuie să colaboreze cu autoritățile de supraveghere în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, astfel încât deficiențele/vulnerabilitățile subiacente să fie abordate în mod adecvat prin măsurile adecvate care țin de competența respectivă a autorităților de supraveghere în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și a autorităților competente din perspectiva acestora.
370. Autoritățile competente pot lua măsuri imediate de supraveghere legate direct de rezultatele oricăror activități de supraveghere.

10.2 Evaluarea generală SREP

371. La stabilirea evaluării generale SREP, autoritățile competente trebuie să ia în considerare constatările evaluărilor elementelor SREP, în special:
- riscurile la care firma de investiții este sau poate fi expusă;
 - probabilitatea ca deficiențele de guvernare, de control și/sau modelul sau strategia de afaceri ale firmei de investiții să exacerbeze sau să atenueze aceste riscuri sau să expună firma de investiții la noi surse de risc;

- c. dacă fondurile proprii și resursele de lichidități ale firmei de investiții asigură o acoperire solidă a acestor riscuri; și
- d. potențialul de interacțiune pozitivă și negativă între elemente (în special, autoritățile competente pot considera o poziție puternică a capitalului drept un posibil factor atenuant pentru anumite preocupări identificate în domeniul lichidității și al finanțării sau, în schimb, faptul că o poziție de capital slabă poate exacerba preocupările în acest domeniu).
372. Pe baza acestor considerente, autoritățile competente trebuie să determine viabilitatea firmei de investiții, definită ca proximitatea acesteia față de un punct de neviabilitate, pe baza caracterului adecvat al fondurilor proprii și al resurselor sale de lichidități, al guvernancei, al modelului de control și/sau al strategiei sau al modelului de afaceri sau al strategiei de acoperire a riscurilor la care este sau poate fi expusă.
373. Pe baza acestei determinări, autoritățile competente trebuie:
- a. să ia toate măsurile de supraveghere necesare pentru a răspunde preocupărilor;
- b. să determine resursele de supraveghere și planificarea viitoare pentru firma de investiții, inclusiv dacă trebuie planificate activități specifice de supraveghere pentru firma de investiții;
- c. dacă este cazul, să stabilească necesitatea unor măsuri de intervenție timpurie, astfel cum se prevede la articolul 27 din Directiva 2014/59/UE; și
- d. să stabilească dacă firma de investiții poate fi considerată ca fiind „în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate”.
374. Evaluarea generală SREP trebuie să se reflecte într-un punctaj de viabilitate bazat pe considerațiile specificate în tabelul 12 și să fie clar documentată într-un rezumat al evaluării generale a SREP. Această sinteză anuală trebuie să includă, de asemenea, punctajul general SREP și punctajele pentru elementele SREP, precum și orice constatări în materie de supraveghere făcute în cursul ultimelor 12 luni.

Tabelul 12. Considerații de supraveghere pentru atribuirea punctajului general SREP

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
1	Riscurile identificate prezintă un nivel scăzut de risc pentru viabilitatea firmei de investiții.	<ul style="list-style-type: none">• Modelul de afaceri și strategia firmei de investiții nu ridică semne de întrebare.• Guvernanța internă și mecanismele de control la nivelul întregii firme de investiții nu ridică semne de întrebare.• Riscurile firmei de investiții pentru capital și lichiditate prezintă un risc nematerial/foarte scăzut de impact prudențial semnificativ.

Autoritatea de Supraveghere Financiară - Sectorul instrumentelor și investițiilor financiare
Ediție specială - noiembrie 2023

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
		<ul style="list-style-type: none"> • Structura și cantitatea fondurilor proprii deținute nu ridică semne de întrebare. • Poziția lichidității și profilul de finanțare al firmei de investiții nu ridică semne de întrebare. • După caz, nu există preocupări semnificative cu privire la credibilitatea și fezabilitatea planului de redresare al firmei de investiții, inclusiv cu privire la capacitatea sa generală de redresare.
2	Riscurile identificate prezintă un nivel de risc mediu-scăzut pentru viabilitatea firmei de investiții.	<ul style="list-style-type: none"> • Există un nivel de îngrijorare scăzut până la mediu cu privire la modelul de afaceri și strategia firmei de investiții. • Există un nivel de îngrijorare scăzut până la mediu cu privire la guvernarea firmei de investiții sau la mecanismele de control la nivelul întregii firme de investiții. • Există un nivel scăzut până la mediu al riscului unui impact prudential semnificativ cauzat de riscurile pentru capital și lichiditate. • Există un nivel de îngrijorare scăzut până la mediu cu privire la structura și cantitatea fondurilor proprii deținute. • Există un nivel de îngrijorare scăzut până la mediu cu privire la poziția de lichiditate și/sau profilul de finanțare al firmei de investiții. • După caz, există un nivel de îngrijorare scăzut până la mediu cu privire la credibilitatea și fezabilitatea planului de redresare al firmei de investiții, inclusiv cu privire la capacitatea sa generală de redresare.
3	Riscurile identificate prezintă un nivel de risc mediu-ridicat pentru viabilitatea firmei de investiții.	<ul style="list-style-type: none"> • Există un nivel de îngrijorare mediu spre ridicat cu privire la modelul de afaceri și strategia firmei de investiții. • Există un nivel de îngrijorare mediu spre ridicat cu privire la guvernarea firmei de investiții sau la mecanismele de control la nivelul întregii firme de investiții. • Există un nivel mediu spre ridicat de risc al unui impact prudential semnificativ cauzat de riscurile pentru capital și pentru lichidități.

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
		<ul style="list-style-type: none"> • Există un nivel de îngrijorare mediu spre ridicat cu privire la structura și cantitatea fondurilor proprii deținute de firma de investiții. • Există un nivel de îngrijorare mediu spre ridicat cu privire la poziția de lichiditate și/sau profilul de finanțare al firmei de investiții. • După caz, există un nivel de îngrijorare mediu spre ridicat cu privire la credibilitatea și fezabilitatea planului de redresare al firmei de investiții, inclusiv cu privire la capacitatea sa generală de redresare.
4	Riscurile identificate prezintă un nivel ridicat de risc pentru viabilitatea firmei de investiții.	<ul style="list-style-type: none"> • Există un nivel ridicat de îngrijorare cu privire la modelul de afaceri și strategia firmei de investiții. • Există un nivel ridicat de îngrijorare cu privire la guvernarea firmei de investiții sau la mecanismele de control la nivelul întregii firme de investiții. • Există un nivel ridicat de risc al unui impact prudential semnificativ cauzat de riscurile pentru capital și lichiditate. • Există un nivel ridicat de îngrijorare cu privire la structura și cantitatea fondurilor proprii deținute de firma de investiții. • Există un nivel ridicat de îngrijorare cu privire la poziția de lichiditate și/sau profilul de finanțare al firmei de investiții. • După caz, există un nivel ridicat de îngrijorare cu privire la credibilitatea și fezabilitatea planului de redresare al firmei de investiții, inclusiv cu privire la capacitatea sa generală de redresare.
F	Firma de investiții este considerată a fi „în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate”.	<ul style="list-style-type: none"> • Există un risc imediat pentru viabilitatea firmei de investiții. • Firma de investiții îndeplinește condițiile pentru a intra în dificultate sau a fi susceptibilă de a intra în dificultate, astfel cum se prevede la articolul 32 alineatul (4) din Directiva 2014/59/UE²².

²² În special, autoritatea competentă consideră că (1) firma de investiții încalcă sau există elemente obiective pentru a stabili că firma de investiții va încălca, în viitorul apropiat, cerințele de continuare a autorizației într-un mod care ar justifica retragerea autorizației de către autoritatea competentă, din motive care includ, dar nu se limitează la faptul că firma de investiții a suportat sau este susceptibilă de a suporta pierderi care vor epuiza toate fondurile proprii sau o parte semnificativă a acestora; (2) activele firmei de investiții sunt inferioare pasivelor firmei de investiții sau există elemente obiective pe baza cărora se poate stabili că, în viitorul apropiat, activele firmei de investiții vor fi inferioare pasivelor sale; sau (3) firma de investiții se află în imposibilitatea de a-și plăti datoriile sau alte pasive pe măsură ce devin scadente sau că există elemente obiective care să permită stabilirea faptului că, în viitorul apropiat, firma de investiții se va afla în imposibilitatea de a-și plăti datoriile sau alte pasive. Articolul 32 alineatul

375. Când stabilesc că o firmă de investiții este „în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate”, astfel cum se reflectă într-un calificativ general SREP „F”, autoritățile competente, după caz, trebuie să colaboreze cu autoritățile de rezoluție pentru a se consulta cu privire la constatări în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 32 din Directiva 2014/59/UE. În cazul firmelor de investiții care nu fac obiectul Directivei 2014/59/UE, dar care sunt evaluate ca fiind „în curs de a intra în dificultate sau susceptibile de a intra în dificultate”, autoritățile competente trebuie să intensifice colaborarea cu firma de investiții pentru a asigura lichidarea ordonată a acesteia.

10.3 Aplicarea măsurilor privind capitalul

376. Autoritățile competente trebuie să impună cerințe de fonduri proprii suplimentare și să stabilească așteptările în materie de fonduri proprii prin stabilirea P2R și P2G în conformitate cu titlul 7.
377. Fără a aduce atingere cerințelor menționate la alineatul anterior, autoritățile competente pot, pe baza vulnerabilităților și a deficiențelor identificate în evaluarea elementelor SREP, să impună măsuri suplimentare privind capitalul, inclusiv:
- a. obligația firmei de investiții de a utiliza profiturile nete pentru a consolida fondurile proprii în conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (h) din Directiva (UE) 2019/2034;
 - b. restricționarea sau interzicerea distribuirilor sau a plăților de dobânzi de către firma de investiții către acționarii, membrii sau deținătorii de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, în cazul în care o astfel de interdicție nu constituie un caz de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către firma de investiții în conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (i) din Directiva (UE) 2019/2034; și/sau
 - c. obligația firmei de investiții de a aplica o politică specifică de constituire de provizioane sau un tratament specific al activelor în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii în conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2013/2034/UE.
378. Dacă, după colaborarea cu autoritatea de supraveghere a combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, este necesar ca autoritățile competente să abordeze deficiențele/vulnerabilitățile prudențiale legate de riscurile de spălare de bani sau de finanțare a terorismului ca urmare a evaluării elementelor SREP, autoritățile competente trebuie să le includă în considerațiile lor când stabilesc cerința de fonduri proprii suplimentare numai dacă este considerat mai adecvat decât alte măsuri de supraveghere. Dacă se impune cerința de fonduri proprii suplimentare, acestea trebuie utilizate ca măsură provizorie în timp ce deficiențele sunt remediate.

(4) litera (d) din Directiva 2014/59/UE identifică, de asemenea, criteriile extraordinare privind sprijinul public pentru a stabili dacă o firmă de investiții este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, dar aceste criterii nu sunt luate în considerare în scopul SREP și nici în scopul stabilirii de către autoritățile competente.

10.4 Aplicarea măsurilor privind lichiditatea

379. Autoritățile competente trebuie să impună cerințe de lichiditate specifice în conformitate cu procesul și criteriile specificate în titlul 9.
380. Fără a aduce atingere cerințelor cantitative specifice menționate la alineatul anterior, autoritățile competente pot, pe baza vulnerabilităților și a deficiențelor identificate în evaluarea riscurilor pentru lichiditate și finanțare, să impună măsuri suplimentare privind lichiditatea, inclusiv, de exemplu, cerințe specifice de lichiditate conform articolului 39 alineatul (2) litera (k) sau articolului 42 din Directiva (UE) 2019/2034.

10.5 Aplicarea altor măsuri de supraveghere

381. Pentru a remedia deficiențele specifice identificate în evaluarea elementelor SREP, autoritățile competente pot lua în considerare aplicarea unor măsuri care nu sunt direct legate de cerințele cantitative de capital sau de lichiditate. Această secțiune oferă o listă neexhaustivă a posibilelor măsuri de supraveghere care pot fi aplicate în temeiul articolului 39 din Directiva (UE) 2019/2034. Autoritățile competente pot aplica alte măsuri de supraveghere, astfel cum se prevede la articolul respectiv, dacă acestea sunt mai adecvate pentru remedierea deficiențelor identificate, astfel cum sunt descrise în prezenta secțiune. Alegerea măsurilor trebuie să țină cont de rezultatele evaluării efectuate în conformitate cu titlurile 4, 5, 6 și 8 din prezentele orientări.

Analiza modelului de afaceri

382. Este probabil ca măsurile de supraveghere menite să remedieze deficiențele identificate în BMA să implice obligația firmei de investiții de a adapta mecanismele de guvernare și control pentru a contribui la punerea în aplicare a modelului de afaceri și a strategiei sau la limitarea anumitor activități comerciale.
383. În conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (b) din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente pot solicita firmei de investiții să efectueze ajustări ale mecanismelor de gestionare și control al riscurilor sau ale mecanismelor de guvernare pentru a corespunde modelului de afaceri sau strategiei dorite, inclusiv:
- a. ajustarea planului financiar asumat în strategie, dacă nu este susținut de planificarea capitalului intern sau de ipoteze credibile;
 - b. impunerea de modificări ale structurilor organizaționale, consolidarea funcțiilor de gestionare și control al riscurilor și măsuri de sprijinire a punerii în aplicare a modelului de afaceri sau a strategiei; și/sau
 - c. solicitarea de modificări și de consolidare a sistemelor informatice pentru a sprijini punerea în aplicare a modelului de afaceri sau a strategiei.
384. În conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (e) din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente pot solicita firmei de investiții să aducă modificări modelului de afaceri sau strategiei în cazul în care:
- a. nu sunt susținute de mecanisme adecvate de organizare, de guvernare și control și gestionare a riscurilor;
 - b. nu sunt susținute de planuri operaționale și de capital, inclusiv de alocarea de resurse financiare, umane și tehnologice (IT) adecvate; și/sau

- c. există preocupări semnificative cu privire la sustenabilitatea modelului de afaceri.
385. În conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (f) din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente pot:
- a. să solicite firmelor de investiții să reducă riscul inerent produselor pe care le creează/distribuie, prin mijloace care includ:
- să impună unele modificări ale riscurilor inerente anumitor oferte de produse; și/sau
 - să solicite unele îmbunătățiri ale mecanismelor de guvernanță și control pentru dezvoltarea și întreținerea produselor;
- b. să impună firmei de investiții să reducă riscul inerent sistemelor sale, inclusiv prin:
- să solicite îmbunătățiri ale sistemelor sau creșterea nivelului investițiilor sau accelerarea punerii în aplicare a noilor sisteme;
 - să solicite unele îmbunătățiri ale mecanismelor de guvernanță și control pentru dezvoltarea și întreținerea sistemului;
- c. să solicite firmelor de investiții să reducă riscul inerent activităților lor, inclusiv activităților externalizate, prin mijloace care includ:
- să impună unele modificări sau a unei reduceri a anumitor activități în vederea reducerii riscului inerent al acestora;
 - să impună îmbunătățiri ale mecanismelor de guvernanță și control și a supravegherii activităților externalizate.

Guvernanța internă și controalele la nivelul întregii firme de investiții

386. Măsurile de supraveghere menite să remedieze deficiențele identificate în evaluarea guvernanței interne și a controalelor la nivelul întregii firme de investiții se pot axa pe solicitarea ca firma de investiții să consolideze mecanismele de guvernanță și control sau pe reducerea riscului inerent produselor, sistemelor și operațiunilor sale. Atunci când aplică măsuri de supraveghere pentru a remedia deficiențele identificate în evaluarea guvernanței interne, autoritățile competente trebuie să colaboreze cu autoritățile competente în sensul Directivei 2014/65/UE, astfel încât deficiențele/vulnerabilitățile subiacente să fie abordate în mod consecvent.
387. În conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (b) din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente pot:
- a. să solicite firmei de investiții să aducă modificări structurii și organizării sale generale de guvernanță, inclusiv prin impunerea:
- unor modificări ale structurii organizaționale sau funcționale, inclusiv a liniilor de raportare;

- unor modificări ale politicilor privind riscurile sau a modului în care acestea sunt elaborate și puse în aplicare în cadrul organizației;
 - unei mai mari transparențe a mecanismelor de guvernanță;
- b. să solicite firmei de investiții să aducă modificări organizării, componenței sau acordurilor de lucru ale organului de conducere;
- c. să solicite firmei de investiții să-și consolideze mecanismele generale de gestionare a riscurilor, inclusiv prin impunerea:
- modificării sau reducerii apetitului pentru risc sau a mecanismelor de guvernanță pentru stabilirea apetitului pentru risc și elaborarea strategiei generale de risc;
 - îmbunătățirii procedurilor și modelelor ICAAP sau ILAAP, în cazul în care acestea nu sunt considerate adecvate scopului;
 - consolidării capacităților de simulare de criză și a programului general de simulare de criză;
 - îmbunătățirii planificării pentru situații de urgență;
- d. să solicite firmei de investiții să consolideze mecanismele și funcțiile de control intern, inclusiv prin impunerea:
- independenței și personalului adecvat al funcției de audit intern;
 - îmbunătățirii procesului de raportare internă pentru a se asigura că raportarea către organul de conducere este adecvată;
- e. să impună firmei de investiții obligația de a consolida sistemele de informații sau mecanismele de asigurare a continuității activității, de exemplu solicitând:
- îmbunătățirea fiabilității sistemelor;
 - elaborarea și testarea planurilor de continuitate a activității.
388. În conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (g) din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente pot solicita firmei de investiții:
- a. să aducă modificări politicilor de remunerare;
 - b. limitarea remunerației variabile ca procent din veniturile nete.

389. Pe baza rezultatelor revizuirii calitative a programelor de simulare de criză și dacă se identifică deficiențe, autoritățile competente pot solicita firmei de investiții:
- să elaboreze un plan de măsuri de remediere care să vizeze îmbunătățirea programelor și practicilor de simulare de criză;
 - să aducă modificări planului de capital al firmei de investiții;
 - dacă este cazul, să aplice scenarii prescrise specifice (sau elemente ale acestora) sau să utilizeze ipoteze specifice.

Risc pentru client

390. Este probabil ca măsurile de supraveghere menite să remedieze deficiențele identificate în evaluarea riscului pentru client și mecanismele de gestionare și control asociate să se concentreze asupra solicitării firmei de investiții de a reduce nivelul de risc inerent sau asupra consolidării mecanismelor de gestionare și control.
391. În conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (b) din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente pot solicita firmei de investiții:
- să implice mai activ organul de conducere sau comitetele acestuia în gestionarea riscurilor pentru clienți;
 - să îmbunătățească cadrul organizațional pentru a asigura furnizarea eficace de servicii clienților cu resurse umane și tehnice suficiente (atât din punct de vedere calitativ, cât și cantitativ) (inclusiv ghișee și servicii administrative, sisteme informatice);
 - îmbunătățirea cadrului de control (eficacitatea și independența funcțiilor de control) pentru a atenua riscurile pentru clienți;
 - îmbunătățirea calității și a frecvenței raportării cu privire la riscurile pentru client către organul de conducere și conducerea superioară.
392. Conform articolului 39 alineatul (2) litera (d) din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente pot solicita firmei de investiții:
- să aplice o politică specifică de provizionare;
 - să ajusteze estimările interne ale valorii factorilor K pentru riscul pentru client și să calculeze cerința de fonduri proprii suplimentare.
393. Conform articolului 39 alineatul (2) literele (e) și (f) din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente pot solicita firmei de investiții:
- restricționarea sau limitarea activității, operațiunilor sau rețelei;
 - cesionarea activităților care prezintă un risc excesiv pentru soliditatea financiară a firmei de investiții;

- c. reducerea riscului inerent activităților, produselor (inclusiv expunerea la produse și tranzacții complexe, nivelul riscului de concentrare) și sistemelor, inclusiv activităților externalizate.

Riscul pentru piață

- 394. Este probabil ca măsurile de supraveghere menite să remedieze deficiențele identificate în evaluarea riscului pentru piață și mecanismele de gestionare și control asociate să se concentreze pe solicitarea ca firma de investiții să reducă nivelul de risc inerent sau să consolideze mecanismele de gestionare și control.
- 395. Conform articolului 39 alineatul (2) litera (b) din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente pot solicita firmei de investiții să remedieze deficiențele identificate în ceea ce privește capacitatea firmei de investiții de a identifica, măsura, monitoriza și controla riscul pentru piață, prin mijloace care includ:
 - a. asigurarea faptului că riscul de piață al firmei de investiții reflectă în mod corespunzător apetitul firmei de investiții pentru riscul de piață și este în concordanță cu apetitul pentru risc general;
 - b. impunerea unui cadru organizațional adecvat cu resurse umane și tehnice suficiente (atât din punct de vedere calitativ, cât și cantitativ);
 - c. îmbunătățirea performanței abordărilor interne ale firmei de investiții sau a capacității sale de testare ex post sau de simulare de criză;
 - d. îmbunătățirea calității și a frecvenței raportării către organul de conducere și conducerea superioară a firmei de investiții; și/sau
 - e. impunerea unor audituri interne mai frecvente și mai aprofundate în ceea ce privește riscul pentru piață și calcularea cerinței de fonduri proprii suplimentare.
- 396. Conform articolului 39 alineatul (2) litera (e) din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente pot:
 - a. restricționa investițiile în anumite produse atunci când politicile și procedurile firmei de investiții nu garantează că riscul generat de aceste produse va fi acoperit și controlat în mod adecvat;
 - b. să solicite firmei de investiții să prezinte un plan de reducere treptată a expunerilor sale la active aflate în dificultate și/sau la poziții nelichide;
 - c. să impună cesionarea produselor financiare, inclusiv în cazul în care procesele de evaluare ale firmei de investiții nu produc evaluări prudente.
- 397. Conform articolului 39 alineatul (2) litera (f) din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente pot:
 - a. să solicite firmei de investiții să reducă nivelul riscului de piață inerent (prin acoperirea sau vânzarea de active); și/sau
 - b. să impună firmei de investiții obligația de a majora valoarea instrumentelor financiare derivate decontate prin contrapărți centrale (CPC).

Risc pentru firmă

398. Măsurile de supraveghere menite să remedieze deficiențele identificate în evaluarea riscurilor pentru firmă și în mecanismele de gestionare și control asociate se vor concentra probabil pe solicitarea ca firma de investiții să reducă nivelul de risc inerent sau pe consolidarea mecanismelor de gestionare și control.
399. Conform articolului 39 alineatul (2) litera (b) din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente pot:
- a. să se asigure că strategia de risc a firmei de investiții reflectă în mod corespunzător apetitul firmei de investiții pentru riscul pentru firmă, inclusiv fluxul zilnic de tranzacționare, concentrarea și incapacitatea de plată a contrapărții și este în concordanță cu apetitul pentru risc general;
 - b. să solicite un cadru organizațional adecvat cu resurse umane și tehnice suficiente (atât din punct de vedere calitativ, cât și cantitativ);
 - c. să solicite firmei de investiții să implice mai activ organul de conducere sau comitetele acestuia în administrarea riscului pentru firmă;
 - d. să solicite firmei de investiții să ia în considerare riscul inerent pentru firmă când aprobă noi produse și sisteme;
 - e. să solicite firmei de investiții să îmbunătățească sistemele de identificare a riscului operațional (legate de fluxul zilnic de tranzacționare) și de măsurare; și/sau
 - f. să ajusteze estimările interne ale valorii factorului k pentru riscul pentru firmă și să calculeze cerința de fonduri proprii suplimentare.
400. Conform articolului 39 alineatul (2) literele (e) și (f) din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente pot:
- a. să solicite firmei de investiții să restricționeze sau să limiteze activitatea, operațiunile sau rețeaua firmelor de investiții (reducând gradul de risc de concentrare sau expunerea la riscul de contraparte la tranzacționare);
 - b. să impună cesionarea activităților care prezintă riscuri excesive pentru soliditatea firmei de investiții;
 - c. să solicite firmei de investiții să reducă domeniul de aplicare și/sau amploarea activităților de externalizare, inclusiv restructurarea sau ieșirea din acordurile de externalizare și trecerea la un alt furnizor de servicii;
 - d. să impună firmei de investiții obligația de a atenua expunerile la riscul pentru firmă;
 - e. să restricționeze sau să limiteze activitatea, operațiunile sau rețeaua firmelor de investiții sau să solicite cesionarea activităților care prezintă riscuri excesive pentru soliditatea unei firme de investiții;

- f. să solicite reducerea riscului inerent activităților, produselor și sistemelor firmelor de investiții, inclusiv a riscurilor de spălare de bani sau de finanțare a terorismului cu implicații prudentiale.

Alte riscuri pentru capital

401. Indiferent de cerința de a deține fonduri proprii suplimentare în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente trebuie să ia în considerare aplicarea unor măsuri de supraveghere în cazul în care rezultatele SREP sau ale altor activități de supraveghere evidențiază deficiențe în măsurarea, gestionarea, monitorizarea și controlul riscului operațional, inclusiv, în special, al riscului TIC, al riscului de rată a dobânzii care rezultă din activitățile din afara portofoliului de tranzacționare sau al oricărui alt risc relevant pentru firma de investiții.

Risc de lichiditate

402. În conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (k) din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente pot:
- a. să impună diversificarea rezervei de lichidități și coerența monetară între activele lichide și ieșirile nete;
 - b. impune cerințe privind concentrarea activelor lichide deținute, inclusiv:
 - impune cerințe privind componența profilului de active lichide al firmei de investiții în ceea ce privește clasele de active, monedele; și/sau
 - impune plafoane, limite sau restricții privind concentrările de finanțare;
 - c. impune restricții cu privire la neconcordanțele de scadențe contractuale sau comportamentale pe termen scurt:
 - impune limite privind neconcordanțele de scadențe (în anumite tranșe de timp);
 - impune limite ale perioadelor minime de supraviețuire;
 - impune limitarea dependenței de anumite surse de finanțare pe termen scurt, cum ar fi finanțarea de pe piața monetară.
403. În conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (b) din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente pot solicita luarea de măsuri pentru remedierea deficiențelor identificate în ceea ce privește capacitatea firmei de investiții de a identifica, măsura, monitoriza și controla riscul de lichiditate, prin mijloace care includ:
- a. consolidarea capacității sale de simulare de criză în vederea îmbunătățirii capacității de a identifica și cuantifica sursele semnificative de risc de lichiditate pentru firma de investiții;
 - b. sporirea capacității sale de a-și monetiza activele lichide;

- c. consolidarea planului său de urgență în materie de lichiditate și a cadrului privind indicatorii de alertă timpurie în materie de lichiditate; și/sau
 - d. îmbunătățirea raportării informațiilor privind administrarea lichidității către organul de conducere și conducerea superioară a firmei de investiții.
404. În conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (k) din Directiva (UE) 2019/2034, autoritățile competente pot solicita luarea de măsuri pentru modificarea profilului de finanțare al firmei de investiții, inclusiv:
- a. reducerea dependenței sale de anumite piețe de finanțare (potențial volatile), cum ar fi finanțarea interbancară;
 - b. reducerea concentrării profilului său de finanțare în raport cu contrapărțile, vârfurile profilului de scadență pe termen lung, (neconcordanțele în) monede; și/sau
 - c. reducerea valorii activelor sale grevate cu sarcini, cu posibilitatea de a diferenția între grevarea cu sarcini totală și supragarantarea.

10.6 Reacția autorităților de supraveghere la o situație în care nu este îndeplinită cerința pilonului 2

405. Cerința din cadrul pilonului 2 este o cerință obligatorie din punct de vedere juridic pe care firmele de investiții trebuie să o îndeplinească în orice moment, inclusiv în condiții de criză. În cazul în care P2R stabilită în conformitate cu prezentul ghid nu mai este îndeplinită, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere competențe suplimentare de intervenție, inclusiv retragerea autorizației, fie direct, dacă au o astfel de competență, fie să solicite acest lucru autorităților competente în sensul Directivei 2014/65/UE sau, după caz, aplicarea măsurilor de intervenție timpurie și a măsurilor de rezoluție, în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2014/65/UE și, respectiv, cu Directiva 2014/59/UE. Când își exercită aceste competențe, autoritățile competente trebuie să analizeze dacă măsurile sunt proporționale cu circumstanțele și cu opinia lor cu privire la modul în care situația poate evolua. O încălcare a P2R trebuie, de asemenea, luată în considerare atunci când se stabilește dacă o firmă de investiții se află sau este susceptibilă de a intra în dificultate.

10.7 Reacția autorităților de supraveghere la o situație în care nu este îndeplinită P2G

406. Autoritățile competente trebuie să monitorizeze dacă valoarea fondurilor proprii preconizate în conformitate cu P2G este stabilită și menținută de firma de investiții de-a lungul timpului.
407. În cazul în care fondurile proprii ale firmei de investiții scad sau este probabil să scadă sub nivelul stabilit de P2G, autoritatea competentă trebuie să se aștepte ca firma de investiții să o notifice și să pregătească un plan de capital revizuit. Autoritățile competente trebuie să se asigure că, în notificarea sa, firma de investiții explică ce consecințe negative ar putea să o oblige să facă acest lucru și ce acțiuni sunt avute în vedere pentru eventuala restabilire a conformității cu P2G în cadrul unui dialog consolidat în materie de supraveghere.
408. În general, există trei situații care trebuie avute în vedere de o autoritate competentă în care o firmă de investiții ar putea să nu își îndeplinească P2G.

- a. În cazul în care nivelul fondurilor proprii scade sub nivelul P2G în circumstanțe specifice firmei de investiții sau externe în care riscurile pe care P2G urmărea să le acopere s-au materializat, autoritatea competentă poate permite firmei de investiții să funcționeze temporar sub nivelul P2G, cu condiția ca planul de capital revizuit să fie considerat credibil în conformitate cu criteriile stabilite în secțiunea 7.7.3. Autoritatea competentă poate lua în considerare, de asemenea, ajustarea nivelului P2G, după caz.
- b. În cazul în care nivelul fondurilor proprii scade sub nivelul P2G în circumstanțe specifice firmei de investiții sau în circumstanțe externe, ca urmare a materializării riscurilor pe care P2G nu a urmărit să le acopere, autoritățile competente trebuie să se aștepte ca firma de investiții să crească nivelul fondurilor proprii până la nivelul P2G într-un termen adecvat.
- c. În cazul în care firma de investiții ignoră P2G, nu o încorporează în cadrul de administrare a riscurilor sau nu instituie fonduri proprii pentru îndeplinirea P2G în termenele stabilite în conformitate cu alineatul 294, acest lucru poate duce la aplicarea de către autoritățile competente a unor măsuri de supraveghere suplimentare, astfel cum se prevede în secțiunile 10.3 și 10.5.

În cazul în care nu a fost acordată permisiunea de a funcționa sub nivelul P2G, astfel cum se menționează la litera (a), iar fondurile proprii ale firmei de investiții sunt în mod repetat sub nivelul P2G, autoritatea competentă trebuie să impună o cerință de fonduri proprii suplimentare în conformitate cu titlul 7.

409. Fără a aduce atingere răspunsurilor specifice în materie de supraveghere în conformitate cu alineatul anterior, autoritățile competente pot lua în considerare, de asemenea, aplicarea măsurilor privind capitalul și a măsurilor de supraveghere suplimentare prevăzute în secțiunile 10.3 și 10.5, în cazul în care acestea sunt considerate mai adecvate pentru a aborda motivele pentru care fondurile proprii se situează sub nivelul stabilit de P2G.

10.8 Interacțiunea dintre măsurile de supraveghere și măsurile de intervenție timpurie

410. În plus față de măsurile de supraveghere menționate în prezentul titlu, pentru firmele de investiții care fac obiectul cerințelor Directivei 2014/59/UE, autoritățile competente pot aplica măsuri de intervenție timpurie, astfel cum se prevede la articolul 27 din directiva respectivă, care sunt destinate să completeze setul de măsuri de supraveghere menționate la articolele 39-42 din Directiva (UE) 2019/2034.
411. Autoritățile competente trebuie să aplice măsuri de intervenție timpurie fără a aduce atingere niciunei alte măsuri de supraveghere, iar atunci când aplică măsuri de intervenție timpurie, trebuie să aleagă măsura (măsurile) cea (cele) mai adecvată (cele mai adecvate) pentru a asigura un răspuns proporțional cu circumstanțele specifice.

10.9 Interacțiunea dintre măsurile de supraveghere și măsurile de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului

412. În cazul în care, în cursul exercitării activităților lor de supraveghere, autoritățile competente au indicii rezonabile privind existența unor deficiențe ale sistemelor și ale cadrului de control al firmei de investiții sau ale cadrului de guvernare internă legate de combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului sau motive

întemeiate de a suspecta că firma de investiții a crescut expunerea la riscuri de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, acestea trebuie:

- a. să notifice autoritatea de supraveghere în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului cu privire la aceste deficiențe și riscuri imediat ce acestea sunt identificate;
 - b. să evalueze impactul pe care astfel de deficiențe și riscuri îl pot avea asupra situației prudențiale a firmei de investiții;
 - c. să colaboreze cu autoritățile de supraveghere a combaterii spălării banilor și finanțării terorismului și, în conformitate cu mandatele și funcțiile autorităților respective, să ia în considerare cele mai adecvate măsuri de supraveghere prudențială pentru a aborda aceste deficiențe și riscuri, în plus față de orice măsuri luate de autoritățile de supraveghere a combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului.
413. În cazul în care autoritățile competente sunt notificate sau iau cunoștință de măsurile de supraveghere sau de sancțiunile planificate sau impuse de autoritățile de supraveghere a combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, acestea trebuie să analizeze dacă și în ce mod trebuie atenuate potențialele implicații prudențiale ale punctelor slabe și deficiențelor identificate de autoritățile de supraveghere a combaterii spălării banilor și finanțării terorismului.

Titlul 11 Aplicarea SREP în cazul grupurilor de firme de investiții

414. Acest titlu se referă la aplicarea procedurilor și metodologiei comune SREP, astfel cum se specifică în prezentul ghid, în ceea ce privește grupurile de firme de investiții și entitățile acestora. Acesta asigură, de asemenea, legături cu cooperarea și coordonarea în materie de supraveghere în temeiul articolelor 48 și 49 din Directiva (UE) 2019/2034 și în conformitate cu regulamentul delegat adoptat în temeiul articolului 48 alineatul (8) din directiva respectivă²³.
415. În SREP, autoritățile competente trebuie, de asemenea, să ia în considerare potențialele riscuri de spălare de bani sau de finanțare a terorismului, ținând cont de informațiile primite de la autoritățile relevante de supraveghere în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului din statul membru în care este stabilită o întreprindere-mamă, precum și de autoritățile de supraveghere a combaterii spălării banilor și finanțării terorismului responsabile cu supravegherea în materie de CSB/CFT a unităților grupului din diferite jurisdicții, în special evaluarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, deficiențe semnificative și încălcări ale legislației în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, care sunt legate de structura grupului transfrontalier.
416. Când evaluează implicațiile prudențiale ale riscurilor de spălare de bani sau de finanțare a terorismului pentru un grup transfrontalier de firme de investiții, autoritățile competente trebuie să valorifice informațiile obținute prin angajamente bilaterale cu autoritățile relevante de supraveghere în materie de combatere a spălării

²³ EBA/RTS/2021/06 privind colegiile de supraveghetori pentru grupurile de firme de investiții

banilor și a finanțării terorismului și prin participarea lor la colegiile²⁴ și colegiile prudențiale de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.

11.1 Aplicarea SREP în cazul grupurilor transfrontaliere

417. Atunci când aplică SREP și prezentul ghid grupurilor de firme de investiții, autoritățile competente trebuie să evalueze viabilitatea grupului în ansamblu, precum și a entităților sale individuale, încercând, în același timp, să evite duplicarea inutilă a cerințelor de supraveghere. Acest lucru se poate face împărțind procesul în două etape:(1) autoritățile competente efectuează o evaluare inițială a entităților aflate sub supravegherea lor directă și (2) autoritățile competente coordonează evaluarea, în cazul în care aceasta este instituită în cadrul colegiilor de supraveghetori în temeiul cerințelor de la articolele 48 alineatul (2) și de la articolul 49 din Directiva (UE) 2019/2034.
418. În conformitate cu domeniul de aplicare al orientărilor, astfel cum se specifică în titlul 1:
- a. autoritățile responsabile cu supravegherea consolidată trebuie să efectueze evaluarea inițială a întreprinderii-mamă și a grupului de firme de investiții la nivel consolidat;
 - b. autoritățile competente trebuie să efectueze evaluarea inițială cu privire la entitățile aflate sub supravegherea lor (individuale sau subconsolidate, după caz).
419. În cazul în care prezentul ghid se aplică filialelor unui grup transfrontalier, autoritățile competente pentru filiale trebuie, atunci când efectuează evaluarea inițială, să ia în considerare în primul rând firmele de investiții pe bază individuală, și anume să evalueze modelul de afaceri, strategia, guvernanta și controalele interne, riscurile pentru capital și lichiditate, precum și adecvarea capitalului și a lichidității unei entități la fel ca în cazul unei firme de investiții autonome. Constatările acestor evaluări inițiale, după caz, trebuie să includă, de asemenea, identificarea principalelor vulnerabilități în contextul grupului, care pot fi legate de dependența unei firme de investiții de societatea-mamă/grup pentru finanțare, capital și sprijin tehnologic. În evaluările lor inițiale efectuate pe bază individuală, autoritățile competente trebuie să reflecte, de asemenea, punctele forte și factorii atenuanți legați de entitatea care face parte din grup, care pot fi legați de sprijinul tehnologic al grupului și de acordurile de sprijin financiar.
420. Rezultatele oricărei astfel de evaluări inițiale a elementelor SREP, inclusiv, dacă sunt identificate, opiniile privind principalele dependențe de întreprinderea-mamă/grup, trebuie să servească drept contribuție la evaluări și trebuie să fie discutate de autoritățile competente în cadrul colegiilor de supraveghetori înființate în conformitate cu cerințele articolului 48 din Directiva (UE) 2019/2034.
421. În urma discuțiilor din cadrul colegiilor de supraveghetori, autoritățile competente trebuie să-și finalizeze evaluările SREP respective, efectuând ajustările necesare pe baza rezultatelor discuțiilor din cadrul colegiului.
422. Autoritățile competente trebuie să discute și să coordoneze următoarele în cadrul colegiilor de supraveghetori:
- a. planificarea, inclusiv frecvența, și termenele pentru efectuarea evaluării diferitelor elemente SREP pentru grupul consolidat;
 - b. detalii privind aplicarea criteriilor de referință utilizate pentru evaluarea elementelor SREP;

²⁴ Colegiile de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, așa cum sunt definite în Ghidul comun privind cooperarea și schimbul de informații în sensul Directivei (UE) 2015/849 între autoritățile competente care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare („Ghidul colegiilor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului”).

- c. abordarea evaluării și notării în mod individual a subcategoriilor de riscuri, în cazul în care aceste subcategorii au fost identificate ca fiind semnificative;
- d. datele de intrare solicitate firmei de investiții la nivel consolidat și la nivel de entitate pentru efectuarea evaluării elementelor SREP;
- e. rezultatele evaluării, inclusiv punctajele SREP atribuite diferitelor elemente, precum și evaluarea generală SREP și punctajul general SREP la nivel consolidat și la nivel de entitate. Atunci când discută evaluarea riscurilor individuale pentru capital și lichiditate, autoritățile competente trebuie să se concentreze asupra riscurilor identificate ca fiind semnificative pentru entitățile respective;
- f. implicațiile prudențiale transfrontaliere ale riscurilor și preocupărilor legate de spălarea banilor/finanțarea terorismului;
- g. măsurile de supraveghere și de intervenție timpurie planificate, dacă este cazul.

11.2 Evaluarea capitalului SREP și cerințe prudențiale specifice firmei de investiții

- 423. Stabilirea adecvării capitalului și a cerințelor în conformitate cu procesul descris în titlul 7 pentru grupurile transfrontaliere de firme de investiții face parte din discuțiile din cadrul colegiului supraveghetorilor.
- 424. Exercițarea competențelor de supraveghere și luarea de măsuri de supraveghere, inclusiv în ceea ce privește impunerea de fonduri proprii suplimentare în temeiul articolului 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2034 la nivel consolidat sau individual al entității, astfel cum se specifică în titlul 7, trebuie discutate în cadrul colegiului supraveghetorilor.
- 425. În contextul discuțiilor privind caracterul adecvat al nivelului de fonduri proprii și al stabilirii cerinței de fonduri proprii suplimentare, autoritățile competente trebuie să ia în considerare:
 - a. evaluarea caracterului semnificativ al riscurilor și deficiențelor identificate atât la nivelul entității consolidate, cât și la nivel individual (și anume, care sunt riscurile semnificative pentru grup în ansamblu și care sunt semnificative pentru o singură entitate) și nivelul fondurilor proprii necesare pentru acoperirea acestor riscuri;
 - b. în cazul în care deficiențele identificate sunt frecvente la nivelul tuturor entităților, coordonează evaluarea și răspunsul în materie de supraveghere și, în special, decide dacă trebuie impuse măsuri la nivel consolidat sau proporțional la nivel de entitate pentru entitățile în care sunt prezente deficiențe comune;
 - c. rezultatele calculului indicelui de referință prudențial utilizate pentru a determina cerința de fonduri proprii suplimentare pentru toate entitățile din cadrul grupului și la nivel consolidat;
 - d. cerința de fonduri proprii suplimentare care urmează să fie impusă entităților și la nivel consolidat pentru a asigura coerența cerințelor finale de fonduri proprii și dacă este necesar să se transfere fonduri proprii de la nivel consolidat la nivel de entitate;
 - e. determinarea P2G pentru firma de investiții mamă sau filială sau la nivel consolidat.
- 426. Cerința de capital și alte măsuri de capital, dacă este cazul, trebuie stabilite la nivel consolidat și individual. Pentru nivelul subconsolidat, cerința de capital și alte măsuri de capital trebuie să acopere numai

întreprinderea-mamă a grupului subconsolidat, pentru a evita dubla contabilizare a cerinței de fonduri proprii suplimentare avute în vedere de autoritățile competente pentru filialele din alte state membre.

11.3 Aplicarea altor măsuri de supraveghere

427. Autoritățile competente responsabile cu supravegherea grupurilor transfrontaliere de firme de investiții și a entităților acestora trebuie să discute și să coordoneze, atunci când este posibil, aplicarea tuturor măsurilor de supraveghere și de intervenție timpurie, după caz, grupului și/sau entităților semnificative ale acestuia, pentru a se asigura că cele mai adecvate măsuri sunt aplicate în mod consecvent vulnerabilităților identificate, ținând cont de dimensiunea de grup, inclusiv de interdependențele și acordurile intragrup, astfel cum s-a discutat mai sus.
428. Autoritățile competente responsabile cu supravegherea prudențială a entităților unui grup transfrontalier de firme de investiții trebuie, atunci când impun măsuri de supraveghere sau administrative, inclusiv sancțiuni împotriva firmelor de investiții pentru că nu au remediat în mod adecvat deficiențele legate de riscurile de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, să colaboreze cu autoritățile relevante de supraveghere în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.